ANDURA VALMIKI RAMAYANAMU. PROSE.

THE

JOURNAL

OF

VEDIC: STUDIES

EDITED BY

Prof. RAGHU VIRA, M A, PH. D, D LITT ET PHIL

S D College, Lahore

AND

A C. WOOLNER, M. A, D LITT.

(HON), C I. E, F A, S B

Vice-Chancellor, University of the

Panjab (India)

Prof F. EDGERTON
University of Yale (U S A)

Prof A. B. KEITH, M A., D C L, D LITT.

University, of Edinburgh (Scotland)

PROF. DR. H OERTEL University of Munich (Germany)

DR L RENOU

Directeur d'Etudes à l'Ecole des Hautes Etudes, Paris

THE

JOURNAL OF VEDIC STUDIES

(Issued three times a year)

The Journal publishes unknown and rare Vedic texts in critical editions, and contains articles dealing with higher criticism, exegesis and comparative studies

Annual subscription Rupees 12 or Shillings 20

Books for review should be sent to the Chief Editor

Published by

MESSRS. MEHAR CHAND LACHHMAN DAS

Sanskrit Booksellers and Publishers

LAHORE

(India)

MEHAR CHAND LACHHMAN DAS

SANSKRIT AND PRAKRIT SERIES

Even in these hard days, when the sales are quite unfavourable, we have undertaken to publish critical editions and translations of Vedic, Classical and Prakrit works. We shall also include in our Series general studies on different branches of these literatures. It is our sincere effort to present only high class work done by experts. Our printing and paper would be the very best.

We are confident that scholars out of their love for Sanskrit literature will patronize our efforts. The progress of our Series depends entirely upon the number of customers

If Indian and foreign universities, colleges and other educational institutions would be pleased to subscribe to our publications, we hope we shall be able to pull on through these days of unprecedented economic depression

WORKS ALREADY PUBLISHED

- 1 Kapısthala-Katha-Samhıtā, a text of the Black Yajur-Veda, critically edited for the first time by Dr Raghu Vira
 Rs 30/ or Sh 45/-
- Vārāha-Śrautasūtra, being the main ritualistic Sūtia of the Maitrāyanī Śākhā, critically edited for the first time with Mantra Index by the late Dr W Caland and Dr Raghu Vira Rs 12/- or Sh. 18/-
- 3 Rktantra, a Prātiśākhya of the Sāma-Veda, critically edited with notes, appendices and a commentary. The notes contain a detailed comparison with the other Prātiśākhyas and Pānini. Burnell's edition has been much im-

IN PRESS

- Katha Brāhmana The Brāhmana fragments printed by L von Schroedei and Caland have been much improved upon with the help of new mss, and several new Biāhmanas added with a very useful introduction, notes and appendices
- Śānkhāyana-Śrautasūtra, translated into English by the late Prof Dr Caland and Prof Dr Raghu Vira This is the first English translation of a Śrautasūtra
- Maitrāyanīya-Samhitā-Padapātha, accented It contains the padapātha of the Brāhmana portion as well, which was not available to L von Schroeder the editor of the Samhitā

PUBLISHERS

Messrs MEHAR CHAND LACHHMAN DAS
Sanskrit Booksellers & Publishers
Said Mitha, Lahore

VEDIC MYSTICISM

Being rhythmic renderings of Vedic verses

BY

·RAGHU VIRA, M A, PH D., D LITT ET PHIL

समुद्रो श्रीसम विधर्मणा

THE UNBOUNDED OCEAN AM I

Poets, philosophers and mystics from all parts of the world have been charmed by the music and freshness of the renderings.

The originals and the translations are given on opposite pages.

MEHAR CHAND LACHHMAN DAS Said Mitha, Lahore

JOURNAL OF VEDIC STUDIES.

JANUARÝ, 1934

CONTENTS

	PAGE
Foreword	5
Gonāmika, One of the Newly Discovered Parisistas of the	
Maitrāyanīyas	6
Drāhyāyana-Śrautasūtra, with the Commentary of Dhan-	
vin, Patalas 11-15	13
Bhāradvāja-Śrautasūtra, Darśa-Pūrnamāsa, Praśnas 1-3	81
Diagrams of Vedic Fire Altars, Ubhayatah-Pranga and	
Pratiga-Citis	124

FOREWORD

The world of to-day is rapidly tearing itself away from the past. It has withdrawn its allegiance therefrom and is allowing it to perish. It is as true in India as in the West. There are only a few who, either out of love or intense inquisitiveness, would not let it pass beyond the horizon. A number of these few of the nineteenth century made passionate efforts to rescue the old wisdom that was still stored in the scattered hamlets of India. Works of astounding value were rescued and re-stored in the safe vaults of modern sanctuaries, the Universities and Research Institutes. Many were closely studied, and the printing press multiplied them for wider circulation.

The nineteenth century enthusiasm has now spent much of its force in the West. The printers no more reproduce the ancient things (and particularly not those that pertain to the Veda). They are busy with the sheets of evaluation, the critical studies, which also are losing their charm because they bring to light no new material.

In India we are struggling to start new waves On these we shall carry the words of antiquity to eager ports There is yet time for the transport, but it would not be long before our treasures begin to perish in their storerooms and be lost for ever. Indologists, come and join us Let there be concerted effort, and the stately word-structures of the ancients would once more stand high in their grandeur of design and nobility of purpose

GONĀMIKA

One of the Newly Discovered Paulistas of the Maitiāyanīyas edited by

RAGHU VIRA

The Gonāmika is a unique contribution to our knowledge of the ancient cattle rites. For the Maitrāyanīyas we have three sources. (1) The second piapāthaka of the supplementary book IV of the Maitrāyanī-Samhitā, which is available in L. v. Schroeder's edition. (2) Mānava-Śrautasūtra, 9.5.1-3, which is available only in manuscripts (3) The present Pariśista, which together with others is attached to the Vārāha-Śrauta ms., Baroda Oriental Institute, No. 11234. No second manuscript has yet been discoveid

The Vārāha and the Mānāva derive their contents entirely from the Samhitā For referring to the Brāhmana portions of the Samhitā they use vyākhyātam The use of iti vijñāyate had not crystallised by their time. For the Samhitā the regular term is nigada. There are only a few linguistic changes, mainly substitutions of older or difficult words and forms by the later and simpler ones.

The footnotes record the variations of the three versions. The Mānava can even be reconstructed

I could obtain for my use only the photo manuscript belonging to the library of the late Prof W Caland

रेवत्यां पशुकर्माणि कुर्वातं॥१॥ भिन्नेन स्ववता न हस्ता श्रवनेनिजीत न पिवेत्ं ॥२॥ श्रयस्पात्रेणेत्येके ॥३॥ नद् द्वेपप्रजिषेघार्थाय ॥४॥ यं द्विप्यात् तस्यँ गवां मध्ये ऽरण्ये ऽधीते गोनामभिराह्वयत्त् ॥४॥ सँश्वज्ञी प्रानः प्रतीचीमवस्थाप्याधस्ताद् दर्भानास्तीर्य मूर्धनि गोनामभित्तिस्त श्राह्वतीः पशुकामो जुहुयार्त्तं ॥६॥ श्राग्नेवेलायाँ दीप्यमानं भ्रातुःयस्य गृहादाहृत्येन्वानो वार्षे (१) जागृयार्त्ते ॥७॥ श्र्वो भूतै उपोदये सूर्यस्य हस्ता श्रवनिज्य दर्भस्तम्य उदशरावं निवेपेर्त् —कामकामं मा

1 Cp MS 31 8-9 यत् किच पश्र्ता कुर्वीत तद् रेवत्या कुर्वीत, Mān रेवत्या चित्रायाँ वा पश्रुकामः कमें कुर्वीत But for the differences noted in our footnotes the Gonāmika of Mān is identica with that of the Vār 2 Cp MS 21 16-18 अथासुरा अदुहाय-

स्पात्रेगा स्नवता सुराम् । ते ऽस्नवन् । स्नवस्य भ्रातृन्यो य एवं वेद । तस्मात् स्नवता न हस्ता श्रावनेनिजीत न पिवेत्

3 The ms तद्देशप्रतिशेषोर्या, Mān तद्देश प्रतिषेषमिखपरे

4 The ms द्विष्येतेस्य

5 The ms रएयोधीत, Man रएये धीते

6 Cp MS 22. 8-9 अथ यथासुरा आहाँ ये

स्तेभ्यो वा अन्नसत्। य द्विष्यात् तस्य तथा गोष्ठ आहुयेत् The passage lather sug gests the correction of Sरएये Sधीते to Sदुराधीते, which would then be loined on to गोनामाभि

7 Man, पुरस्तात् for प्रात

8 For मूर्धीन गोनामाभ Mān reads काम्याय स्वाहेति मूर्वीन

9 Cp MS 22, 9-11 एतेरेन जुहुयात्। गोनामै संश्वज्ञया गोर्मूबेन् पशुकाम । काम्यार्थे स्वाहा श्रव्याये स्वाहेलान्दाये स्वाहा इति 10 Man अपरस्यामनिवेलाया

11 Man गृहादाहृत्येधने रात्री Cp MS 23 2-3 दीप्यमानं आतृत्यस्य गृहादाहरेत । त्रा

तु सूर्यस्योदेतोर्जाग्रयात्

12 Man, adds उत्तरो निगदे व्याख्यातः

13 For श्रो भूते Man has प्राचानप्रवरो च समूले प्रशुकाम

14 Man निनयेत्

त्रावर्तय इति वादा। गोभिः समेत्यं प्रशस्ता स्थ कल्याएय इति स्र्यात् ॥६॥ एकाप्टकायां चतुष्पथे ऽङ्गशो गां कारयेत्ं॥१०॥चतुष्पादवं इति तिलैरचिकरेर्तं ॥११॥यो य आगच्छेत् तस्मैतस्मै दद्यात्॥१२॥उत्तरो निगदे व्याख्यातः॥१३॥वसीयस्येहि इति वस्त देवगव्यैः ॥१४॥ विद्सि इत्यू तर्तैः सप्त॥१४॥ तासाम् त्राणेति^{१३} प्रथमी ॥१६॥ प्हान्ती उत्तरीः ॥१७॥ सप्त स्थवीर्यम् । सप्तानां गवामाज्यम् । पयसि^१ चरुः ॥१८॥ सारस्वतं पयसि स्थालीपाकँ अपयित्वा सरस्वती (?) इत्युग्भ्याँ स्थालीपाकस्याज्यस्य वा जुहुयात् ॥१६॥ वर्सायस्थेहि इति पूर्वाभिईत्वोत्तरा निगदेत् ॥२०॥ दिवि व (१) इति इत्वानुनिगदेर्त ॥२१॥ यो वैश्यः शुद्रो वा बहुपृष्टः स्यात् तस्यं गवाँ साएडँ वत्सतरमपनयति—

- 1 Cp MS 24 7-8 यत्र प्राचीनप्रवर्णे समुख भूम्या स्यात् तदुपोदये सूर्यस्य हस्ता श्रव- • MS 26, 15 निज्य दर्भस्तम्ब उदशरावं निनयेत्-कामं- 14 Var and Man. mss प्रथमा काम मा आवर्त्य इति
- 2 Man सहेत्य
- तद् ब्र्यात्-प्रशस्ताः स्थ कल्याएय इति
- 4 Cp. MS 25 4-5 तद्य एवं विद्वानेकाष्ट-काया गॉ हते
- 5 ? Thus temporarily emended The ms चजुद्रव
- 6 This sūtra is missing in MS and Mān.
- 7 The ms. has missed the second तस्मै
- भोजयेत पशकाम
- 9 The ms. निगद-
- 10 Man वसीयस्येहि श्रेयस्येहीति, MS 26 13-14 वसीयस्येहि सून्रता एहि
- 11 Cp. MS 27 12 एता वै सप्त देवगव्यः
- 12 Man चिदास मनासि घीरसीत्युत्तरा , MS 26, 14-27, 1 चिदिस : सुहवा ना एहि
- 13 To be emended to तासामनुष्रासान्ता ?

the last word in विश्वा त्वं भतानुप्राण

- 15 एडि refers to the close of the last verse सहवा ना एहि MS 27.1
- 3 Cp MS 24 14-15 यत्र गोभि संगच्छेत 16 Man adds सह रायस्पोषेख देवीर्देवी [MS 27 2-6] इत्यनुनिगदति । संप्रामं जिगीषन् श्येनयो संदश्यमानयो पूर्वाभिर्द्धत्वोत्तरा नि-गदेत । यत्र समुला श्रोषधीरुपगच्छेत् पश्रून् वा तत्। एता एह्यन्ता सप्त जपेत् Cp. MS 28 1-2, 7-8 ॰जयति सम्रामम् ॥ यत्र समूला (MS स मूला to be corrected) श्रोषधीरुपगंच्छेत् पशून् वा तत् । एता एव सप्त बदेत
- 8 Man. adds श्वो Sन्या कार्यित्वा ब्राह्मणान् 17 From प्यसि upto the end of sūtra 21 Man has सप्तानां पयसि स्थालीपाक । यस्य सप्त स्थविराश्वरमामन्तमा स्य पूर्वाभिईत्वोत्तरा निगदेत्. Cp MS 28.9 -11 सप्त स्थवीर्येगा याजयेत् । यस्य सप्त स्थविराश्वरमामन्तमा स्यर्वसीयस्येहि श्रेयस्येहि इत्येतदेतदेवास्मा **ऋत्याह्वयति**
 - 18 Perhaps सह रायस्पोषेण देवीदेवीरिति MS 27, 2-6
 - Man ॰मनुप्राणान्ताः. श्रनुप्राण refers to 19 The ms ॰नुनिगददिति

इलान्दा स्थ इति ॥२२॥ त्रायुर्मे दा इति स्वासुँ गोष्ठे ऽपिविस्तुन्यै परस्यात्याद्वयत्— वसीयस्थिहि श्रेयस्थेहि इति ॥२३॥ एतदेतदेवास्या त्रात्याद्वयति ॥२४॥ नास्य किंच-नोदिशिषत् ॥२४॥ व्याद्वत्य ग्रामकाम याजयेत् ॥२६॥ सारस्वत ऋग्भ्या स्थाली-पाकस्य वा जुहुयात् ॥२७॥ इत्यतः प्रभृति समानं पश्चकाम्यं च ॥२८॥ सर्वासां दुग्धे चतुःशरावमोदनं पक्त्वा ब्राह्मस्थेभ्य उपहरेत् ॥२६॥ तेभ्यो गा वासो हिरस्य वा द्यात् ॥३०॥ पुर्यं प्रशस्तम् इति ब्र्यात् ॥३१॥ भद्रं कल्यासम् इति ब्र्यात् ॥३२॥ थेर्जुभव्या इति व ब्र्यात् ॥३३॥ श्रद्धानीयार्यं गां दत्त्वा न मे तदुपदिस्मिष इति अ

इति गोनामिके प्रथमं खराडर्म् ॥ १ ॥

- 1 Mān °वरसतरिमलान्दा स्थ पृष्णो नच्चत्र पोषियिष्ठिवस्यपमयेत. Cp MS 28, 11-13 यो वैश्य ग्रुहो वा बहुपुष्ट स्यात् तस्य गर्वे साएड वरसतरमपमयेत—इलान्दाः स्थ इति पृष्णो नच्चत्र पोषियष्णु इति. Vār. अपनयति 18 a "correction" of the lectio difficilion अपमयेत
- 2 1 e among his own cows.
- 3 Mān स्वायु गोष्ठास्ववस्टज्य. For the subsequent Mān, text see note 6
- 4 Cp. MS 28. 14-16 श्रायुमें दा वर्नों मे दा रिय मे दा पुष्टिं मे दा इति तिमती Sभि [v.1 Sपि] सज्याये ३ तो Sत्याह्नयेत्— वसीयस्थेहि श्रेयस्येहि इति
- 5 Sütras 24, 25 are identical with MS 28, 16-29. 1.
- 6 Cp MS 29,1-2 प्रामकामें याजयेत् सारस्वत ऋग्भ्याम् The Mān, text for परस्यात्या-ह्रयेत् (sū 23) up to जुहुयात् 19 वसीयस्येहि श्रेयस्येहीति परस्यात्याह्रयेत् । सरस्वन्त पर्यासे स्थात्वीपाकॅ श्रपयित्वा सारस्वत ऋग्भ्या-माहुर्तीजुहुयात् । एतेन शामकामो यजेत्
- 7 See MS 29, 3-5

- '8 For this and the preceding sutra Man, has तथा पशुकाम.। सर्वाता दुग्धे चतु शरावमोदनं पचेद् ब्राह्मग्रीभ्य पशुकाम।। न छिन्नं देयमिति व्याख्यातम्. Of this सर्वांसां देयम् is from MS 29, 5-6, 7-8.
 - 9 Cp MS 29, 8 वासी हिरएयँ वा देयम्
 - 10 The sūtra is from MS 29 11-12 For sūtras 30, 31 Mān, has ता भई भद्रमिति त्रूयात, which is followed by a long passage, very likely an interpolation.
 - 11 Sūtras 32, 33 only in Vār and Mān.
- 12 The ms धेर्नु भव्येति, Mān. पुरायं स्तत्र-
- 13 The ms. अनिंदनीयाय, Man अदीन्नि-गीयाय
- 14 The ms. °दम्भिषदिति
- 15 Cp MS 29,13-14 यदि मन्येतादानीयाया-दामित्येतदेव यज्जवदेत्—न मे तदुपदिमभपर्ध-षित्रीक्षा यददाः इति
- 16 Here ends Man. 9, 5, 2.

वीरैवतीभूयास्त याँ नो वीरैवतो ऽकर्त इति पुमाँसं जातमभिमन्त्रयेते ॥१॥ भूयमी-भूयास्त या नो भूयसो ८कर्त इति स्त्रियं जाताम् ॥२॥ श्रन्नादा भूयास्त ये नो ८न्नादानकर्त इति बिलहतो अभिमन्त्रयेत ॥३॥ भूगाँसी भूगांस्त ये नी भूयसी अर्कत इति र सभासदः ॥४॥ पादौ प्रत्यवहरेतुपतिष्ठेद वाँ ॥४॥ पुराया पुरायमसूचित्रा चित्रमसूद् दैडो "मे भगवो ऽजनिष्ठा मैत्रावरुण ऊर्जा मे भगव सह जनिष्ठाँ संविदं मे विन्द इति पुँसार्म् ॥६॥ पुणया पुणयामसु-चित्रा चित्रामसूद दैडी ^{9°} में भगवत्यजनिष्ठा मैत्रावरुगी रायस्पोषेगा में भगवती सह जनिष्ठी ज्ञात्रं में विन्द इति स्त्रियैः ॥७॥ एकाप्टकायाँ वत्सानेकैकमभिमन्त्रय सर्वान् सहाभिमन्त्रयेतै ॥=॥ पुराया पुरायानसुर्विश्वत्राश्वित्रानसुत्रन् देंडी मे भगवन्तो ऽजनिट्ट मैत्रावरुगा ऊर्जा मे भग-वन्तः सीर्ह जिनेड्ड सिविदं मे विन्दत इति पुँसामें ॥६॥ पुराया प्राराया असुर्विश्वत्राश्चित्रा असुवन्

- l The ms बार॰, Mān बार्
- 2 For sūtras 1-3 Mān reads °भ्यास्त येति व्याख्यातमा बलिहत.
- 3 The ms. बार°
- 4 The ms °मन्त्रयेते Up to पादौ प्रत्यवहरेद in the fifth sutra the text is from
 - MS 29 16-30, 2
- 5 Man gives the pratika भ्यांसो भ्यास्त
- 6 For उपतिष्ठेद्वा Man. reads उपोपतिष्ठेति ₹, and for the following sutras it
- gives only the pratikas पुराया पुराय-मसाविति व्याख्यातं पुरायमसाविति च
- 7 The ms. देवो. Cp note 19.

8 The ms सहाजनिष्ठा

- 9 MS 30. 3-5 पुराया 'विन्द इति प्रमॉसं जातमभिमन्त्रयेत
 - 10 For देडी the ms has ऐसी. Cp note 7 11 MS 30 6-8 प्रांचा : विन्द इति स्त्रिय
 - जाताम
- 12 Man एकाष्ट्रकाया तुष्णी सर्वान् संसुज्य Cp MS 30 9-11 ये प्राचीनमेकाष्ट्रकाया
 - जायन्ते ये प्रतीचीनं तानुभयान्त्सहाभि-सन्त्रयत
- 13 The ms is corrupt. For असुवन् देखा it has श्रस् अर्घमौर्णौ Cp. notes 7, 10
- For देडा Man reads ऐडो 14 Var and Man. mss 代訂一
- 15 For पुँसां Man. has पुँसी जातान्

देड्यों भे भगवत्यो ऽजिनेह्व भैत्रावरुएयो रायस्पोषेण मे भगवत्या सह जिनेह्वं ज्ञात्रं मे विन्दत इति स्त्रीणार्म् ॥१०॥ घंत्रंथेतुम् इति व्यात् ॥११॥ घंत्रंभेव्या इति व्यात् ॥१२॥ न इत इता व्यात् ॥१२॥ न इत द्यात् ॥१४॥ भुवनमि सहस्रमिन्द्राय त्वा समो ऽददाद् यावतीनाभिदं वरोमि भूयसीना- मुत्तरं समां कियासम् इति गवां लक्ष्माणि कुर्योत् ॥१४॥ पुंसस्तित्रयः इति व्यत्यासँ पएणां चतुर्णा वेच्छकाएडमप्स वासयित्वा ॥१४॥ यस्य दिच्णतः प्रतिमित्रम् इति जाः सायमाय- तीरिममन्त्रयेते ॥१८॥ स्व व स्वात्यं ॥१८॥ यस्य दिच्णतः प्रतिमित्रम् इति जाः सायमाय- तीरिममन्त्रयेते ॥१८॥ सं व स्वतंवर्थमा इति गाः सायमाय- तीरिममन्त्रयेते ॥१८॥ सं व स्वतंवर्थमा इति गाः संस्कृतेद् या अस्य पुरां स्युर्याश्चान्यतो विन्देते ॥१६॥ रवती तिन्तः इति तिन्तः वितन्तुर्यार्व् ॥२०॥ दिघ घृते संनीये रय्या त्वा पुष्ट्या ऽतुमार्जिमै इत्यनुमार्ष्टिः ॥२१॥ प्रविभुक्त- वत्साया वता विन्देते ॥१६॥ स्वर्योक्षान्यतो विन्देते ॥१६॥ स्वर्योक्षान्यतो विन्देते ॥१८॥ स्वर्योक्षान्यतो विन्देते ॥१८॥ स्वर्योक्षानित्रमार्थिः ॥२१॥ प्रविभुक्त- वत्साया वता विन्दे न रिका स्यान्नोपर्युपरि संचरेयुन्गिभवर्षेन्नाभित-

- 1 The ms. असूर्द्धमेरायौं में, Man. असुवं-नैडी में
- 2 Mān. मैत्रावरुणी
- 3 The ms. सहा-
- 4 Man. स्त्रीर्जाता , and adds तानुमयान् सहाभिमन्त्र्यायतनी
- 5 The ms घेतुं for धेतुर For Mān, also the Vedic Concordance records घेतुं as a var, lec for धेतुर्
- 6 Sūtias 13-15 are from MS 31, 1-6. The variations are noted in their due place
- 7 MS and Man. omit गर्भिणीं
- 8 Mān इत्तुकाराडमप्सु वासथित्वा लोहिते-नायसा (the ms, °तेनायसेन) वा (MS 32, 11-13) भुवनमधि
- 9 MS and Man, लंदम
- 10 षरागां चतुर्गा appears in Man, as षरागा चतस्या and is placed before दुस . इन्तुकाराउं having been already given

- is naturally omitted here
- 11 MS 31. 10-32 5.
- 12 Mān. omits সাহায্য-
- 13 Except for the pratika instead of the entire mantra the sūtia is identical with MS 32 14-16. The ms. चेत् for ंचेत at the end.
- 14 The ms. St
- 15 MS 33 1-5 supplies the full text of the mantras and the viniyoga-vākya.
- 16 From MS 33, 10-12, Mān, adds সাবীমুৱীৰী[¥] বা
- 17 Man, संस्टज्य
- 18 Var and Man mss. अमार्थि
- 19 Cp, MS 33, 12-13 तामनुमृज्यात्—रथ्या त्वा पुथ्यानुमार्जिम इति
- 20 The ms, आवमु , Man, अमु॰
- 21 In the ms. नि of त्रतानि and the rest of the sūtra has fallen out,

पेतं ॥२२॥ वैषममृत्सुच्यन् पिता वत्सौनाम् इति वृषभस्य दक्षिणे कर्णे जपति ॥२३॥ यो वैश्यः ग्रद्धो वा वहुपुष्टः स्यात तस्य गवां गोष्ठादेकवि शति शकान्याहृत्यै-कवि शतिमाहतीः पश्चकामो जहुयाते ॥२४॥ गोनामभिर्देवगवीभिरम्रतः ॥२४॥ नामिनीः पुरस्तात् पूतेन प्रतीचीमवस्थाप्याधस्ताद् दर्भानास्तीर्थं मसदि गोटाम-भिस्तिस्र ब्राह्नतीः [हुन्वा ?] पशुकाम ब्राकृतिहोमं जुहुयार्त् ॥२६॥ यासामिन्द उदाजत इति चत्वार आकृतिहोमाः ॥२०॥ तेषामेकैकेन प्रातरन्तर्गोष्ठास्त्र गोष्ट जुहुयात् ॥२८॥ एतेरेच जुहुयाद गोष्वाकृतार्सु ॥२१॥ एतैः संग्रामे ° ॥३०॥ मित्र-यत इत्यश्वानभिमन्त्रयेते ॥३१॥ रोहिणोर्वो इत्रे इति^{१३} सप्ताहुतीः पशुकामो जुहुयात् ॥३२॥ उत्तमो निगदे व्याख्यातः ॥३३॥ गोर्वर्चसम् — अनुग्रतस्य सर्पिषः उभयेषा त्वा देवमजुष्याणा प्रिया करोमि इति श्रोत्रियस्य मुखं संमाष्ट्रिय ॥३४॥ कुमार्याः पति-कामायार्थ्यं ॥३४॥ असुष्य इत्यवधृत (?) ॥३६॥ उत्तमो निगदे व्याख्यात उत्तमो निगदे व्याख्यातः ॥३७॥

इति गोनामिके ब्रितीयं खएडम् ॥

- 1 Cp. MS 33 13-14 तस्या वर्त न रिक्वा स्यात्रोपर्युपरि सचरेयुर्नाभिवर्षेत्राभितपेत्
- 2 Mān. 翠°
- 3 After नत्सा Man does not correspond with our text The passage runs upto the end of 9 5 3 and is probably an interpolation
- 4 Cp MS 33 17-19 पिता वत्साना ' इत्य षभस्य कर्णा उत्स्वमानी वदेत
- 5 From MS 34 1-2, which, however, omits पशुकाम
- 6 Cp, MS 34 3-4 एतेरेव जुहुआद् गोनामैर- 15 Cp MS 37.5-6 एतेन कुमार्था एतेन पति-ग्रेत्वर्या गोर्भसदि पशुकाम

- 7 MS 34, 6-14
- 8 Cp MS 34. 17 प्रातरेवान्तर्गोष्टास गोष होतव्यम
- 9 From MS 34 18
- 10 Cp MS 34, 19 एतेरेव जुहुयात् समाम
- 11 See MS 34 19-35, 1. The ms off=7-येत
- 12 MS 35 1-5°
- 13 Cp MS 37 6 एतद्धे गोवर्चसं न सर्वस्मा इव कुर्यात्
- 14 See MS 37 3-5.
- कामाया:

DRĀHYĀYANA-ŚRAUTASŪTRA

With the Commentary of Dhanvin

Patalas 11-15

edited by

RAGHU VIRA

Thirty years ago Dr J N. Reuter of the University of Helsingfors in Denmark had printed the first ten patalas and four sutras of the eleventh of this Śrauta and its commentary, and a promise was held out for completing the work in two more parts. The promise was never made good. After getting an assurance from the Publishers, Messrs. Luzac and Co., London, that there is no further possibility of their continuing the work I procured the manuscripts that were in my reach and began with the 11th patala. They are all written in the Devanāgarī script

- (1) Panjab University Library, Lahore, No. 5620a. Text only, pat. 1-22.
- (2) Dr. Sardesaı of the Oriental Book Agency, Poona, very kindly presented to me this beautifully written and complete ms. of the text and com.
- (3) Pb. Univ. Lib, Lahore, No. 5451. Text and com., complete.

In the meanwhile I got Reuter's unpublished text for the five patalas, 11 (excluding the first four sūtras)-15. Herein were collated the following manuscripts.

A Devanāgarī mss

- (1) India Office, London, Colebrook Collection, No. 363b. Text only, complete.
- (2) India Office, London, Colebrook Coll., No. 363a. Text and commentary, pat. 1-11.

Bodleyan Library, Oxford, Wilson Coll., No 328. Text and Com, pat 12-15. 4 9

The two mss. are really one ms split into two. They are written in the same hand.

(3) Calcutta Sanskrit College, No. 259. Text and com, complete

B. Grantha mss:

- (4) India Office, London, Burnell Coll., No. 152. Text only, complete.
- (5) India Office, London, Burnell Coll., No. 187. Text and com., pat 1-21

In our critical apparatus they are denoted by Da, Df, De, Ga, Gb respectively Our own mss. are Db, Dc, Dd. Of these the largest number of individual readings are shown by Gb. Dcde form one uniform group Dcd mark the end of every sutra by the addition of iti. It is a very convenient device and one wonders why it did not get wide currency in ancient times. The mss. do not show the colophons either completely or systematically. Clerical errors of every type are rather numerous. It was not possible to register all of them. The editor had to exercise his judgement oftener, than he is usually called to. I have met misinterpretations of ligatures, wrong combinations leading to "ghost-words" and to false accomoda-

tion, assimilation of words and of terminations, anagrammatism, metathesis (either of words or of whole passages), substitution of synonyms, haplography, lipography, dittography, and adscripts Being traceable to single mss they were of no material use for reaching back to the original, and hence they were rejected.

These eight mss fairly settle the text. The collation of more mss. would not, I am sure, take the editor any nearer to the original, as it was known to the commentator Dhanvin. The Sūtra had already been conflated before the time of Dhanvin, that is before Sāyana who quotes Dhanvin extensively.

The Śrauta text given in the following pages is after the commentator He is a fairly safe guide. He is a master of his tradition and his choice of the readings is remarkably good. But there are instances where difficulties arise. The only passage where I have taken courage to put in the text, what Dhanvin expressly calls an apapatha, is 11.1.7 मानो भद्रः (instead of Dhanvin's आ नो भद्र). In the very next sūtra, however, I have allowed मूलतः to remain where Dhanvin puts it मूलतः really belongs to the end of sūtra 7. For the division of the text into sūtras Dhanvin (or a lost predecessor of his) alone is responsible. Agnisvāmin, who is commenting on the Lāt, has a totally different division 2

THE DRĀHYĀYAŅA AND THE LĀTYĀYANA ŚRAUTASÚTRAS

The two Sūtras belong respectively to the Rānāyanīya and the Kauthuma Śākhās of the Sāma-Veda Their comparison leads us to great antiquity, when (excepting slight differences in ritual), their text was one. We are forced to this conclu-

¹ When tradition fails him, he allows a free play to his fancy.

² Rāmakrsna Diksita (alias Nānābhāī, son, of Dāmodara Tripāthī), another commentator of Lāt, does not always follow Agnisvāmin.

sion by the verbal identity in the vast majority of the sutras. Their sequence also is mostly uniform. Even in the matter of division of chapters (adhyāyas in Dr., prapāthakas in Lāt.) the agreement is very close. In each case a chapter is divided into 12 sections. But of greater significance are the variations themselves. The variations consist in additions, paraphrases and change in sequence. The additions are numerous in the Dr., and they exceed the other variations. Now, the additions generally are of the nature of adscripts, marginalia or interlinear glosses. They can be thrown out without affecting the smoothness of the context. When one is a paraphrase of the other, or there is a change in sequence, the process of evolution does not reveal itself so readily. On the whole the Lāt. has preserved a purer text.

¹ The Dr. has also a secondary division into patalas.

² E g. Dr. 11. 1 8 या स्वयंवका सेन्द्रणता explains इन्द्रणता of the pieceding sutra

रैरोहितेनानडुहेनोत्तरलोम्ना चर्मणापिहितः स्यात् ॥ १ ॥ पूर्वोक्तो वाणश्चर्मणा छादितः स्यात् । वाणमुखस्य विलं चर्मणा छादये-: ॥

तस्य दशसु पश्चाच्छिद्रेषु दशदश तन्त्रयो बद्धाः स्युमौँञ्ज्यो दाभ्यों वा ॥ २ ॥

तस्य वाणस्य पश्चाद्भागे मुखादितरस्मिन् प्रान्ते दश छिद्राणि कृत्वा प्रत्येकं दशदश तन्तवो बद्धाः स्युः । मौद्धां वौ दर्भमया वेति ॥

त्रिष्विति शाष्टिङ्यः।चतुर्स्तिशन्मध्यमे त्रयस्त्रिशतावभितः॥ ३॥

त्रीरायेव छिद्राणि छत्वा मध्यमे चतुर्स्त्रिशत्तन्त्नितरयोस्त्रयस्त्रिशताविति । एवं शततन्तुर्वाण इति ॥ . •

> पुरस्तादेकेकशस्तास्त्रेषं विभज्य भूर्श्ववः स्वः इत्येताभिः पृथगु-त्तरोत्तर्युद्हेत् ॥ ४ ॥

पकैकश उद्देदित्यन्वयः । बन्धनात् प्रागेव तास्त्रेधं समं विभज्य मध्यमं भागमेकाधिकं कृत्वा प्रतिवर्गे पृथम्ब्याहातिभिः प्रत्येकं तन्त् तुद्देत् । छिद्रेषु तन्त् नास्ज्योध्वं मुद्दे विक्षेत्र विद्यापित विद्या

1 Gb लो॰

दित्यर्थः ॥

4 Gb मौंज्यो

2 Gb om

5 DeGb सुबर्

3 Gb adds तेषु

6 Gb तंतुमंत्रमावर्त्तयेते

एकैकश उद्हेदिति वचनात्। एवं मध्यमे छिद्रे द्वितीयया व्याहृत्या तृतीये छिद्रे तृतीयया व्याहृत्येति। यदा पुनर्दश छिद्रेषु दशदशै तन्तवस्तदापि त्रैधं विभज्य व्याहृतिभिष्टुहृनमिति॥

तमिमृशेत्—वदो वद वदा वदी वदो वदोरः पृथुः असुगः अगन्त्वः कर्मः करणः करः करस्युरभीषाट् चाभीषाही चाभिमातिहश्चाभिमातिहा च सासिहश्च सहीयांश्च सहस्वांश्च सहमानश्चोद्वयाश्च
बहद्वयाश्च सवयार्श्च वृद्धवंयाश्चेन्द्रीं वाचं बृहतीं विश्वरूपां शतायुषीं प्रवद देव वाण इति ॥ ५॥

तं वाणमेवं कृत्वा मन्त्रेणाभिमशोदिति ॥

शिथिलांस्तन्त्नायच्छेत्-

एभिर्नो वाण तन्तुभिः शतं राद्धीरिहावद्³। अरात्म सर्वे ऽतार्घभे³ जीवा ज्योतिरशीमहि॥

इति ॥ ६ ॥

यदि तन्तवः शिथिलाः स्युश्छिन्नाः स्युस्तदा तान् सर्वान् समं¹³ संघायें पुनरायच्छेन्मन्त्रेणेति ॥

वाक् सर्व⁹⁹ मनो ज्योतिर्मानो⁹⁸ भद्रः इति जपित्वा वादयेदिन्द्रगात-येषीकया वेतसशाखया च सपलाशया ॥ ७॥

त्रा नो भद्र इति मन्त्रपाटः । मान इत्यपपाटः । सपलाशया वेतसशास्त्रया इषीकया च वाणं वादयेदिति ॥ इन्द्रणतयेति पदस्य स्वयमेवार्थमाह—

मुलतो या स्वयंत्रका सेन्द्रणता ॥ = ॥

1 Dedef om the second दश 10 DeeGb °र्ष 2 Gb बदो य 11 Db राद्धिमिहा°, Gb °रिहाबत 3 Reuter पुशु (without variants) 12 Db तारिषु, Dee °रिष्म, Gb तारिषुष्ठ 4 DbGb सुगध 13 Gb om, सर्वान् सम, Df om सम

5 Db वहरण, Gb कहरण 14 Gb समाधाय 6 Dab चार्मि॰ 15 Gb सर्वा

7 Doe om 16 Dab ज्योतिरा नो 8 Gb om, Dc समनयाक्ष • 17 Gb om इति

9 De बृहद्ध (=Lät)

या मूलप्रदेशे स्वयमेव वका भवति सेन्द्रगता। इन्द्रेण नता इन्द्रगता दैवार्झतेत्वर्थः॥ ·

प्राणाय त्वा [PB 5.6.14] **इत्यूर्ध्वमुद्धित्** श्रपानाय त्वा [l c.] इत्यवाश्चम् ॥ ६ ॥

ि छिद्रप्रदेशादारभ्य यावन्मुसमूर्ध्वमुक्तिस्य वादयेत् । तथा मुस्तप्रदेशा-दारभ्य अपानाय ता इत्यवाञ्चमवत्तिसेदिति ॥

व्यानाय त्वा³ [l c] इति त्रिः संक्लिख्योदश्चं वाणं प्रोहेद्राह्म-गामक्त्वा इममुक्षिखनास्य इति ॥ १०॥

व्यानाय त्वा इति त्रिः संज्ञिख्य इममुज्ञिखन्नास्व इति कंचिद्राह्मण्मुक्त्वा नस्य हस्तयोरुदञ्जे वाणं प्रोहेदिति ॥

प्रथमः खरुडः ॥१॥ ॥४॥

आहत दुन्दुभीन् प्रवदन्तु वीषाः इति ब्र्यात् ॥ १ ॥ आहत आञ्चत दुन्दुभीनिति प्रेष इति ॥

त्रात्ताबुवीणां वक्ताकिपशीष्यर्थे च पूर्वस्यां द्वारि वहिःसदसम् ॥ २॥ अलाबुवीणा प्रसिद्धा । वक्ता नाम वीणाविशेषः । तथा किपशीर्ष्णी च । तास्तिस्रो वीणाः सदसः पूर्वस्यां द्वारि वहिःसदसं वीणावादिनो वादयेयुरिति ॥

वक्राकिपशीष्पर्यो दुन्दुर्भीश्च प्रतिमन्त्रयेत — यो वक्रायां कंपिशीष्पर्यां दुन्दुर्भो यच वाद्यम् । घोषो यो महतो महांस्तेन नो राद्धिमावद् ॥ इति ॥ ३॥

श्रावदेत्येकवचनं वाग्देवताभिश्रायमिति ॥

महावीग्णापिशीलवीग्णे चापरस्यामन्तरिति गौतमशागिङल्यौ

बहिरिति धानंजय्यः ॥ ४ ॥

1 Dd adds इति 2 Gb दैवन॰

3 DdGb repeat च्यानाय त्वा (=Lāt)

4 Gb त्रिभि

5 DeGb ॰णां (=Lāt)

6 DbceGb अस्यौ

7 Gb adds च

8 Gb घोषयोर्

त्रपरस्यां सदस्रो द्वार्यन्तर्वहिर्वेदि वीणाद्वयं वादयेयुः ॥ तयोश्च प्रति निमन्त्रणं कार्यमित्याह—

त्रलाबुवीसापिशीलवीसे च प्रतिमन्त्रयेत— अलाबुवी पिशीली³ च यं मन्त्रमधिजग्मतुः। तेनेदसुपगायतां ते साम महयिष्यतः॥

इति ॥ ४ ॥

स्पष्टमिति॥

पश्चिमेनोपँगातृन् द्वेद्वे एकैका पत्नी कारण्डवीर्णां पिच्छोरां च व्यत्यासं वादयेत् ॥ ६ ॥

सत्त्रिणां यजमानानामेकैका पत्नी पश्चिमेनोपगातॄनासित्वा द्वेद्वे वीणे व्यत्यासं वादयेत् । प्रथमं काएडवीणां ततः पिच्छोरां पुनरप्येवमेव सर्वा इति ॥

उपमुखं पिच्छोरां वादनेन काग्रडमयीम् ॥ ७ ॥

उपमुखं स्थापियत्वा मुखमारुतेन पिच्छोरां वादयेयुः वादनदरहेन कार्डमयीमिति॥

ता अपघाटिला इत्याचच्चते ॥ = ॥

ताः पत्नीभिर्वाद्यमाना ऋपघाटिला इत्याचक्तते । ऋनेन तं पत्न्यो ऽपघाटिलामि-रुपगायन्ति । ऋात्विज्यमेव तर्त् पत्न्यः कुर्वन्ति [PB 568] इति ब्राह्मणुं व्याख्यातमिति ॥

ताः प्रतिमन्त्रयेत---

यां पत्न्यपघाटिलां सृदुकं वाद्यिष्यति । सारातिमपबाधतां द्विषन्तं तैजनित्वक् ॥

इति ॥ ६ ॥

ता अपघादिलाः प्रतिमन्त्रयेतेति ॥

1 Ded . बेहिना, Gb om. वेदि

5 Df °लां

2 Gb om 知句

6 DdfGb °ला

3 Da अलाबुवी पिशीलीबीयो, Df अलाबुबीय-पिशीलवयो, Gb अलाबुबीया पिशिलि (op

7 Gb वादनेन 8 Dee °मेतत् for °मेव तत्

Lat and com)

9 Gb ता

4 DbGb ॰नोद्

सर्वमनुवीचमाणो जपेत्-

· श्राक्रन्दा उल्लयः प्रकोशा यश्च चेष्टितम्'। सर्वा^२ सत्त्रस्य सा राद्धिस्तथेदं साम गीयते ॥ इति ॥१०॥

सर्वमपघाटिलास्ततो अन्यांश्च वीखादुन्दुर्भीश्चानुवीक्तमाणो जपेदिति ॥ जपेदेव — सुपर्णो ऽसि गरुत्मान् प्रेमां वाचं विद्वामि बहु करिष्य-न्तीं बहु करिष्यन् स्वर्गमयिष्यन्तीं स्वर्गमयिष्यन् मामिमान् यजमानान् इति ॥ ११ ॥

पुनरपि सुपर्शों ऽसि गरुत्मान् इति मन्त्रं जपेदिति ॥

द्वितीयः खरडः ॥२॥ ॥६॥

ब्राह्मणो ऽभिगरः पूर्वस्यां सदसो द्वारि प्रत्यङ्गुख उपविशेद् वृषलो ऽपगरो ऽपरस्यां प्राङ्गुखः ॥ १ ॥

यः सित्त्रणो यजमानान् प्रशंसित सो उभिगर इत्युँच्यते । स ब्राह्मणः पूर्वस्यां द्वारि प्रत्यङ्मुख उपविशेत्रे । श्रपरस्यां द्वारि वृषतो उपगरः प्राङ्मुख उपविशेत्रिन्दार्थम् । यो निन्दति सो उपगर इत्युच्यते ॥

स त्र्यात्—नारात्सुरिमे सित्रणः [PB 5.9.14] इति ॥२॥ सं वृषतो निन्दन् त्र्यात्—नारात्सुरिमे सित्रण इति । श्रसिद्धा इत्यर्थः ॥ अरात्सुः [1. c] इत्यमिगरः ॥ ३॥ श्राभिगरो ब्राह्मणः अरात्सु इति त्र्यात् । संसिद्धा इत्यर्थः ॥ अभिगरो ब्राह्मणः अरात्सु इति वृयात् । संसिद्धा इत्यर्थः ॥

दित्तगोन मार्जालीयमर्यो ऽन्तर्वेदि दित्तगामुखितिष्ठेत् ॥ ४ ॥ अर्थ स्वामिवैश्ययों [3.1.103] इति पाणिनिस्मृतेरयों वैश्य इति ॥

1 DbdGb चेष्टति (=Lāt)

4 Dee om 氧化

2 Gb सर्व-

to स्मि

5 Gb adds in margin सित्रणः प्रशासिषतुं

6 Des om.

³ DcdeGa स्मि (= Lāt.), Df corrects सि

बहिर्वेदि शुद्र उदङ्गुखः ॥ ४ ॥

स्पष्टमिति॥

श्रयीभावे यः कश्रार्यो वर्णः ॥ ६ ॥ श्रयीभावे यः कश्रार्यश्रेवर्णकैः स्यादिति ॥

तौ श्रेतं परिमण्डलं चर्म न्यायच्छेतां शुद्रः पूर्वः ॥ ७॥

तावर्यश्च ग्रद्धश्चान्योऽन्यं श्वेतं चर्म व्यायच्छेताम् । ग्रद्धः प्रथमं व्याय-च्छेदिति॥

पूर्वेगाप्रीधीयं ब्रह्मचार्यन्तर्वेद्यंदङ्गुखस्तिष्ठेद्वहिर्वेदि पुंश्रेली दिचगामुखी ॥ = ॥

स्पष्टमिति ॥

सा ब्रूयात्- दुश्चारीतित्रवकीर्यिन् इति ॥ ६ ॥

सा पुंश्चेली वेश्या ब्रह्मचारिएं प्रति ब्र्यात्—हे दुश्चरितिन् हे श्रवकीर्णिन् इति । दुश्चरितं ब्रह्मचर्यस्खलनमिति ॥

> धिक् त्वा जाल्मि पुंखळी मामस्य मार्जनि पुरुषस्य पुरुषस्य शिश्रप्रशे-जनि इति ब्रह्मचारी ॥ १०॥

ब्रह्मचारी पुंश्चली प्रति ब्रूयात्—धिक् त्वा जालिम इति ॥

एँवमा तृतीयं व्यत्यासम् ॥ ११ ॥

एवमेव पुनः "पुंश्चली ब्र्यात् पुनर्बक्षचारी पुनर्प्येवं कुर्याताम्"। त्रा तृती-यमिति यावत् तृतीयं पर्यायं त्रिरित्यर्थः ॥

सर्वेषां कर्मणि निष्ठिते तदेवाभिगरिस्तर्बूयात् ॥ १२ ॥ सर्वेषामभिगरप्रभृतीनां कर्मणि यथोक्ते कृते पुनरप्यभिगरिस्तर्बूर्यात्— अगल्डिरमे सित्रण कृति ॥

अवसुज्य शुद्धः प्रद्रवेत् ॥ १३ ॥ अथ शुद्धः परिमण्डलं चर्म विसुज्य घावेदिति ॥

1 DdGb व्वर्शिक

5 Dee om.; others add इति

2 DacGb To

6 Db ब्रह्मचार्ये॰

3 De tr

7-7 Dd पुंश्वली ब्रह्मचारी पुनरिति

4 Only DbcdGb repeat पुरुषस्य

8 Gb ॰गरस्तदेव त्रिर्बू॰

तं तेनैवाविष्युयात् ॥ १४ ॥

तं ग्रदं तेनैव परिमण्डलेन चर्मणार्थो वर्णो उविज्ञणुयादै विध्येत् ताड-येदिति॥

यथाभिप्रेतमितरां ब्रह्मचार्याकोशेत् ॥ १४ ॥

श्रथ ब्रह्मचारी वेषुंश्चली यथाभिषेतमाक्रोशेत् । न पूर्वोक्तमात्रेण किं त्वधिकमपि यथाभिषेषणं कथयेदिति॥

पश्चिमेनाग्नीधीयं बहिवेंदि परिश्रिते मिथुनौ संभवेतां यौ वर्णौ लभेरन् ॥ १६॥

³यौ वर्णौ लभेरिन्निति³ सित्त्रिणस्तौ मिथुनौ संभवतः । यदि कश्चिद् ब्राह्मणः ब्राह्मणी च कार्मेवृत्तौ लभ्येते तदा तौ संभवतः । त्रथ यदि चित्रयौ यदि वैश्यौ यदि वा श्रद्धौ नात्र वर्णनियम इति॥

गृहपतेर्दास्यो ऽभीष्टा वा नवार्जुर्दहरखान् पूरियत्वा प्रदिखेखं मार्जालीयं परीयुः हैमहा इदं मध्विदं मधु इति वद्त्यः ॥ १७ ॥ गृहपतेर्दास्यस्तस्याभीष्टा वा याः काश्चित् कुमार्यो नवाजुदकुम्भानद्भिः पूरियत्वा मार्जालीयं परिगच्छेयुः। परिदर्शिन्त इति कल्पान्तरिमिति ॥

पञ्चावराध्यीः पञ्चशतं पराध्यीः पञ्चविशतिर्वा ॥ १८ ॥

स्पष्टमिति ॥

ताम्यो वीर्णां वाद्येयुः ॥ १६ ॥ तासां दासीनामर्थे ऽपि वीणा वादयेयुः । तदीयनृत्येोङ्गत्वेनेत्यर्थः । सर्वासु स्नक्षिषु दुन्दुभीनीवृत्रीयुः ॥ २० ॥ महावेदेः सर्वास स्रकिष्वत्यर्थः ॥

1 Dce ° चिर्णायाद्

2 De 4°

3-3 Gb om , Df repeats these words

4 Dce एककाम॰

5 DedGb add বা

6 DfGb नवानुदका॰

7 Dee om , Gb adds इति

8 Dee om आदि.

9 Gb परिद्रत्य॰

10 Gb पवीसा

11 Dee तदीयं नृत्य नृत्याग॰, Dd तदियं॰,

12 Dce °ना

उत्तरोत्तरि वाचो व्याहारयेयुर्यावतीरिधगच्छेयुः ॥ २१ ॥

श्रासिन् स्तोत्रे पूर्वोकाः सर्वा वाच उत्तरोत्तरमात्रायुक्का ब्र्युः । यावत्यो-चैर्मात्रया युक्ता वक्तुं समास्तावत्या मात्रया युक्का ब्र्युः । यथा हैमहा इदं मध्वदं विश्व इत्युत्तरोत्तरमुचैर्गानम् । तैथा उत्कोद यजमाना कुर्वते इति शाखान्तरमुक्कोदा-दिक्तर्युचैरुचैरिति ॥

घोषांश्च ॥ २२ ॥

दुन्दुभिघोषान् वीणाघोषांश्च सर्वानिष यावतो अधिगच्छेयुस्तावतो अत्युश्चे-स्तरान् कुर्युरिति ॥ एवं शिल्पान्युक्त्वा तदंजुष्ठानकालमाह—

हिंकारमन्वभिगरप्रभृतयः कृत्वा यथार्थं स्युः ॥ २३ ॥

स्तोत्रोपकमे दिकारवेलायामभिगरप्रमृतयः संस्थं कर्म कृत्वा यथार्थं गच्छेयुः । ब्राह्मणो ऽभिगरः पूर्वस्या [sūtra 1] इत्यारभ्य मैथुनान्तं कर्म [sū. 2] यदुक्तं तत् स्वंसं कर्म । तथा संनद्धो राजापि हिकारवेलायामिर्णं प्रदक्षिण देवय-जनं परीयाँ- [10. 2. 13] इति प्रैषार्थं कृत्वा यथार्थं गच्छेदिति ॥

त्रा स्तोत्रान्तात् कुम्भिन्यः सर्वे च घोषाः ॥ २४ ॥

कुम्भिन्यो दास्यो वीणादुन्दुभिघोषाश्च हिंकारप्रभृति यावत्स्तोत्रसमाप्त्य-चुवर्तते तेषामुपगानरूपत्वात् । केचित् तु हिंकारात् पूर्वमेव घोषाः श्राहत दुन्दुर्भात् प्रवदन्तु वीणाः [11. 2. 1] इति यथाप्रैषमुपक्रम्य प्रवर्तन्त इत्याद्वरिति ॥

॥ तृतीयः खरडः ॥३॥ ॥७॥

श्रथेदानीं सुपर्णों ऽसि गरुतमान् [11. 2. 11] इति जपानन्तरं राजनेन पञ्च-विशेन स्तोतव्यम् । श्रनाम्नातपर्यायश्च पञ्चित्रिस्तोमः । तस्य पर्यायक्सुप्तों क्षेत्रातिसंहारों विश्व 2 25] युग्मायुक्संहार [17 1. 27] श्रावापश्चेति [17.

1 Gb adds ऋतिवोच्चेस्तराभित्यर्थ

2 Gb om , Dd adds मधिदं

3 Dce ₹°

4 Gb ॰न्तरोक्तमुत्कोदादिरु॰

5 Dodf ॰स्तरां

6 Dd ॰मनु, Gb ॰मेव

7 Ddf °याद्

8 Dedef °विश-

9 Ddf स्तोत्रीयं

10 Dee °क्लुप्तो

11 Gb सूत्रकारा

1. 3] **त्रीत् पत्तान् वर्धमानपटले** [paṭ. 17] वक्ष्यति । दशरात्रिकेभ्य एकया ज्याय सु [17. 3. 4] **इत्यादिना तत्रावापपत्ते** कुत्रावाप इत्यपेत्तायामाह—

पञ्चितिशे चतुर्विशस्योत्तमे पर्याये परिचरायामावपेदिति गौतमः॥१॥ उत्तमे पर्याये परिचरायां मध्यमायामृच्यांवपेत् । मध्यमां द्विगीये-विस्पर्थः ॥

त्रावापस्थान इति धानंजय्यः ॥ २ ॥ उत्तमे पर्याये प्रथमायामावापस्थान एवावपेदिति ॥

प्रथमस्यावार्पं इति शाखिडन्यः ॥ ३ ॥ प्रथमस्य पर्यायस्यावापस्थान इत्यर्थः ॥

चतुर्विशेन वॉ स्तुत्वा मध्यमामहिंकृतां तृचस्य प्रस्तुयात् ॥ ४ ॥ अथवा चतुर्विशेन स्तोमेनाविकृतेनैव तृचं समाप्य पुनर्मध्यमामृचं हिंकार-रहितां प्रस्तुयात् । प्रस्तुत्य सकृद्गायेदित्यर्थः ॥

स आस्कन्दो नाम ॥ ४ ॥

तस्य बहिःपर्यार्थंगानस्यास्कन्द इति संज्ञा । बहिःपर्यायमास्कन्दनादिति । सवनात् संज्ञाकरणं च ब्यवहारार्थम् । श्रास्कन्दं तु गौतमश्चत्वारिश इति ॥

तं न कुर्यादिति शागिडन्यायनः ॥ ६ ॥

न सार्वत्रिको ऽयं निषेधः। श्रास्कन्दस्य श्रुत्युक्कत्वात् । तेन महाव्रते तमास्कन्दं न कुर्यादित्यर्थः॥

उत्तमायां स्तोत्रीयायां प्रस्तुतायां पादाबुपावहरेत् ॥ ७ ॥ राजनस्य साम्न उत्तमायां प्रस्तुतायामात्मनः पादाबुपावहरेदिति ॥ सह निधनेन भूमौ प्रतिष्ठापयेत् ॥ ८ ॥

निधनोश्चारणवेलायां पादौ भूमौ प्रतिष्ठापयेत्। ततः पूर्वमाकाश पव स्थापयेदिति॥

आहियमाणे भन्ने प्रतिलोमैरारोह्णीयैरवरुह्म जपेत्—
मही द्यौः पृथिवी च न इमं यज्ञं मिमिन्नताम् ।
पिप्रतां नो भरीमभिः ॥

1 Gb परिचाया वापस्थान एवावपेदिति

4 Ded add-स्थान (= Lat)

2 Gb °चाराया

5 Gb ॰नैव foi ॰न वा

3 Dee ॰चा॰

6 DedGb - पयार्थ

इति ॥ ६ ॥

श्रध्वर्युभिराहियमाणे नाराशंसादिभक्तणे प्रतिलोमेरारोहण्मन्त्रैरवरोहित्। अवरोहन्तु अवरोहामि इति च मन्त्रसंनामः कार्यः। श्रवरुहोति विधानादन्यथा मन्त्रलिङ्गविरोधाश्च । तद्यथा—विश्वे त्वा देवा आनुष्टुभेन छन्दसावरोहन्तु तानन्ववैरोहाभि इत्युपकम्य वसवस्त्वा इत्येवमन्तैः। श्रवरोहण्मन्त्वातिग्राह्यभक्तण्यम्युद्रात्नभिः कार्यं स्तुत्वा पृष्ठेन [9 2.11] विषुवद्रतयोश्च [9.2.12] इति पूर्वमुक्तस्वादिति ॥

अध आसीनाः शेषेण स्तुवीरम् ॥ १० ॥

श्रद्धः शेषेण वामदेव्यप्रसृतिना स्तोत्रेणाध एवासीनाः स्तुवीरन् । श्रासन्दीकुर्चान् वर्जयेयुरिति । एवं महात्रतकथा समाप्ता ॥

श्रंथोदयनीयमतिरात्रं प्रत्याहं-

उदयनीये अतिरात्रे संस्थिते ऽवसृथमभ्यवेषुः॥ ११ ॥ सिद्धमेवैतद्करविवज्ञार्थं वचनमिति ॥

श्रज्ञपमञ्जन्तः पाशिभिस्त संधावेरन् ॥ १२ ॥

श्रप्सु शिरस उपमज्जनमकुर्वन्तः पाणिभिः शरीरमन्योऽन्यं शोधयेयुरिति॥

यस्यात्र पत्नी स्यात् पृष्ठं तया व्युद्धावयेत् ॥ १३ ॥

यस्यात्र यजमानस्य पत्नी विद्यते स तया पत्न्या खदेहे पृष्ठवंशं शोधयेत्। कर्मव्यतिहारे विशब्दः । पत्न्याश्च देहं यजमानः शोधयेदिति ॥

तानुन्नेतोदानयेत् ॥ १४ ॥

तान सत्त्रिण उन्नेतावभृथादुदानयेत्। तीरप्रदेशे नयेदिति॥ उदेत्य गृहपतिः सोमोपनहनं परिदधीत ॥ १५॥ श्रहतानि

वसनानीतरे ॥ १६॥

स्पष्टे इति ॥

अभ्युच्याप्रभृति समापयेयुः ॥ १७ ॥

1 Gb °हानि स्तुवीरन् 2 Gb °न्वधि° 6 Gb om, 3 Gb वचनात् for पूर्वसुक्तः 7 Dd °देशं

4 Gb वतकार्या 8 Db वासासीतरे

5-5 Gb आसन्दीकूर्चे अवनहा वामदेव्यादि

त्रवस्थेष्टौ संस्थितायाम् अवस्थ निचुम्पुण [6 4.8] इत्यभ्युक्रणप्रभृति कर्मशेषं तस्मिन्नहनि समापयेयुरिति ॥

येनेतो गैच्छेयुरन्येन प्रत्याव्रजेयुः पाप्मनो व्यतिषङ्गाय ॥ १८॥
, इतो देवयजनाद् येन पथावभृधं गच्छेयुस्ततो उन्येन मार्गेणावभृधात् प्रस्यावजेयुः । स्यकेन पापेनासंबन्धार्थम् । पूर्वस्मिन् हि मार्गे पाप्मा तिष्ठतीति मन्यतः इति ॥

अर्नुबन्ध्यवपायां हुतायां दिचिखे वेद्यन्ते केशरमश्रूखि वापयेत्।। १६॥

स्पष्टिमिति॥

तस्मिन् संस्थिते प्राश्च उद्श्वो वा गत्वा पृथगुद्गवसानीयाभि-रिष्टिभिराहिताग्रयो यजेरन् ॥ २०॥

तस्मिन्तुद्यनीये संस्थिते देवयजनात् प्राञ्च उदञ्चो वा पृथकपृथगिष्टिः भिर्यजेरन्निति ॥

गृहपतिं यजमानमनाहितायय उपासीरन् ॥ २१ ॥

ये पुनरनाहिताग्नयः सित्रणस्तेषामग्न्यभावाद् गृहपतिमुद्यनीयेन व्यक्तमानमुपासीरन् । श्रत एव वज्रनादनाहिताग्नेरि सत्त्रमस्तीति गम्यते । श्राश्वलायनो उप्याह — वीज्रणायनग्नीनाम् [4.1.10] इति ॥

तद्देवत्यैः स्थालीपाकैर्यजेरिविति धानंजय्यः ॥ २२ ॥

श्रीताग्न्यभावे ऽप्यामासनाग्नी स्थालीपाकैरुदयनीयेष्टिदेवत्यैरनाहिताग्नयो यजेरिश्वति॥

संवत्सरं संवसेषुः'' ॥ २३ ॥ समाप्ते' हि'' सत्त्रे'' सत्त्रिणः संवत्सरं सहैकत्र वसेषुरिति ॥

7	ah	adds	गटक
4	UTI	2000	

2 Db धिग॰

3 Db adds বা

4 Dd adds इति

5 Df om. हि ; Dd puts it after मार्ग

6 Daf सन्यंत

7 Gb স্প**র**°

8 Gb ॰न्नदवसानीये

9 Gb adds गत्वा

10 Gb °सुदसानिया

11 Df om this sūtra and its com.

12 Reuter समासे

13 Dee पि, Dd वृत्त पि for हि

14 Dee सन्तेत्रऐ

द्वादशरात्रमहोरात्रौ वा ॥ २४ ॥ स्पष्टांमिति ॥

यावद्वा सुनुयुर्यावद्वा सुनुयुः ॥ २५ ॥ यावन्तं कालं सत्त्रे सुनुयुस्तावन्तं कालम् । त्रयोव

यावन्तं कालं सत्त्रे सुनुयुस्तावन्तं कालम् । त्रयोदशरात्रे समाप्ते त्रयो-दशरात्रं संवसेयुः । तथा चतुर्दशरात्रादाविप तावन्तं कालं सद्द वसेयुरिति ॥

चतुर्थः खरुडः ॥५॥ ॥८॥

एकादशः पटलः ॥११॥

द्राह्यायण्डते स्त्रें दीपे धन्विविनिर्मिते । द्वितीये दशके वृत्तः प्रथमः पटलो ऽधना॥

अथ सर्वयक्षेषु ब्रह्मत्वं विधातुमुपकमते— सर्वत्र ब्रह्मा दिचारातः ॥ १ ॥

सर्वेष्विप श्रीतस्मार्तेषु कर्मसु ब्रह्मा दक्षिणतो भवेत्। न पुनरुद्गात्रादि-वत्। श्रीतेष्वेच ब्रह्मणः प्रवृत्तिरित्यर्थः। तथा तेषु कर्मसु क्रियमाणेषु नित्यं दक्षिणतो भवेदिति। द्वयमप्यत्र विवित्ततमिति॥

उदङ्ग्रुखः कुर्याद्वोमेभ्यो ऽन्यत् ॥ २ ॥

उपवेशनमभृति ब्रह्मणो यत् कृत्यं तत् सर्वं होमन्यतिरिक्कमुदङ्मुख एव कुर्यात् । बहोमांस्तु प्राङ्मुख एव कुर्यात् । प्राङ्मुखकरणं चानादेश इति सामान्यविधानादिति ॥ प्रथमं पाकयक्षेषु ब्रह्मत्वं विधास्यन् पाकयक्षपदं न्याचष्टे—

पाकयज्ञा इत्याचचत एकायौ यज्ञान् ॥ ३ ॥

एकाग्निरौपासनः। तत्र कियमाणान् यज्ञान् पाकयज्ञा इत्याहुरिति॥

तेषां होष्यत्सु तृष्णीस्रपविशेत् ॥ ४ ॥

तेषामधें ब्रह्मणैतत् इंत्यम्। किंतत्। होष्यत्सु कर्तृषु तृष्णीमुपविशेदिति। श्रौतेषु कर्मसु प्रायेण मन्त्रत उपवेशनात् तिश्वन्त्यर्थिमिह तृष्णीमिति वचनम्। यद्वा तृष्णीमिति वाग्यमनविधिरिति॥

हुते यथार्थं स्यात् ॥ ५ ॥ होमे क्रते यथार्थं स्यात् । श्रासीत वा गच्छेद्रेत्यर्थः ॥ शूलगवे च बलीन् हियमाणाननुगच्छेत् ॥ ६ ॥ श्रुलगवे नाम गवां पोषणार्थमैष्वर्ध्ववृत्वृचैरुक्तं कर्मेति ॥

1 Gb om 4-4 Dce उपवेशनार्थ नि(De adds य) ह्य

2 Dce तेषां 5 Dce °वा

3-3 Dedef om. 6 Dedf पोषार्थम॰

निधीयमानानां दिच्चिणतैः स्थित्वा निहितेष्वप उपस्पृश्यानवेच्चं प्रत्याव्रजेत् ॥ ७ ॥

निधीयमानानां बत्तीनैं। दान्तिगतं इत्यर्थः । श्रनवेत्तमिति श्रवेत्तग्मकृत्वेत्यर्थः ॥

तृष्णीं पाकयज्ञे दिचिणाम् अोम् इति वा प्रतिगृह्णीयात् ॥ = ॥ स्पष्टमिति ॥

पशुरेव पशोर्दिविसा॥ ६॥ .

पश्चह्विषः पाकयञ्चस्याष्टकादेः पशुरेव दक्षिणेति॥

पूर्णपात्रं स्थालीपाकस्य ॥ १० ॥ उभयोर्थथोत्साहं वा ॥ ११ ॥ स्पष्टे इति ॥

न वितानं पृष्ठतः क्वर्वीत ॥ १२ ॥

न वितानं श्रौताग्निविहारदेशं पृष्ठतः कुर्यादिति ॥

येन यज्ञाङ्गेनं संयुज्येत तद्भयावर्तेत ॥ १३ ॥

श्रध्वर्थादिभिः सह कर्मकरणे सति तदानीं येन यक्षाङ्गेन ब्रह्मा संयुज्यते संयुक्षो भवति तद्यक्षाङ्गमभ्यावर्तेतं । श्रश्नीन् पृष्ठतः कृत्वापि तद्भिमुखः स्यादित्यर्थः॥

कर्मादिषु सर्वेष्वध्वर्युसंप्रेषमागमयेत् ॥ १४ ॥

कर्मणामुपक्रमेष्वध्वर्युणा प्रार्थनं कारयेत्। स्रत्रभवता ब्रह्मत्वं कार्यमित्य-ध्वर्युप्रार्थित एव ब्रह्मत्वं कुर्यात् । नान्यथेत्यर्थः ॥ ं

पूर्वया द्वारानादेशें° प्रविशेत् ॥ १५ ॥

स्पष्टिमिति॥

अग्न्याधेये दिच्चिण्या द्वारा प्रपद्य चातुष्प्राश्यं निर्वप्स्यत्सु तृष्णी-स्रुपविशेत् ॥ १६ ॥

1 Gb °रास्यां

6 Gb om

2 Dbcde ॰पेइं (=Lāt)

7 Dede ॰वरेंतिति; Dee add आसात-

3 Df om,

8 Doe अभि

4 Dede 'देशे

9 Dede श्गमयेतिति

5 Gb ॰न्तेन

10 Gb °देशं

श्रम्न्याघेय इत्यधिकारः । चातुष्पाश्यं ब्रह्मौदनम् । चत्वारो हि तद् ब्रा-ह्मणाः प्राश्नन्तीति । तिक्वशायां निवेपन्ति । तदानीं वाग्यत उपविश्वेदिति ॥

निरुप्ते यथार्थं स्यात् ॥ १७ ॥

्रस्पष्टमिति॥

तदुद्धरिष्यत्स्वेवमेव ॥ १८ ॥

तचातुष्पाश्यं ब्रह्मौदनं पात्रेषूद्धरिष्यत्स्वध्वर्युष्वेवमेव तृष्णीमुपविशेदिति॥ तचेदनृत्विग्भिः प्राश्येयुस्तग्र्डुलानादायापविष्येयुः—-³निष्ट आ-विद्धं ³ क्रन्तानि^{*} इति ॥ १६॥

यदि^र चातुष्पाश्यमृत्विग्व्यतिरिक्तैः कैश्चित् प्राश्येयुरध्वर्यवस्तदा तस्मा-दोदनादृत्विजस्तगृङ्खानादाय बहिनिरस्येयुः ^६निष्ट श्राविद्धर्म् इति मन्त्रेण् । तस्य चायमर्थः—हे यक्ष तवाविद्धं शल्यं निष्ठुँन्तानीति । तस्यविद्ध निरक्रन्तन् यवेन संमित्तम् [TS 2.6 8.3-4] इति तैत्तिरीयकैः प्राशित्रमधिक्ठत्योक्तम् । तद्वदेतदिति ॥

अथान्यान् निद्धीरन् ॥ २०॥

यतः प्रदेशात् तराङ्जलादानं तत्र तराङ्जलानन्यान् निदधीरिक्षति ॥ आधास्यमानस्यारखयोः प्रक्तयोर्थथार्थं स्यात् ॥ २१ ॥

यदि तस्यामेव निशायामाधास्यते यजमानस्तदा तस्य हस्ते अध्वर्युणा-रायोः मक्त्रियोर्थयार्थे स्यात्त्। श्रथ यदि तत अध्वे संवत्सरादिकालेष्वग्न्याधानं वदा प्राशनानन्तरमेव यथार्थमिति ॥

पूर्वाह्वं दिन्नग्रेनाग्न्यायतनानि गत्वा यत्राप्तिं मन्थिष्यन्तः स्यु-स्तद्दित्यतः निरस्तः परावद्धः इति दिन्निणा तृणं निरस्येत् [=4.4. 11] आवसोः सदने सीदामि इत्युपविश्रोत् [=4.4 12] ॥ २२ ॥ यस्मिन् दिवसे अन्याधानं तस्य दिवसस्य पूर्वाह्व एव गार्ह्यत्यस्यै संभौं-

1 Ded om इति 7 Gb निक्ठ॰
2 Dbe ॰स्तंदु॰(=Lāt). तन्दुल occurs later 8 Gb प्रदत्त॰
also, but sporadically.• 9 Gb adds इति
3-3 DbedeGb ने(DeGb नि)ष्टाविद्धं(=Lāt) 10 De ॰ग्न्याध्यान्तमाधानं
4 Dd शल्यं कृन्तानि 11 DedGb om
5 Gb मत्रेण यदि 12 Gb संदा॰
6-6 DedGb नेष्टाविद्धं(=Lāt)

राहरणकाले गार्हपत्यमन्थनदेशंस्य दिच्चणतो मन्त्रेण निरस्ननोपवेशने कुर्यात्। संभाराहरणानुसंघानार्थमिति॥

भूर्भुवः स्वर्श्वहस्पतिर्षद्धाहं मातुष त्रोम् इति ॥ २३ ॥ उपविश्य जपेदिति शेषः । जपश्चोपवेशनाङ्गमिति ॥

एतेनोपविशेद्यजुषेति यत्र स्यात् ॥ २४ ॥

यत्रयत्र यजुषोपविशेदिति विधिः स्यात् तत्र सर्वत्रैतेनोपविशेत् निरस्तः परावसुः इत्यादिना मानुष ³ इत्यन्तेनेति ॥

अप्निं हिपँमाणमनुगच्छेत् ॥ २५ ॥

गाईपत्यमां मधित्वा हिर्यमाणमनुगच्छेदिति॥

निहिते^६ यजुषोपविशेत् ॥ २६ ॥

निहिते श्राहिते गाईपत्ये यज्जूषोपविशेदिति ॥

अत्र प्रथममिति शाग्रिडल्यः ॥ २७॥

अत्रैव यजुषा प्रथममुपवेशनं न पूर्वाह्ने संभाराहरणकाले मन्थनैदेश इति ॥ द्वितीयमिति धानंजय्यः ॥ २८ ॥

पूर्वोद्धे यजुषा प्रथममु प्वेशनम् । श्राहिते गाईपत्ये द्वितीयं यजुषोपवेशनं कार्यमिति ॥

जाते रथंतरं गायेत् ॥ २६ ॥ वामदेव्यं हिर्यमाशे ॥ ३० ॥ बृह- स्निहिते ॥ ३१ ॥

त्रीरविष सामानि गाईपत्याधार्नं एवेति ॥ सर्वाखि तृचेषु मनसा ॥ ३२ ॥

सर्वाएयपि सामान्यग्न्याधेयविषयाणि मनसैव गायेत् । श्ररएयेगेयानां 10

1 Dee °मंथदेश॰, Dd °मंथंदेश॰, DfGb °मगडलदेश॰ 6 DbGb निधीयमानस्य दक्तिगात स्थित्वा निहिते (= Lat.)

2 Ded ॰नाङ्ग इति

7 Df मएडल°, Gb मएडन°

3 Ded मानुष ॐ, De मानुषोम्

8 Dede प्रथमोप॰

4 Ded ही॰

9 Gb °त्यायतन 10 Dedef गेयमानानां

5 Dede °पत्याभि

तावद् श्रामे वाचिकगानमयुक्कमिति मानसमेवै शास्त्रार्थः । तथैव श्रामेगेयानामैपि गानम् । शास्त्रार्थस्वैकैरूप्यार्थमिति ॥

वाचा वा गायेदिति ध्रुक्ते किमन्यद्वाचा प्रतीयेतं ॥ ३३ ॥

. श्रथवोभयान्यपि वाचैव गायेत्। कुतः। गायेदिति ह्युक्ते वाचा विना किंमन्यत् प्रतीयते। वाचेति विनार्थे तृतीया। तेन वाचैव गानमिति॥

त्रथापि गानमेवाध्वर्यवे विधीयते ने मनसेति ॥ ३४ ॥ त्रध्वर्युब्राह्मणे ऽपि गानमेव विधीयते न मनसेति ॥ पत्तान्तरमाह—

म्ब्बुब्रह्मसुर्या अप गानमव विघायत न मनसात ॥ पत्तान्तरमाह— ऋषि वा रहस्यान्येव मनसा गायेत् । न झरख्येगेयानां ब्राँमे गानं° विद्यते ।। ३५ ।।

श्रथवारएयेगेयान्येव मनसा गायेंत् । तेषां प्रामे वाचिकगानस्यौयुक्त-त्वात् । श्रामेगेयं तु वाचैव गायेदोषाभावादिति ॥

प्रथमोत्तमयोः स्थाने वारवन्तीययज्ञायज्ञीये इति लामकायनः

प्रथमोत्तमयो रथंतरबृहतोः स्थान इत्यर्थः ॥

पूर्वे कन्पे भृयांसीति शागिडन्यः ॥ ३७॥

पूर्वस्मिन्नेव पत्ते स्थित्वा पुनरप्यधिकानि सामानि शागिडल्यो ब्र्त इति ^{१२}॥ तान्येव दर्शयति—

प्रथमः स्वर्डः ॥१॥॥ ॥ ६॥

मन्थिष्यत्स्वरणी श्रालभ्य अरण्योः [SV 1 79] इति गायेत् ॥ १॥ मध्यमाने अभि नरः [SV 1. 72, 2 723] इत्येतयो-

- 1 Ded add इति
- 2 Dedef भेयमानानाम॰
- 3 Ded शास्त्रस्यैक॰
- 4 Dede ॰रूप्यादिति
- 5 Gb om
- 6 Dbcef om हि
- 7 Gb प्रमियत

- 8 Dede om. हि
- 9 Dd प्रतीयते तेन for विधीयते न
- 10-10 Dbce गान *प्राप्ते, Gb adds गातु after गानं
- 11 Gb वाचिक धानंजय्यस्या॰
- 12 Ded conclude the section here Dd adds ॥६॥ द्वाद्श, De adds द्वादश

रन्यतरत् ॥ २ ॥ धूम उदिते त्वेषस्ते धूम ऋष्वति [SV I 83] इति ॥ ३ ॥ प्रज्वालिते अदार्थि गातु [SV 1 47, 2 865] इति ॥ ४ ॥ निचीयमाने गवां व्रतं यत् अप्रिमीडे [ArS 3 4] इति ॥ ४ ॥

पञ्चस्विप स्त्रेषु गायेदित्यनुषङ्ग इति । प्रज्वितत इति जननानन्तरमध्यः र्युभिः प्रज्वितत इत्यर्थः॥

तान्युद्रात्कर्मैके ॥ ६॥

तानि गानान्युद्रातुरेव कर्म न ब्रह्मण इत्येक इति ॥ क्रुत इत्यते श्राह— उद्गाता सामवेदेन [ŚB 11.5 8 4] इति श्रुते: ॥ ७॥

वेदशब्दो मन्त्रब्राह्मण्यचनम् । साममन्त्रैर्यत् कार्यं तत् कर्तृविशेषानादेशैं उद्गातैवेति वचनार्थः । तेनाग्न्यधिये सामगानविधौ ब्रह्मणः प्रकृतत्वे अपुद्रातुर्वे गानमिति ॥ श्रत्र दृष्टान्तमाह—

यथा विह्वयसजनीयकयाशुभीयानि होतुः ॥ = ॥

यथा प्रकृते उप्योद्वात्रे कर्मणि विहृब्यं शस्यं सजनीयं शस्यमगस्त्यस्य क्याश्चमीयं शस्यमिति । विहृब्यादीनि स्कानि होतुरेव शस्यानि । ऋग्वेदे होतु. [SB 11 5.8.4] इति श्रुतेः । तह्रद्वापीति ॥

प्रस्तोतुश्र वैराजशाकर्रप्रस्तावाः ॥ ६ ॥

चकारो यथेत्यनुकर्षणार्थः । वैराजे साम्नि ब्राह्मणं प्रस्तावं प्रस्तुल विष्टम्भान् विष्ठभोति [PB 12. 10. 7] इति । तथा महानाम्नीषु चित्रं प्रस्तुत्य चित्रं गेयम् [PB 13. 4 11] इति । उभयत्रापि प्रस्तुत्येत्युद्वात्रा समानकर्तृकश्रवणे अपि तदनाहत्य प्रस्तोतुरेव प्रस्तावाः । सर्वत्र प्रस्तोता प्रस्तुयादिति सामान्यविधरभङ्गार्थम् । तद्वदत्रापीति ॥

सर्वैश्वाविधानाद् ब्रह्मत्वकारिभिः।। १०।।

न च ब्रह्मत्वविधायिभिः सूत्रकारैः सर्वैरिप ब्रह्मणो गानं विद्वितम्। किं तु कतिपयैरेव । तत्र ब्रह्मणो गानपन्ने सर्वैरिप वक्षव्यं स्यादिति॥

1 Dd om, श्रत

5 Gb ऋग्वेदन होता करोति

2 Df ॰वाचनं, Gb मंत्रवचनः

6 Dbce °ti-(=Lāt), Ddf °t, Gb °ti:

3 Dode °विशेषादनादेशे

· 7 Dodf "कर्तकत्वश्र"

4 Gb तेन श्रुतिष्वगन्या॰

कर्मयोगाचोद्गात्रश्रत्वारो महर्त्विजः प्राश्नन्तीति चातुष्प्राश्यप्रा-े शनम् ॥ ११ ॥

महर्त्विजः प्राश्चन्तीति वचनादुद्वातुरपि ब्रह्मीदनप्राशनम् । तेन तस्याधा-ने अधार्तिज्येन योगो अस्ति न च गानं विना तस्यार्तिज्यमस्तीति । तथा च जैमिनिरुद्वातरेव गानमाहेति ॥ अथ स्वमतमाह-

अधिकारात् तु ब्रह्मण्ः ॥ १२ ॥

तुशब्दो मतान्तरनिवृत्त्यर्थः। गात्तविधौ ब्रह्मणः प्रकृतत्वात् तस्यैव गानमिति ॥ श्रीद्वात्रे चाविधानात् ॥ १३॥

यद्यद्भातरेव गानं स्यात् तदानीमौद्भात्रप्रकरणे विधातव्यम्। न च तदस्तीति॥ **दृष्टं चानेन सामगानं** ब्रह्मा रथचक्रे Sभिगायति [PB 18.7.12] इति ॥ १४ ॥

वाजपेये ब्रह्मणश्चे गानं दृष्टमिति । न ब्रह्मणो गानविरोध इति ॥ उद्गाता [sŭ. 7] इति यथाभृयसो वादः ॥ १५॥

यः पुनः उद्गाता सामवेदेन [su. 7] इति वादः स भूयस्त्वानुसारेस द्रष्टव्यः। तस्य गानभूयस्त्वात् । यथाभूयसमिति भूयस्त्वानुसारेणेत्यर्थः ॥

हौत्रे विधेविंहव्यादीनि ॥ १६ ॥

यत् पुनरुक्तं यथा विह्व्यादीनि होतुः [sū 8] इति तद्युक्तमेव । हौत्रमधिकृत्य बद्वुचन्नाह्यणे तेषां विधानात् । सामवेदे अपि तद्विधेस्तेनैकवाक्यत्वादिति ॥

> स्तोत्रवत् प्रस्तावाः विराट्सु स्तुवन्ति [PB 12, 10 10] पुरीषेश खुवते [PB 13. 4 12] इति च बहुश्रुतेः ॥ १७॥

श्रथ यदुक्तं यर्थां चै प्रस्तोतुः प्रस्तावौ [sû. 9] इति तत्र ब्रमः । न हि सामान्यविधेस्तत्र प्रस्तोतुरन्वयः । समानकर्तृकर्त्वविरोधादेवं । किं तु विराट्छ स्तुवन्ति ॥ पुरीपेण स्तुवते इति च चहुवचनात् प्रस्तोतुस्तत्रान्वयः । समानकर्तृकत्वं

- 1 Dbcd add ह (=Lat), Gb adds हि 5 Dcdef यथाभूयमिति
- 2-2 Gb श्रुतौ ब्रह्मत्वं विधि प्रकृत्य तन्मध्ये गानविधानात् ब्रह्मगा एव गानश्रुतिश्च सूत्र-
 - कारेगा इप्टेन
- 3 Dede ब्रह्मणः साम-
- 4 Da ॰भूयसा, Gb ॰भूय. स

- 6 Gb om , Dede तथा
- 7-7 Gb प्रस्तोत्रश्च वैराजशकरी प्रस्तोता वा
 - 8 Dde °कत्वाद् for °कत्व-
- 9 Df adds इति

विविद्यातम् । स्तोत्रविदिति को ऽर्थः । यथा गौरीविते वोडशिना स्तुनीत [PB 12. 13. 13] शाकलेन तुष्टुवान [PB 13. 3 10] मानवेन तुष्टुवान [PB 13. 3 15] इत्यादावेकवचनादुद्वातुरेव स्तात्रे प्राप्त ऽपि हिरएय मंप्रदाय वोडशिना स्तुवते [PB 12 13. 25] इत्यादि वहुवचनात् तर्त्रं प्रस्तोतुरन्वयः । तद्वदत्रापीति ॥

ऋविधानं विधेईँधार्त् ॥ १८ ॥

यत् पुनरुक्तं सर्वेर्वेद्वाणो गानं विदितं [com on su 10] इति तसुक्रम्। विधेद्वैविध्यात् विकल्पात्। कचिच्छास्वायां ब्रह्मणो गानं विदितं कचिन्निषिद्धम्। तत्र निषेधंश्रुतिमाश्रिन्य गानं न विदितमिति॥

यावद्वचनं कर्मयोगः॥ १६॥

यत एव न्यायतो ब्रह्मण एव गानं तेन यावद्वचनं ब्रह्मौदनप्राशनमेवोद्गा-तुरार्त्विज्यं न गानिमति ॥

हुतायां पूर्णाहुतौ यथार्थं स्यात् ॥ २० ॥

गतमिति^E॥

त्रज्ञांश्रेदभिजुहुयुस्तैत्रं गत्वा तृष्णीम्रुपविशेत् ॥ २१ ॥ यद्यध्वर्यवो उत्ताभिद्योमं ऋर्युस्तदोपविशेदिति ॥

तैर्द्युते यथार्थं स्यात् ॥ २२ ॥

श्रद्मयुते कृत इत्यर्थः॥

इष्टचादिषु सर्वेषु यजुषोपविशेत् पूर्वो यजमानादाहवनीयं प्रति।। २३।।

अन्याघेयेष्टीनामादिष्वारम्भेषु सर्वेषु यजमानस्य पुरस्तादाहवनीयाभि-मुखो यजुषोपविशेत्। कः पुनरिष्टीनामारम्भः। यदीदमध्वर्योः कर्मणे वा देवेभ्य शकेयम् [Āp. 1 15. 4] इति हस्तप्रज्ञालनं कृत एतत् । आपस्तम्बेन उदित

1 Dode अपेचितं

7 Dee om निषेश, Ddf निषिद्ध-

2 Dede ॰वितेन

8 Dc adds विहितं

3 Dee om.

9 Gb om

4 Gb स्त्रवीत

10 Gb °जुहुयात्तत्र

5 Ded repeat নস

11 Gb सत्सु

6 Daf 'देंबिध्यात्

श्रादिखे पौर्णमास्यास्तन्त्रं प्रकमयित [1.15.1] इत्युक्तत्वादनन्तरं प्रचालनविधानात् तथाँ यजमानस्यापि तदानीमारम्भाभिधानात् । तद्यथा इदं शकेयं यदिद करोम्याःमाँ करोन्वांत्मने [Ap. 4.41] इति । तथा तदानीमेव [1 c.2] ब्रह्मणो वरणं तैदासनकल्पनं मन्त्रत उपवेशनं चापस्तम्बेन विहितमिति ॥

परिघ्योर्वा संघिम् ॥ २४ ॥

प्रतीत्यनुवर्तते। दक्षिणपश्चिमयोः परिध्योवां संधिमभिमुखं उपविशेदिति॥
सुचां वाँग्राणि॥ २५ ॥ उत्करं वा॥ २६ ॥
प्रतीत्यन्वर्वत एव॥

तमन्तरेणाहवनीयं च यजमानस्य संचरो नान्येषाम् ॥ २७ ॥ तं ब्रह्माणमिति ॥

तं यदाध्वर्धुर्भूयात् ब्रह्मित्रदं करिष्यामि इति सविवृत्रसूतोऽदः कुरु ॥

भूर्भुवः स्वर्न्नेहस्पतिर्ब्रह्माहं मानुष त्रोम् इत्येतेनानुमन्त्रयेत ॥ २८॥

ब्रह्मचप प्रगोष्यामि इति ब्रह्मन् प्रोक्तिष्यामि इत्यादेरुपलक्त्यां ब्रह्मचिदं करिष्यामि

इति । श्रो प्रणय ॥ प्रोक्तें इत्यादेरुपलक्तां श्रदः कुरु इति ॥

एतत् सर्वानुमन्त्रणम् ॥ २६ ॥ सर्वानुमन्त्रणमिति चेक्काकरणं व्यवहारार्थमिति । उम्रे: अदः क्रवीम् इति ॥ ३० ॥

तस्मिन्ननुमन्त्रग्मन्त्रे अदः क्रवीम् इत्यंशमुचैर्व्वयादितर्रद्वैपांश्विति ॥ प्रणीतासु प्रणीयमानासु वाचं यच्छेदा तासां विमोचनात् ॥ ३१॥ स्पष्टमिति ॥ प्रचान्तरमाद्य---

तास्वेव प्रणीयमानास्वा हविष्कृतः स्तम्बयज्ञवश्चाध्या समिधः

1 Ded इत्युक्तस्वात्तदनन्तर, Gb इत्युक्तमा 7 Gb om श्रामिग्रुख तदनन्तरं 8 Dee चा॰
2 Dede add हिं • 9 Dd om श्रो
3 Dede °रम्भावि॰ 10 Dee श्रों प्राच्च
4 Dd करोस्यात्मना 11 Gb om
5 Thus Ap and Dd, other mss, करो- 12 Dedf omit इति, Df °रार्थे for °रार्थं

5 Thus Ap and Dd, other mss. करो- 12 Dedformt इति, Df °रार्थ for °रार्थ म्या ° 13 Gb °सु ° •

6 Reuter 40

प्रस्थानीयाया इति वां ॥ ३२ ॥

प्रशीनाप्रशीयमानप्रभृति इनिष्केरिह इति संप्रेषात् पूर्वं वाग्यमनम् । तथाँ स्तम्वयजुरारभ्य प्राक् समिदाधानात् । प्रस्थानमनुयाजप्रचारः । तदर्था समित् प्रस्थानीयोति ॥ पद्मान्तरमाह—

यत्र वाष्त्रर्युवहृब्चौ चेष्टेताम् ॥ ३३ ॥

श्रध्वर्युवह्वचयोश्चेष्टायामवश्यं वाग्यमनमिति ॥ किमन्यत्र कामचारो नेत्याह —

यत्र वा न चेष्टेतां वाग्यतः प्रायस्त्वेव स्यात् ॥ ३४ ॥ तयोश्चेष्टाभावे ऽपि प्रायेख वाग्यत एव स्यादिति ॥

द्वितीयः खगुडः ॥२॥ ॥१०॥

प्रायश्चित्तं चेत् कर्तव्यं स्यात् भूः स्वाहा इति गाईपत्ये जुहुयात् । भुवः स्वाहा इति द्विणाग्नौ । त्राग्नीप्रीये सुत्या चेत् । स्वः स्वाहा इत्याहवनीये । भुभवः स्वः स्वाहा इति तत्रैव ॥ १ ॥

मन्त्रस्य कर्मणो वा भ्रेषे सति तत्समाधानं प्रायश्चित्तम् । तत्राविशेषेणै त्रिष्वग्निषुँ होमः । सुत्या चेद्वर्तत^{रं} त्राग्नीभ्रीये भुव स्वहा इति होम इति ॥

हुत्वा ब्र्यात्—चेष्टताकार्ष्म प्रायश्चित्तम् इति ॥ २॥

चेष्टत प्रवर्तध्वं यूयम् अकार्षा वयं व्याहृतिहोमेन प्रायश्चित्तामित्यर्थः ॥ अवेलायां चेम्बाहरेदयज्ञीयं वापद्येतैता एव व्याहृतीरतुप्रेचेत ॥३॥

श्रयक्षीयं द्विविधं दैवकृतमात्मकृतं चैं। विद्वारदेशे कृष्णशकुनिश्वापदा-दिसंचारो दैवम्ँ। श्रमेध्यँदर्शनं पतितादिसंभाषणादिकं चात्मकृतम् । श्रवुपेत्तणं मनसानुद्रवण्म्। तथैव षद्विंशश्चतेरिति वि.7]॥

1 Doe च 6 Dode add इति
2 Gb om 7 Gb दैवकृतं
3 Doe तत्र विशेषेण, Gb अत्राविशेषण 8 Doe अभेष्यं
4 Dod त्रिष्वप्यप्रिषु 9 Gb पवितसं॰
5 Gb adds तदा 10 Gb अतिरिति

इदं विष्णुः [SV 1 22, 2.1019] इति वर्चम् ॥ ४ ॥ स्वक्रमिति ॥

अमावास्यायां दोहनपवित्रे मार्जयेरनापोहिष्ठीयाभिः ।। ५ ॥

् श्रमावास्यायां दर्शयोगे ऽयक्षीयोपनिपाते अभ्युश्वयविधिरयम् । दोहनः पवित्रं दोहनार्थं शास्तापवित्रम् । श्रकाले वाग्विसर्जने अयक्षीयापनी च दोहनप-वित्रं हस्ते गृहीत्वापोहिष्ठीयामिस्तिस्भिर्मार्जनमधिकं कुर्युरिति ॥

बहुवचनात् सर्वे ऽपि क्रमीन्विताः कुर्युः ॥ ६ ॥ एवमुत्तरत्रापि बहुवचनप्रयोगे वैद्यमिति॥

तदभावे दार्भे ॥ ७ ॥

यदा शास्त्रापवित्रं नास्त्यश्नौ प्रहरणात् तदानी दर्भमयं पवित्रं कृत्वा तेनैव मार्जनं कार्यमिति ॥

सर्वेष्टिष्वित शारिडन्यायनः ॥ = ॥

न केवलममावास्यायाम् । सर्वेष्टिष्वपि दर्भमये पवित्रे मार्जनमधिकं कार्यमिति । नन्वग्न्याधेयेष्टयः प्राकृतौः । कथममावास्यायामिष्टवन्तरेषु चे विशेषविधिरुच्यते । एतत् सर्वेष्टाना बहात्वम् [12.4.4] इत्यतिदेशं वच्यति । तर्द्धृदि कृत्वा विशेषविधिरिति ॥

प्राशित्रमाहियमाणं प्रतिमन्त्रयेत—मित्रस्य त्वा चज्जुषा प्रति-परयामि इति ॥ ६॥

श्रध्वर्युणा प्राशित्रमाहियमाणमिति ॥

त्रप त्राचम्य देवस्य त्वा इति प्रतिगृह्वीयात् ॥ १० ॥ स्पष्टमिति ॥

व्यूह्म तृगानि पुरस्ताइएडं सादयेत्—पृथिन्यास्त्वा नाभौ सादयामि

1 Da °हिष्ठीयादिभि

2 Ded °ৠি

Dce ॰ने

4 DdGb om अधिकं

5 Gb कार्यमिति

6 Gb °योगेन

7 Gb शारिडल्य.

8 Dee add कृत्वा

9 Gbom अधिकं

10 Dee प्रकृताया-, Ddf प्रकृता'

11 Gb om

12 Bb तं ह°

18 Gb विशेषकश्रनमिति

इति ॥ ११ ॥

श्रन्तर्वेदि दर्भतृणानि ब्यूह्येत्यर्थः ॥

अङ्गुष्ठेनानामिकया चाँदाय अभेष्ट्वास्येन प्राश्रामि इति प्राश्नी-यात ॥ १२ ॥

स्पष्टमिति॥

असंखादं निगिरेत् ॥ १३ ॥.

दन्तैः स्नादनमकुर्वन्नित्यर्थः॥

त्रप त्राचम्योरिस पाणि निद्धीत—इन्द्रस्य त्वा जठरे सादयामि इति ॥ १४ ॥

स्पष्टमिति^र ॥

प्रचान्य प्राशित्रहरसं तत्रै निद्ध्यात् ॥ १४ ॥ तत्रेति पूर्वोक्रस्थान इति ॥

यथाहतं वा प्रतिहारयेत ॥ १६ ॥

स्पष्टमिति॥

अँक्षभागमाहृतमग्रत उपँनिद्धीत ॥ १७ ॥ तमिष्टौ संस्थितायां प्राश्रीयात् ॥ १८ ॥

स्पष्टे इति ॥

त्रन्वाहार्यमन्तरेख ब्रह्माणं यजमानं चाहरेत् ॥ १६ ॥ श्रॅन्वाहार्यमिष्टेर्वित्तिणा । र्पभूतमोदनं पक्त्वाश्चं ब्रह्मयजमानावन्तरेणा-ध्वर्युर्हरेत् ॥

स्वयं चेद् ब्रह्मा यजमानः स्यात् पूर्वेशैनम् ॥ २० ॥

हरेदित्यतुषङ्गः । यदि यजमानः स्वयमेवापत्कल्पेन ब्रह्मा स्यात् तदानी-मेनं " पूर्वेणान्वाहार्यमाहरेदिति ॥

इत्वा तमन्तर्वेदि सत्रं तृष्णीमालभेत ॥ २१॥

1 Dee ৰাণ

5-5 Gb अर्ध्वयुरिति शेष । अन्वाहार्यपचन-

2 Gb om.

मिष्टिं दिच्चिणाहृतं

3 Dbce तत्रैव

6 Dede om 3

4-4 DcGb ब्रह्मभाग प्राहृतं तत्रोप॰

7 Gb adds यजमानं

तथौ हृन्याध्वर्युणा वद्यां सादितं ब्रह्मा स्पृरेशेदिति ॥
- प्रजापतेर्भागो ऽसि इति ॥ २२ ॥

पर्तावन्मन्त्र इति ॥

ऋथापरं प्रजापतेर्भागो ऽस्यूर्जस्वान पयस्वान ॥ ऋक्तितो ऽस्यक्तित्ये त्वा ॥ प्राणापानौ मे पाहि समानव्यानौ मे पाह्युदानव्यानौ मे पाहि ॥ ऊर्गस्यूर्जं मिय, धेहि इति ॥ २३ ॥

श्रथापरं मतम्-श्रनेन मन्त्रेगाभिमृशेदिति॥

तत्रेव यजमानं वाचयेत्—प्रजापित त्वया समज्ञमध्यासम् ॥ आ मा गम्याः ॥ अन्वाहार्य .ददािम ॥ त्रह्मन् ब्रह्मािस ॥ त्रह्मगे त्वाहुतार्द्य ॥ मा मा हिंसीः ॥ अहुतो मह्म शिवो भव इति ॥ २४ ॥ तत्रेवान्वाहार्ये यजमानं मधित्वा वाचयेदिति ॥

तृतीयः खएडः ॥ ३ ॥

सिमधं प्रस्थानीयामनुमन्त्रयेत—देव सवितरेतत् ते यज्ञं प्राहुर्नृह-स्पतये त्रह्माणे तेन यज्ञमव तेन यज्ञपति तेन मामव ॥ मनो ज्यो-तिर्ज्जिषतामाज्यस्य बृहस्पतिर्यज्ञामिमं तनोत्विरष्टं यज्ञं सिममं द्यातु विश्वे देवास इह मादयन्ताम् इत्युपांग्रु प्रतिष्ठा इत्युचैः । भूर्भुवः स्वर्नृहस्पतिर्ज्ञह्माहं मानुषः इत्युपांग्रु त्र्योम् इत्युचैः ॥ १॥

प्रस्थानमनुयाजप्रचारः । तदर्थाः समिधमनुमन्त्रयेत मानुष इत्यन्तेन मन्त्रेण् । तत्र च श्रोम् इति च प्रतिष्ठा इति चोचैर्व्यादितरदुपांश्विति ॥

सर्वानुमन्त्रगोन वा ॥२॥

- 1 Gb यथा 2 Gb-भिम्ह°
- 2 GD-1445
- 3 Dede add বা
- 4 Dede प्रजापतेर्भागोसीत्येता॰
- 5 Dbcde ॰दानरूपे (=Lāt)

- 6 Reuter समज्ञमृद्ध्या स सम्
- 7 Db ददाति, Dce ददति, Dd ददानि (=Lāt)
- 8 DbceGa ॰नाज्य
- 9 Dce तदेंथी

सर्वानुमन्त्रणमन्त्रः पूर्वमुक्तः [12. 2. 28] । तेन वानुमन्त्रयेते ॥

विमुकासु प्रग्रीतासु समिध श्राद्ध्याद्यथावभृथादुदेत्य ॥ ३ ॥
प्रग्रीताविमोचने छते ब्रह्मा समिध श्राद्ध्यात् । यथावभृथादुदेत्य एवा
ऽस्येधिर्णमहि [cp. 6 4 11] इत्यादिभिर्मन्त्रैः समिदाधानं तद्वदिति ॥

एतत् सर्वेष्टीनां त्रह्मत्वम् ॥ ४ ॥

एतदुपवेशनप्रभृति समिदाधानान्तं न केवलमाधानेष्ठीनां किं तु सर्वेष्ठी-नामित्यर्थः॥

समानाहन्येकासने न पुनर्यजुषीपविशेदिति शाण्डिल्यः ॥ ५ ॥ संस्काराणामिष्टिसमाप्तावप्रवृत्तन्यादिष्टिभेदे पुनरपि यजुषीपवेशनमहरा-सनैक्ये अपि कार्यमेवेति स्वपन्नः । शाण्डिल्यस्य तन्नाभिमतमिति ॥

अग्न्याधेयेष्टिषु प्रथमायां यजुषोपविशेदुत्तमायां समिध आद-ध्यादिति गौतमः ॥ ६ ॥

इष्टिभेदे यद्यपि प्रयाजादिवत् पृथगुपवेशनं प्राप्तं तथाप्याँधानेष्टीनाम-गन्यर्थत्वादेकेष्टितुल्यत्वात् सक्तदेवादौ मन्त्रत उपवेशनमन्ते समिदाधानं चेति गौतम इति ॥

पृथगिष्टिष्विति धानंजय्यः ॥ ७॥

स्पष्टमिति॥

चातुष्प्राश्यं च प्राश्नत्सु ॥ = ॥

चकारो धानंजय्यानुकर्षणार्थः । ऋत्विचु चातुष्पाश्यं प्राश्नत्सु यजुषोप- विशेद् ब्रह्मेति * ॥

श्रॅंग्न्याघेयस्य दक्षिणामाह—

धेतुं दद्याद् ब्रह्मणे ॥ ६॥

स्पष्टमिति॥

ऋष्वर्यवे चाग्निपदम्॥ १०॥

श्रक्षेराहवनीयस्याधाने यद्पेचितमश्वादिपदं तद्क्षिपद्म्ँ। तत्सिद्धयथौं

1 Dede ॰मंत्रयेताम्

5 Dede om. ब्रह्मेति

Dode ॰को
 Gb न्यायमेवेति

6 Gb ऋथा॰ 7 Dede om

4 Dede तथाप्रा॰

यो अवादिरानीयते स ऋाँग्निपदो अवादिरिति॥

. धेनुहोंत्रे वत्सतरीर्ब्रह्मणे उन्ह्रहो उध्वर्यवे सर्वे त्रिवर्गाः ॥ ११ ॥ त्रिवर्गाः त्रिगुणा इत्यर्थः । तिस्रो धनूहोंत्रे तिस्रो वत्सनरीर्ब्रह्मणे जीन-नहहो उध्वर्यव इत्युक्तं भवति ॥

पष्ठौहीमात्रीभ्राय ॥ १२ ॥

तदेवं द्वादश दिल्लगः ॥ श्रथ साँघारणमाह— सर्वेभ्यो ऽश्वरथं कुण्डले चेति ॥ १३ ॥ एकाश्वरथः कुण्डलद्वयं च सर्वसाधारणमिति ॥

एवमेव धेनुमाँग्रिपदं चेति शाखिडल्यः ॥ १४ ॥

पूर्वोक्तमाँक्षिपदं घेतुं व साधारणमाहेत्यर्थः ॥ अथेधीनां विज्ञणामाह— धेतुमनड्वाहं वत्सतरीं वत्सतरमजं पूर्णपात्रमिति तत् प्रथमाया-मिष्टौ दद्यात ॥ १५ ॥

निद्ति तद्धेन्वादिषद्कमित्यर्थः॥

तैथोत्तरयोरन्यत्राजपूर्णपात्राभ्याम् ॥ १६ ॥

उत्तरयोरिष्टयोर्घेन्वादिचतुष्टयमिति ॥ पत्तान्तरमाह— वरः सप्तमो दिचिणानां त्रयोदशो वा पञ्चिविशो वा—एतद्वैंाज-सनेयकम् ॥ १७ ॥

श्रग्न्याघेयस्य सेष्टिकस्य षड् गावो दित्तगाः। तासां सप्तमो वरः स्यात्। अथवा द्वादश गावः स्युः। त्रयोदशो वरः स्यात्। अथवा चतुर्विशतिर्गावः। पञ्चविशो वरः स्यात्। तदेतद्वाजसनेयकमतम् [cp Kat. 4. 10. 12]। अञापस्तम्बः षड् देया द्वादश देयाश्चतुर्विशतिर्देयाः [5. 20 13] इति प्रार्धे विकल्पते इति॥

- 1 Dedef 37°
- 2 After Woone leaf is missing in Df Sütras 13-20 , which are missing here are supplied by a supplement-
- ary leaf. 3 Dbce °म॰
- 4 Dede °平°
- 5 Dede om

- 6 Gb साधारणशब्दिमत्यर्थ
- 7 Gb अथारन्याधेयेष्टीना
- 8 Gb om
- 9 Daf (supp. folio) 羽°
- 10 Daf (supp. fol)Ga इति for एतद्
- 11 Gb om , Dede ता
- 12 DedGb ॰ रुपंत, De ॰ रूप्यत

श्रग्न्याधेयान्तान् कुर्वते पूर्णाहुतिमचाभिहोमिष्टीरिति ॥ १८ ॥ श्रग्न्याधेयस्य जीनन्तानैध्वर्यवो विकल्पेन कुर्वते । तदानीमिष्ट्यभावे तद्दविणालोप इति ॥

मिथुनौ दिच्चणान्वारम्भणीयायामिष्टौ ॥ १६॥

दर्शपूर्णमासयोगारम्भार्थेष्टिरन्वारम्भणीया। तस्यामन्वाहार्यस्थाने मिश्रुनौ गावौ दित्तिणा। तयोः प्रजापनेर्भागी य्य इत्यनुमन्त्रणमन्त्रस्योहः [cp 12. 3. 22] कार्य इति ॥

वाजिनाश्विनधर्मागामृत्वित्तूप्रँहवमिष्ट्वा प्राण्यभद्धं भन्नयेत्।।२०॥ त्र्याश्विना नाम सौत्रामगयां कश्चिद् ग्रहः। चातुर्मोस्येषु वाजिनं नाम हविः। धर्मः प्रवर्गः। प्राण्यम्हो ऽवधार्णैमिति ॥

प्रत्यच्नमचं स्वे³ यज्ञे ॥ २१ ॥

स्पष्टमिति ॥ वाजिनस्य भन्नणमन्त्रमाह-

यन्मे रेतः प्रसिच्यते यद्वा मे श्रैंपिगच्छिति यद्वा जायते पुनस्तेन मा शिवमाविश तेन मा वाजिनं कुरु तस्य ते वार्जपितस्योपहूत उपहूत-स्य भन्तयामि इति वाजिनस्य ॥ २२ ॥ ऋतूनां त्वा वाजिनां वाजिनं भन्तयामि इति वा ॥ २३ ॥ उमाभ्यां वोभाभ्यां वा ॥ २४ ॥ स्पष्टानीति ॥ आश्विनधर्मयोस्तु मन्त्रो वस्यत [13.48, 14.3.7] इति ॥

चतुर्थः खरहः ॥ ४ ॥ ॥ १२ ॥

द्वादशः पटलः ॥ १२ ॥ १

- 1 G त्रीनवसानान॰
- 2 Gb **प्राग्र**॰
- 3 DaGb ₹4-
- 4 Dbcd om 习(=Lāt)
- 5 Dce add ₹
- 6 DbG वाजि°

- 7 Ddf om
- 8 Gb स्पष्टसिति
- 9 Dede add

द्राह्मायगञ्जेत सूत्रे दीपे धन्विविनिर्मिते । द्वितीये दशके वृत्ती द्वितीय पटलो ऽधुना॥ ब्रह्मत्विमदमाधाने सर्वेष्टिषु च दर्शिनम् । द्वितीये पटले तच व्याख्यानं धन्विना स्फुटम् ॥

इति चतुर्थो ऽघ्यायैः॥

चातुर्मास्येषु वरुग्पप्रघासानां स्तम्बयजुईरिष्यत्सु यज्जुषोपवि-शेत् ॥ १ ॥

चातुर्मास्येष्वित्यधिकारः । चतुर्षुचतुर्षु मासेषु क्रियन्त इति चातुर्मास्यानि । वैश्वदेववरुणप्रघाससाकमेधश्चनासीरीयाणि चत्वारि पर्वाण्येकंत-न्त्राणि । श्राणो दारा इतिवद् वरुणप्रघासा इति नित्यं बहुवचनान्तम् । तेषां स्तम्बयजुर्द्दरणकाल पेष्टिकात् प्रथमोपवेशनादिधकमेतदुपवेशनमपूर्वं कार्यम् । तथाध्वर्योर्द्दस्तप्रज्ञालनकाले ऽप्यैष्टिकसुपवेशनं द्वितीयं कार्यमिति ॥

विलिखिते चात्वाले ऽध्वर्युणा सह प्रत्यात्रज्याहवनीर्यं उपवि-शेत् ॥ २ ॥

उत्तरवेदिनिर्माणार्धं यस्मादवटान्मृदमाहरन्ति तचात्वालम् । तस्मान्मृदाहरण्काले ऽध्वर्युणा सह गत्वा चात्वाले अभ्रियाँ परिलिखिते सिर्त तैनैव सह प्रत्यावज्याहवनीयं प्रत्युपविशेत् । नतु । इदानीमाहवनीयो नास्ति उत्तर-वेदिकरणोत्तरकालमध्वर्युभिः प्रण्यनविधानात् । सत्यम् । श्रव पत्तद्वयमध्वर्युभिष्कम् । गार्हपत्यस्य पुरस्ताद् वेदिद्वयं कृत्वा गार्हपत्याद् द्वयोरन्योः प्रण्यनमित्यापस्तम्बः [8. 5. 4, 22] । श्राहवनीयस्य पुरस्ताद् वेदिद्वयकरणं तत्रश्च प्रण्यनमिति बोधायनकात्यायनौ [Kat. 5 3 9] । तत्र द्वितीयपत्ताश्चयणे नेदं स्त्रम् । तदानीं पूर्वमेवाहवनीयस्य सङ्गावादिति ॥

अप्री प्रणीयमानौ यथैतमनुगच्छेत् ॥ ३ ॥

1 Dode चत्वार्येव

6 Gb

2 Gb पर्वारायैष्टिक॰

6 Gb om

5 Dede our

3 Gb om, प्रथम

7 Dce वेदिकद्वयकरणे

4 DbcdeG °नीयम्

8 Dede om

श्राहवनीयस्य पुरस्ताद् वेदिद्वयं कृत्वा तत एवाहवनीयाद् द्वावग्नी प्रशेष्याविति बोधायनकात्यायनौ । तावग्नी यथैतमनुगच्छेत् । येन पथाध्वर्युः प्रश्रयति तेन तमनुगच्छेत् । येन प्रतिप्रस्थाता तेन तमनुगच्छेदित्यर्थः ॥

अध्वर्युश्चेद् ब्र्यात् ब्रह्मनेकस्फवयोपसंभिन्छि इति स्फयेनाहवनी-यात् पांस्रनुपहत्योत्तरस्या वेदेर्दिचिगादन्तात् कर्पनियात्।। ४।।

एकयलेन स्प्यकृता कर्षणिक्रया एकस्प्या । तया संभेदनमेकीकरणं सक्कदेव पांस्नाहवनीयान्तात् संतंतमाक्रप्य तस्याहवनीयस्य पूर्ववेदिद्वयेन मेलनं कुर्विति प्रेषार्थः । उत्तरस्या वदेर्वित्तिणमन्तं यावत् पांस्न कर्षन् गच्छेदिन्त्यर्थः । एवं मेलने कृते ऽग्निद्वयमप्येकायतनस्थं कृतं भवेदिति भावः ॥

त्रा वेदिमध्यादेका चेत् ॥ ५ ॥

यत्र साकमेधपश्चवन्धादिषु पूर्वा वेदिरेकैच भवति तदा तन्मध्यं यावत् पांस्नाकर्षन् गच्छेदिति ॥

प्रोह्य स्पर्य पश्चिमेन वेदी गत्वा निधीयमानयोरग्न्योस्तूष्णी-म्रुपविशेत् ॥ ६ ॥

प्रोहण्मुद्सनम् । तत् कृत्वा तयोरग्न्योर्द्विणत उपविशेदिति ॥

एतत् कर्माग्निप्रगायनेषु सर्वेषु ॥ ७॥

श्रमी प्रशीयमानी यथैतमनुगच्छेत् [su 3] इत्यारभ्य यदुक्तं तत् सर्वेष्वग्निप्रश् यनेषु स्यादिति ॥

श्रवभृथन्यक्नं गंच्छत्सु पूर्वेगाग्नी चात्वालं च गच्छेत् ॥ ८॥ मुख्यावभृथः सोमिकः। तस्य क्रियास्पर्शो न्यक्नः। स यत्रास्ति तद्व-भृथन्यक्नं तुषनिष्काषप्रतिपादनम्। तत् कर्तुमध्वर्युषु गच्छत्सु पूर्वेग गच्छेदिति॥

पश्चिमेन वेदी चात्वालं च स्वे यज्ञे ॥ ६ ॥ स्वे यज्ञे सन्त्रे कुएडॅपायिनामयनगतेषु चातुर्मास्येष्टिष्वित्यर्थः॥

हविर्यज्ञेष्वेष्व संचर उत्तरेग विहारं क्रर्मभ्यः ॥ १० ॥

उत्तरेश विहारं यानि कर्माशि क्रियन्ते तदर्थमेष एव संचरः । न तु अपरेशाहवनीय दक्षिणातिकम्य [6 5.3] इत्यापस्तम्बोक्तः संचरो अभिप्रेत इति॥

¹ Dodef प्रयोध्यामिति

³ DfGa °র্মি

² Dabdf वेदि

⁴ Dede कौड॰

यथा चात्वाले तथा यूपे शामित्रे च पशौ ॥ ११ ॥ निरूढेपशौ युपशामित्रयोः पुरस्तादेष संचरश्चान्वालंबदिति॥

अवभृथन्यङ्गं प्राप्याभ्युत्तराप्रभृति सौत्यं कर्म समापयेयुः॥१२॥

श्रवभृथदेशं गत्वाभ्युक्तण्यभृति [6 4 8] समिदाधानान्तं [6 4.11] सुँत्यायां यदुक्तं तर्त् सर्वे कुर्युः । एतदन्तं वरुणप्रघासेषु ब्रह्मत्वम् । बहुवचनं सर्वार्धमिति ॥

साकमेषेषु चीरोदनस्य यथार्थं प्राश्नीयात् ॥ १३ ॥

द्यहेन साकमेघानुष्ठानम्। पूर्वस्मिन् दिवसे रात्रौ ज्ञीरोदनो गृहमेघीयः। साकमधे गृहमेघीयस्य शेषं यथेच्छं प्राश्रीयाद् वा न वेति॥

> यजमानं त्रृयात्-प्रभूतमेत्रं कारय ॥ सुहिता अलंकता भवतेत्यमा-त्यान बृहि ॥ वत्सांश्च मातृभिः सह वासर्यै ॥ १४ ॥

कारय ॥ ब्रृहि ॥ वासय इति त्रयः प्रैषा इति ॥

पूर्वाह्वे ऽध्वर्धः चीरोदनमृषभस्य रवथे जुहोति ब्रह्माण्यप्र-वेश्य ॥ १५ ॥

उत्तरेद्यः पूर्वाह्व ऋषभमानीय तस्य रवथे शब्दे सत्यध्वर्युर्जुहोतीत्यनु-वादो ऽयमुत्तरार्थम् ॥

ऋषभे ऽरुवति ब्रह्मैव ब्रूयात्—जुहुधि इति ॥ १६ ॥

यद्यूषभो न शब्दं कुर्यात् तदा ब्रह्मेव जुहाध इति ब्र्यात्। अक्वतीति नद्रसमासात् सप्तमीति ॥

तृष्णीं पैर्तृयज्ञिकायां सर्वं कुर्यात् ॥ १७ ॥

त्रथ पितृयक्षिकायामिष्टौं सर्वमुपवेशनादिकं तुष्णीमेव कुर्यादिति॥

श्रोम् इत्येवानुमन्त्रयेत ॥ १८॥

सर्वानुमन्त्रणमन्त्रे श्रोम् इत्येतावन्मात्रं ब्र्यादिति ॥ यज्ञोपवीतप्राचीनावीतयोरध्वर्धुमतु विद्धीत ॥ १६॥

1 DfGb निरूढे

4 DeGb °र्घ

2-2 Dede om

5 Daf add वै

3 Dode वासयेत (= Lat,), G3 संवासयेत्, 6 G पैतृक॰

Gb वासयेत

7 Gb पित्र्यायामिष्टौ

यदाष्वर्युर्यक्षोपवीती प्राचीनावीती वो स्यात् तदानीं तद्वदेव ब्रह्मापि स्यादिति॥ •

> तस्या हवींपि निर्वप्स्यत्सु दिच्चिणया द्वारा प्रपद्य पश्चात् प्राङ्-मुख उपविशेत् ॥ २० ॥

निर्वापदेशस्य पश्चादिति ॥

एवमेव वेदिं गत्वा स्तम्बयजुईरिष्यत्सु ॥ २१ ॥

स्तम्वयजुईरणदेशस्य पश्चात् प्राङ्मुख इति ॥

त्राज्यभागयोर्हुतयोर्दिचिखेनाप्तिं परिक्रम्य पुरस्तात् प्रत्यङ्मुख उपविशेद् यजमानश्च ॥ २२ ॥

स्पष्टमिति॥

प्रथमः खर्डः ॥ १ ॥ ॥१॥

हुते स्विष्टकृति यथेतं प्रत्याव्रज्योपविशेताम् ॥ १ ॥ स्पष्टमिति ॥

त्राशित्रमाहृतम्रुपद्मायापिवध्येत् ॥ २ ॥ स्राद्मायोदस्योदिति ॥

त्राज्यं चेत् प्राशित्रभागादवद्येयुस्तदुपँघायाप उपस्पृशेत् ॥३॥ स्वष्टमिति॥ .

इडां च प्रतिगृद्ध प्रतिप्रयच्छेत् ॥ ४ ॥

इडाप्रतिग्रहः प्रकृतौ नास्ति । तस्यापूर्वस्य विधिः सर्चौ दृष्टार्थे भन्नगाभा-वादिति ॥

> अध्वर्युगा परिषिच्यमाने च्युत्क्रम्य परिषिक्क आहवनीयम्रुपति-ष्ठेरन् ॥ ४ ॥

श्रध्वर्युगा वेदिपरिषेचने प्रकान्ते परिश्रिताया वेदेर्निष्कस्य परिषिक्त उपस्थानमिति॥

1 Ddef om.

4 Daf °दव° for °द्रप°

2 DbceG यथैतं

5 Dee सचाः सचा

3 Dodef om

दिस्योन दिस्याप्तिमुत्तरेख दिस्याप्ति स्वं यहे ॥ ६ ॥ दिस्योन दिस्याप्ति स्वं यहे ॥ ६ ॥ दिस्योन दिस्याप्ति हिर्मे स्वं देश स्थित्वेति ॥ अन्त्रभीमदन्त हि [SV 1 415] इति प्रथमा ।

सुसंदृशं त्वा वयं मघवन् मन्दिपीमहि ।

प्र नूनं पूर्णवन्धुरः स्तुतो यासि वशां श्रनु योजा न्विन्द्र ते हरी ॥ इति द्वितीया । उपो पु श्रृशुही निरः [SV 1.416] इति तृतीया ॥ ७॥

पताभिस्तिस्भिरुपस्थानमिति ॥

तत एवेचमाणा गाईपत्यं

मनो न्वा हुवामहे नाराशंसेन स्तोमेन ।

पितृणां च मन्मभिः॥

पुनर्नः पितरो मनो ददातु दैन्यो जनः ।

जीवं त्रातं सचेमहि॥

त्रा न एतु मनः पुनः क्रत्वे दज्ञाय जीवसे।

ज्योक् च सूर्यं हशेयम्।।

इति ॥ = ॥

तस्मिश्चेव स्थाने स्थित्वाँ मनो न्वा हुवामहे इति तिस्भिर्गार्हेपत्यमुपतिष्ठेर-त्रिति॥

कया नश्चित्र त्रा भुवत् [SV 1. 169] **इत्येकया द द्विगाग्निम् ॥ ६ ॥** स्पष्टमिति^६ ॥ पित्र्या समाप्ताँ ॥

त्रैयम्बका नामापूपा भवन्त्येककपालाः । तेषां यमध्वर्धुरास्तृत्कर उपवपेत् तस्मित्रप उपस्पृशेयुः—

1 Daf स्व-

6 Gb om

- 2 DfG %
- 3 Dbcde सोमेन (=Lāt.)
- 4 Dede om.
- 5 Daf offo

7 Dedef have here the figure 11317 denoting thereby the conclusion of this khanda.

शिवा नः शंतमा भव समृढीका सरस्वति। मा ते वयोम संरशि ॥ इति ॥ १० ॥

ज्यम्बकदेवत्यत्वात् त्रैयम्बका नाम केचनापूपाः पूरोडाशाः । तेषामेक-मध्वर्पराख्तकरे निवपति । तस्योपरिष्टादप उपस्पृशेयुरिति ॥

श्रासीतेतरेषां हयमाम इति धानंजय्यः ॥ ११ ॥ इतरेषां परोडाशानां होमे कियमाणे श्रासीतेत्येकमतमिनि॥ तिष्टेदिति शागिडल्यः ॥ १२ ॥

गतमिति³॥

हते तिष्ठन्तो जपेयु:--अवाम्ब रुद्रमयत्त्महाव देवं ज्यम्बकम्। यथा नः श्रेयसः करद् यथा नो वस्यसः करद् यथा नः पशुमतः करद् यथा नो व्यवसाययात् । भेषजमसि भेषजं गवे ऽश्वाय प्रस्पाय भेषजं सुगं मेषाय मेष्ये सुभेषजं यथासत् इति ॥ १३ ॥ सर्वेषु इतेषु तिष्ठन्तो जपेयुरिति॥

द्वितीयः खएडः ॥ २ ॥ ॥२॥

यजमानस्यामात्या एकैकमपूपमादायं प्रदक्षिणमप्रिं परीयः । तत्र ब्रह्मा परियञ्जपेदिति धानंजय्यः ॥ १ ॥

श्रमात्याश्चतुष्पथ्यमप्ति परियन्ति । तदानीं ब्रह्मापि तमक्ति परिगँच्छञ्ज-पेद वस्यमाणं मन्त्रमिति ॥

तिव्रक्रिति शाखिडल्यः ॥ २ ॥

1 Dbd °श (=Lāt)

4 Dbcde वसीयस: (= Lāt)

2 Gb om. इति, Dce read °शेयुरिवा न 5 Dbcde (and Lat.) add त्रिः

इति मंत्रेगोति

6 Dede add इति

3 Gb om.

7 Dede उपग॰

मन्त्रमाई-

त्र्यम्बकं यजामहे सुगर्निर्धे पुष्टिवर्धनम् । उर्वार्रैकसिव बन्धनान्मृत्योर्मुजीय मामृतान् ॥

इति । जामी कुमारी वा या स्यात् पतिकामा सा³ विपरीयार्त्रे न्न त्रयम्बकं यजामहे सुगर्निधं पतिवेदनम् ।

उर्वानकमिव बन्धनादितो मुत्तीय ॥

इति ज्ञातीनभिकल्पयेत ॥ ३ ॥

सा कुमारी त्र्यस्वकम् इति मन्त्रं ब्रुवाणा चृत्योर्मुज्ञीय इत्यस्य स्थाने इतो मुज्ञीय इत्युक्तवा इतः इत्यनेन पादेनै ज्ञातीनभिस्नंदध्यात् । इतः पितृकुलादित्यर्थः ॥

मामुतः इतीष्टमभिनिर्दिशेदमुष्य गृहादिति ॥ ४ ॥

मासनात इत्यस्य स्थाने मासुतः इनीष्टं परिष्रहं निर्दिशेत् । तद्यथा—इतो सुर्चाय माँ पत्युर्महादेवस्य गृहात् इति ॥

एवं त्रिः परीत्योदस्येयुः ॥ ५ ॥

पवमित्रं त्रिः परीत्य पुरोडाशानाकाशे हस्ताभ्यामुद्दस्येयुरमात्या इति ॥
तेषां ब्रह्मैकं लिप्सित्वा यस्य स स्यात् तस्मै प्रयच्छेत् ॥ ६ ॥
तेषामुत्त्विष्ठानां पुरोडाशानामेकमाकाश एव ब्रह्मा स्वहस्तेन प्रतिलभ्य
तस्मा एव चे पुनः प्रयच्छेद् येनोत्त्विष्ठ इति ॥

तस्य वैव सन्तं पाणावालभेत ॥ ७ ॥ :

अथवा तस्यैव पाणौ सन्तं ब्रह्मा स्पृशेत्। न स्वयमाकाशे गृह्वीयादिति॥

तथैव त्रिः प्रतिपरीयुः ॥ = ॥ तंथैव त्रिः प्रसन्यं परीयरितिः ॥

यत्रैनानध्वर्युरासजेत तत्रोपतिष्ठेरन-एष ते रुद्र भागस्तेनावसेन

1 Gb om

2 Gh °न्धं

3 Gb पुरुवारु॰

4 Dbce परीयात्, Gb विपर्व्यादिति

5 Df ॰=ध

6 Def पदेन

7-7 Dee नय मा पुनिरिष्टप्रहान्, Ddf मा पत्युनीरायणस्य गृहं (Dd प्रहा)

8 Dedef °सुद्दिष्टाना

9-9 Gb om

परो मूजवतो ऽतीहि कृत्तिवासाः पिनाकहस्तो ऽवततधन्वोम इति
।।। १।।।

यत्र वृत्तेषु तानध्वर्युरपूपानासजेत् तत्र देवसेपतिष्ठेरित्रति ॥ श्रा तमितोरुपेयुः ॥ १० ॥

यावत् प्राणस्य समस्तावदनुच्ङ्कसन्तः एष ते छ भागै इति मन्त्रं पुनः पुनरावर्तयन्तो जपेयुरिति॥ .

शं नो देवीः [SV 1: 33] इत्यप उपस्पृश्यानवेचं प्रत्याव्रजेयुः ॥ ११ ॥

स्पष्टमिति ॥

पवं चातुर्मास्येषु ब्रह्मत्वमुक्तम् । श्रुनासीरीये पर्वणि वैशेषिकाभौवाम्न किंचिद्रक्तम् । श्रथ यदुक्तं वरुणप्रधासिकं ब्रह्मत्वं तचात्वालादिकमत्सु हिवर्य- क्षेष्वतिदिश्यत इति ॥

वरुणप्रघासैर्व्याख्यातं ब्रह्मत्वं हिवर्यक्षेषु ॥ १२ ॥

सप्त हविर्यक्षान् वस्यति । तेषामादित्यश्चतुष्टये तावश्चात्वालाग्निप्रणयना-वभृथानामभावाद् ब्रह्मत्वं नातिदेष्टव्यम् । पारिशेष्याचात्वालादिमत्सु हविर्यक्षे-ष्वतिदिश्यत इति ॥ अथ पश्चवन्धेषु वैशेषिकमाह—

पश्रूनां यूपाहुतिं होष्यत्सु तृष्णीम्रुपविशेत् ॥ १३ ॥ हुतायां यथार्थं स्यात् ॥ १४ ॥

स्पष्टे इति॥

वपायां हुतायां इदमापः इति चात्वाले मार्जियित्वा सर्वपशूनां यथार्थं स्यात् ॥ १४ ॥

सर्वेषु पशुषु यागेषु इदमाप इति त्वेन मार्जनं कार्यम् । सर्वपशुप्रहणं पशुविशेषं प्रत्याचार्याणां मार्जने विभैतिपत्तिर्नोस्तीति दर्शयितुमिति ॥

पुरोडाशेन- चरिष्यत्सुं तूष्णीम्रुपविशेत् ॥ १६ ॥ स्पष्टमितिः ॥

• 1 Gb तेन for देवं

2 Gb om

4 Gb विशेषप्र°

5-5 Ga पुरोडाशे चारित्वा सु

3-3 Gb ॰ भावात्तथोक्त

6 DdfGb om

श्राहृतं पुरोडाशमालभ्य ब्र्यात्—प्राभन्तु ये प्राशिष्यन्ते इति ॥ १७॥

पुरोडाशमिडामाहृतामालभ्य ब्र्यात्—ये मद्यतिरिक्काः प्राशिष्यन्ते त एव प्राश्नन्तु नाह्मिति । प्रेकृतौ ब्रह्मण् इडाप्राशनाभावादिति ॥

श्रनुवजेत् सर्वपश्रूनां पत्नीसंयाजानिति गौतमः ॥ १८ ॥ सर्वेष्वपि पश्चयाजेषुं पत्नीसंयाजान् क्रियमाणाननुवजेद् ब्रह्मेति गौतम इति ॥

सवनीयस्यैवेति³ घानंजय्यः ॥ १६ ॥ गतमिति⁶ ॥

ने सवनीयस्य चनेति शाणिडल्यः ॥ २० ॥ चनेति निपाते व्यर्थे सवनीयस्यापि पत्नीसंयाजान् नानुवजेदित्यर्थः ॥ हृदयशुलो अत्रावभ्रथन्यङ्गस्थाने भवति ॥ २१ ॥

वरुणप्रधासेषु यदवभृथन्यक्रमुक्तं तत्स्थाने हृदयग्रुलोद्वासनमत्र भवतीति॥
तिस्मन्नप उपस्पृशेयुः—धान्नोधान्नो राजंस्ततो वरुण नो मुख्र ।
यदापो अध्न्या वरुणेति शपामहे ततो वरुण नो मुद्र ॥ सुमिन्न्याँ
न आप त्रोषधयः सन्तु दुर्मिन्यौस्तस्मै सन्तु यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं
च वयं द्विष्मः इति ॥ २२ ॥

_

हृदयग्रलस्योपरिष्टादपस्पर्शनमिति॥

तृतीयः खर्डः ॥३॥ ॥३॥

अभ्युच्चणप्रभृत्यत ऊर्घ्वम् ॥ १ ॥

1-1 Dedef om

2 Ded ॰ यागेष

3 Da सवनीयानामेवेति

4 Gb om,

5 Ga om

6 Gb **ਚੈਰ**ਿਰ

7 Gb adds कियमाणान्

8 Dbcde सुमित्रिया (=Lāt.)

9 Dbcde दुर्मित्रिया॰ (=Lāt,)

38

श्रभ्युत्तणादुर्पस्पर्शनादुर्ध्वमभ्युत्तणप्रभृति सर्वं सौत्यकर्म कुर्युरिति । तत्रा-दित्योपस्थानमप्युक्तम् [6 4.9] । तदिह न कार्यमित्याह—

श्रादित्यं नापतिष्ठेरन् ॥ २ ॥

• गतमिति॥

पूर्णाहुतौ हूयमानायामासित्वा हुतायां यथार्थं स्यात् ॥ ३ ॥ बोधायनमते पूर्णाहुत्यन्तः पश्चरिति ॥

सक्तहोमांश्रेज्जुहुयुरांसीतां तेषां होमात् ॥ ४ ॥

सङ्गुहोमाश्च पशौ बोधायनेनोक्ताः । तेषामा होमादासित्वा पश्चाद् गमनिमिति॥

सौत्रामएयां सुराकर्मस्वात्राजमासीत ॥ ५ ॥

श्रावाजमिति णुमुरुप्रत्ययान्तः । श्रध्वर्युणा सुरासंधानादिषु कियमाणे-ष्वावज्यावज्येत्वर्थः ॥

तत्र द्वावन्नी अतिप्रग्यन्ति । तयोर्दिचिगत आसीत ॥ ६ ॥

ननु च वरुणप्रधासधर्मातिदेशात्ँ सिद्धमेव द्वयोर्दिक्तिणत आसनम् । सत्यम्। पश्चवन्धेषु चात्वाले मार्जनानन्तरं यथार्थ स्यात् [13.3 15] इत्युक्तम्। तन्मा भृदित्येवमर्थे सूत्रम् । मार्जनानन्तरं कुम्भ्यामासक्तायां पुनरप्यासीत न पुनर्यथार्थं गच्छेदिति॥

द्विगामध्यि कुम्भ्यामासक्कायां सुराशेषेष्वासिच्यमानेषुपति-ष्ठेरन्— .. यत ते पवित्रमर्विष्यग्ने विततमन्तराँ।

ब्रह्म तेन प्रनीहि मा।।

इति ॥ ७ ॥

द्विग्गमित्रं मधितस्योपरिष्टाच्छतच्छिद्रार्थां कुम्भ्यां सुराशेषेष्वासिच्य-मानेष्वग्नेरुपस्थानं कार्यम् । बहुवचनमध्वर्ण्वादेरप्यावश्यकसुपस्थानमिति ॥

अश्विनोर्प्रहस्य भन्तयेत्-

! Thus emended Dode अभ्युतजप॰, 3 Doe ॰देशन for ॰देशात् Df अभ्यु उप॰, Gb अभ्युक्त उप॰ 4 Dbc add शतानृगाया

? Thus Dbcde (and Lat), other mss. 5 Dbdef ordi (= Lat.)

॰रासित्वा 6 Dode ॰ख्रिदया, DfGb ॰ख्रिदया

यमश्विना नमुचेरासुराद्धि सरस्वत्यसुनोदिन्द्रियेण । इमं तं शुक्रं मधुमन्तमिन्दुं सोमं राजानमिह भद्मयामि ।। इति ॥ ८॥

स्पष्टमिति ॥

यजमानं चेद् वसातिशेषेखाभिषिश्चेयुरुपोत्थायान्तरेखाग्नी गत्वा-ध्वर्धुखोक्नः संशानानि गायेत् ॥ ६॥

यदि पशुरसेन यजमानमभिषिञ्चेयुस्तदा संशानसाम्नां गानमध्वर्युगोक्त इति बचनात् प्रैषामावे न गायेदिति ॥

पदायपदाय स्तोभेत ॥ १० ॥

परिसामत्वात् स्वाध्यायवद् गाने प्राप्त इदं वचनमिति॥

निधनान्युपयन्तो यजमानस्य मुर्धानमालभेरन् ॥ ११ ॥

बहुवचनं सर्वेषामृत्विजां प्रहणार्थिमिति ॥ के पुनः स्तोभाः कानि वाँ निधनानीत्यत स्राह—

सं त्वा हिन्वन्ति इत्येतेषां पूर्वः पूर्वः स्तोभ उत्तरं निधनम् ॥ १२ ॥

बृहदिन्द्राय गायत [SV 1 258] इत्यस्या ऋचः पुरस्तात् सं ला हिन्वन्ति धीतिभिः ॥ सं ला रिणन्ति धीतिभि । चतुर्धे वाक्यमुपरिष्टादिप गीतम्। तदितरे-षामपि प्रदर्शनार्थम् । तेन तस्यैव गीतिप्रकारेणेतराण्यपि पुरस्तादुपरिष्टाच विभज्य गेयानि । ततः औही वा इत्युपायात् पूर्वः पूर्वी ऽर्थः स्तोभ उत्तरमुत्तरं सश्रवसे इत्यादि निधनम् । स्तोभनिधनभेदात् सामभेदः । एकक्रपमेवार्चिकं गानमिति ॥

श्रृंवसे इति स्थाने वित्ये इति चित्रयस्य पृष्ट्ये इति वैश्यस्य-त्येके ।। १३ ॥

1 Dbede add भद्मयेत (=Lāt,)

2 DfG °閉

3 Dcd om

4-4 Ga स्तोभमुत्तरं ; Gb repeats उत्तरं

5 Dedef om.

6 Gb अधी °for गी°

7 Dedef add इति

8-8 Ded तत्रोहैं।

9 Ded पूर्वाश for पूर्वी Sश.

10-10 Dbcde श्रवस स्थाने (=Lat)

11 Dbd वैश्यस्यैके, Gb वैश्यस्य कुर्यादित्येके

सश्रवसे ॥ विश्ववने ॥ सत्यश्रवसे ॥ श्रवने इति चत्यारि निधनानि । तत्र श्रवसे इति स्थाने कियानि विश्ववस्य कुर्यात्। पुष्टे इति वैश्ववस्य कुर्यात्। त्राध्या—संजिले विजले अत्यानि कियानि कियानिक कियानि कियानिक कियानिक

द्वे सौत्रामण्यौ काँकिली चरकसौत्रामणी च ॥ १४ ॥ गतमिति ॥

> कौकिल्यां सामगानं नेतरस्याम्। संशानानि गायेदिति ह स्माह कौत्सः ॥ १४ ॥

कौकिल्यामेव सामगानं नेतरस्थामिति कौत्नो मन्यतं इति ॥ श्रथ केषु पुनर्हिविर्धक्षेषु ब्रह्मत्वमुक्तं तानाह ॥

सप्त हविर्यज्ञसंस्थाः—अग्न्याधेयमग्निहोत्रं दर्शपूर्णमासावाग्रयसं चातुर्मास्यानि निरुद्धपशुबन्धः सौत्रामस्यी चं ॥ १६ ॥

स्पष्टमिति ॥

श्रक्षिहोत्रे अपि ब्रह्मा भवतीति सूत्रकारस्य पत्त इति ॥ इदानीं सुत्यायां व्यास्य विधास्यस्तस्याः संस्थाया भेदाद् ब्रह्मत्वविषयानाई ॥

सप्त सोमसंस्थाः—ऋप्रिष्टोमो ऽत्यग्निष्टोम उक्थ्यः षोडशी वाजपेयो ऽतिरात्रो ऽप्तोर्याम इत्यप्तोर्याम इति ॥ १७॥

ब्राह्मणेष्वग्निष्टोमाद्यः शब्दाः संस्थाविशेषवाचिनो न पुनर्विश्वजिदादि-शब्दवदेकाद्दविशेषवाचिन इत्यर्थः । तेनै वाजपेयादिसंशब्दनेनै ब्रह्मत्वं विधीय-मानं तत्संस्थाप्रयुक्तं नै पुनः क्रतुविशेषप्रयुक्तमिति वर्शितं भवति । केचित् तु संस्थानुक्रमणं तासां नित्यताप्रतिपादनार्थमित्याद्यः । तद्युक्तम् । न ह्यनुक्रमण्-मात्राक्षित्यतासिद्धिरिति ॥

चत्रथेः खरहः ॥ ४॥ ॥ ४॥

1 Ded स्थानानि

2-2 Dede श्रवस स्थाने

3 Gb om

4-4 Gb om , Def om, only सत्यप्रध्ये

5 Dede भिमन्यत

6-6 Gb के पुनईविर्यक्का रेख

7 Dbcde add इति, Ga meerts इति be-

fore 8 Gh ਮੌਕੇਫਿਨਿ

9-9 Ddf संस्थाभेदमाह

10 DedeGb °सशब्देन

TO DOTOGO VISION

11-11 Gb om.

त्रयोदशः पटलः ॥ १३ ॥

इति छुन्दोगसूत्रस्य दीपे घन्विविनिर्मिते। तृतीयः पटलो वृत्तो हविर्यक्षा निरूपिताः॥

श्रथ सोमयागेषु ब्रह्मत्वं विधातुमारभते-

सुत्यायां ब्रह्मणः प्राक् सुब्रह्मएयाया श्रोद्गात्रेण समानं कर्म ॥ १ ॥ सत्यायामित्यधिकारः । कीते राजीत [cp 1 2 23] सुब्रह्मएयाप्रवृत्तेर्यत् पूर्वसुद्गातुः कर्म तद् ब्रह्मणो ऽपि समानम् । कि पुनस्तत् । महन्मे ऽबोन इति प्रतिमन्त्रणे [1 1 10] सोमश्रवाकस्य परिवेषणमिति [1 1 12] ॥

ईचरणाक्रमसे वेदेः ॥ २ ॥

समानमित्यनुवर्तते । पूर्वमुद्गातुः उत्तरं वेबन्तमाकम्य दिक्षणमीक्षमारा पितरो भू इति [1.1 25] तदिष ब्रह्मसाः समानमित्यर्थः । सुब्रह्मस्याप्रवृत्तेरुद्गातुर्वेदेराक-मण्मिति सूत्रारम्भः । देवो देवमेतु इति मन्त्रेण गैमनम् [1 1 23] श्रप्याक्रमणाङ्ग-त्वाद् ब्रह्मर्णः समानमेवेति ॥

संचरिषणयोपस्थानदिच्णाप्रतिग्रहभद्याः ॥ ३ ॥

समानमित्येवम् । श्रन्नरेण वाताळोत्करी संवरः [2 1.6] इति यदुक्रं यच घिष्ययोपस्थानं [4 2.1] यच दक्षिणाप्रतिष्रहो [5.3.15] यच स्रोमभक्तः [5.1 3] तत् सर्वे समानमिति ॥

स्तोमविमोचनाचोर्ध्वमन्यत् सामगानात् ॥ ४ ॥

तृतीयसवने स्तोमविमोचनादृर्ध्वर्म् [6 3.4]। तदिप समानम्। श्रवसृर्ध-वर्जामिति [6 4 1] ॥ तत्रौद्गात्रवदौपवसध्ये उद्दिन गमने प्राप्त [1 1 22] श्राह—

अनुष्यात्•तु दीच्नशीयायाम् ॥ ५ ॥

दीन्नणीयायामिष्टिमनु ब्रह्मा स्यात्। तत्काल एव मन्त्रेण देवयजनं गत्वा

1 Dedef our

4-4 Df गमनं तत् ब्रह्मण ,

2 Dee मंत्रेश, Ddf मंत्रश

5 Gb adds यदुक्तं

3 Gb om

6 Gb adds साम after अवस्थ

दिति॥

वेदेराक्रमण्मीचणं च कार्यं दीच्चणीयायां ब्रह्मन्वकरणार्थमिति भावः। तदानी ब्रह्मणो ऽपि मधुपर्काहरणं तुं कार्यम् [cp 1 2.1]। मधुपर्कभच्चणं तु शास्त्रान्तरो-क्रमकारेण ब्रह्मणैः कार्यम्। ननु पुनरुद्वातुः प्रकारेण्यितदेशाभावादिति॥

तस्यां संस्थितायामासीना दीच्चणाद् यजमानस्य ॥ ६ ॥ -

इष्टयनन्तरमा दीचासमाप्तरभाविष न कुत्रचिद् गच्छेताम्। श्रदीचिष्टाय शक्षण इत्यावेदनात् पूर्वमिति यावदिति॥

तं यदाध्वर्युर्वाचं यमयेदथ यथार्थं स्यात् ॥ ७ ॥ तं यज्ञमानमित्यर्थः । दांकित वाच यच्छ इत्यध्वर्युप्रैषानन्तरं यथार्थे स्या-

महावीरान् संभरिष्यत्सु तृष्णीम्रुपविशेत् ॥ = ॥

दीचितासुँ महावीरान् संभरिष्यति [cp Kāt 2611] इति कात्यायन-सूत्रम् । महावीराः प्रवर्ग्यपात्राणि । तेषां नंभरणैकाले वाग्यत उपविशेदिति ॥

संभृतेषु यथार्थं स्यात् ॥ ६ ॥

स्पष्टमिति॥

प्रायणीयायां संस्थितायां पूर्वेण पत्नीशालां तिष्ठेदाभिहोमात् पदस्य राजऋयख्याः ॥ १०॥

सोमक्रयएर्याः पदाभिहोमं यावत् तिष्ठेदिति ॥

अभिद्धृत उत्तरेश सोमवहनं गत्वा प्राग् वा पदाभिहोमाद् दिश्चिगेन यत्र राजानं केष्यन्तः स्युस्तत्र गत्वा तृष्णीम्रुपविशेत् ॥ ११ ॥ पदाभिद्दोमे कृते सोमवहनं शकटमुत्तरेश गत्वा यत्र सोमं केष्यन्तः स्य-

पदाभिहोंने कते सोमवहनं शकटमुत्तरेश गत्वा यत्र सोमं केष्यन्तः स्यु-स्तत्र गत्वोपविशेत् । श्रथवा पदाभिहोमात् पूर्वमेव सोमवहनं दित्तशोन गत्वा कयदेश उपविशेदिति ॥

र्काते वे प्राङ्क्कामेत् पश्चिमेनैनं हृत्वा राजानमादध्युराहितं पूर्वेश परीत्योद्यमानमञ्जगच्छेद् दिच्चियेन चेद् गतः स्यात् ॥ १२ ॥

1 Gb ब्रह्मन्वप्रकररण्मिति 6 Dede °च्यंति, Gb °भरेद्
2°Gb om 7 Gb संभार°
3 Dedef om 8 Dbede add यथेत निष्कम्य (≡ Lāt)
4 Gb प्रकररणा° 9 Gb °क्क्यिया
5 Ded om 10 Gb adds सोमे

यदि पूर्व सोमवहनं दक्षिणेन ब्रह्मो गतः स्यात् तदा क्रयानन्तरं प्राक् प्रसर्पेत् । तं पश्चिमेन राजानं हृत्वा शकट श्राद्ध्युरध्वर्यवः । श्रथ ब्रह्मा तमा-हितं सोम पूर्वेण प्रसन्यं परीत्य शकटेनोह्ममानमनुगच्छेदिति ॥

 उत्तरेण चेत् क्रीते प्रत्यङ्ङुन्क्रामेत् पूर्वेणैनं हृत्वा राजानमाद-ध्युराहितं पश्चिमेन परीत्योद्यमानमन्त्रगच्छेत् ॥ १३ ॥

यदि सोमवहनमुत्तरेण ब्रह्मा गतः स्यात् तदा क्रयानन्तरं प्रत्यक प्रसर्पेत्। गतमन्यदिति ॥

तामेवात्रेषामन्वावर्तेत ॥ १४ ॥

प्राङ्मुखे शकटे वर्तमाने यस्याः पार्श्वेन गतस्तत्पार्श्वेनैर्व प्रत्यङ्मुखे शंकटे ऽपि गच्छेदित्यर्थः ॥ का पुनरसौ तामाह—

सा हि प्राचीवंर्तमानस्य दिख्येषा भवति ॥ १५ ॥

प्राग्वर्तमानस्य शकटस्यं द्विणेषा सैवासाविति । द्विणेषा पार्श्वेनैवं प्राग्गमनं प्रत्यग्गमनमपीत्यर्थः॥

> विम्रक्ते चान्तरेश सोमवहनं पत्नीशालां च दित्तशोर्दकम्य तिष्ठेद् दीचितश्रेदा राज्ञो ऽपहरशात् ॥ १६ ॥

त्रन द्वाहि विमुक्त इत्यर्थः ¹² ॥

प्रवेश्यमानं राजानमनुप्रविशेदव्यवयस्रिधनौ ॥ १७॥

त्रिविनीहवनीयेन संह स्रोमस्ये व्यवायमकुर्वन् प्राग्वंशं प्रवेश्यमानं राजानमनुप्रविशेदिति॥

- 1 Gb om
- 2 Gb सर्पेत
- 3 Gb adds पूर्व
- 4 Gb गतस्तस्या पार्श्वे
- 5-5 Dede पि शकटे
- 6 Dbcde ह्यस्य
- 7 Dbcde प्राचिव॰ (= Lāt)
- 8 Gb प्राचीव॰
- 9 DedGb add या

- 10 DbcdGb ॰नेव
- 11 Dbcdf दिख्योनो॰
- 12 Gb adds अवीच्चित इति पर्युदासः सन्ने वीच्चितस्यातित्थ्याया निर्वापानुसंधानार्थमन्त.-प्रवेशस्यावश्यभावात् सन्नादन्यत्र राजरच्च-सार्थं तिष्ठेदेवेति
- 13 Ga ॰दव्यवय नाना, Gb ॰दव्ययं न निनीते
- 14 DodeGb अप्रिरा॰
- 15 Gb om स्थ

संबाधं चेत् स्याद् दिच्च स्यापि द्वारा प्रविशेत् ॥ १८॥ स्पष्टमिति ॥

उत्तरेखाहवनीयं पश्चिमेन वेदि संचरेद् दीचितश्चेत् ॥ १६ ॥ स्पष्टमिनि ॥

प्रथमः खरहः ॥ १॥ ॥ ४॥

आतिथ्यामिष्टिं निर्वपन्ते ॥ १ ॥

श्रध्वर्यव इति शेषः॥

तां चेदनपहते राजिन निर्वेपरन् ब्राह्मणं राजिन समादिश्य तत्र गत्वासीत ॥ २ ॥

यदि राक्षो ऽपंहरणात् पूर्वमेव निर्वेपेरन् तदा राजरक्षार्थे किचिद् ब्राह्म-समादिश्यान्तः प्रविशेदिति ॥

तस्यां संस्थितायां तानूनप्त्रमाज्यमवसृशन्तो जपेयुः—हिवरिस वैश्वानरम्। श्रनाधृष्टमस्यनाधृष्य देवानामोजो उनिभशस्यिभशस्तिपा श्रनभिशस्तेन्यम्। श्रञ्जसा सत्यमुपगेषं सुविते मा धाः इति ॥ ३ ॥ ऋत्विजामन्योन्यद्रोहपरिहाराय यद् घृतं स्पृश्यते तत् तानूनप्त्रम्। तत् सर्वे उप्युद्धातारो ब्रह्मा चावसृश्य जपेयुरिति ॥

अप उपस्पृश्याध्वर्युगोक्को राजानं विस्नंसयेर्त् ॥ ४ ॥ तं हिरएयमन्तर्धायाभिमृशेयुः—श्रंशुरंशुष्टे देव सोमाप्यायतामि-न्द्रायैकधनविदे । श्रा तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्व । श्राप्याययासमान सस्तीन् सन्या मेधया । स्वस्ति ते देव सोम

1 Dhode सबध

2 Gh on अपि

3 DbcdG ॰वहते (=Lāt)

4 Dhed 4º

5 Gb ॰रत्तराार्थ

6 Dabed विसमयेत् (= Lat.), Df विश्रम-

येत Cp Reuter's note on X 2, 13.

Gb has the following commentary

on this sutra सोमोर्ग्णाष विसंसरेत् ऋष्यायमार्येति

7-7 Gb om.

सुत्यासुदृचमशीय इति ॥ ५ ॥

रेपष्टे इति⁹ ॥

काशमये प्रस्तरे निद्धवीरन् दिच्चिणान् पाणीतुत्तानान् कृत्वा सन्यान् नीचैः—एष्टा राये एष्टा वामानि प्रेषे भगायर्तमृतवादिभ्यो नमो दिवे नमः प्राथव्ये इति ॥ ६॥

निक्वो नमस्कारः। क्रते हि नमस्कारे पुरुषस्य दोषश्छादितो भवतीति। तदुपायत्वाश्चिद्वव इत्युच्यते। तथा च ब्राह्मण्म्—न वै देवा नमस्कारमि । यज्ञो वै नमस्कार इति । श्रातिथ्यासंविन्धिनि काशमये पस्तरे दिक्तणान् पाणीनुत्तानान् निधाय तत उपरि सव्यान् नीचः कुर्युः। सो ऽयं नमस्काराञ्जलिरिति ॥

सुब्रह्मएयास्वाहूयमानासु दंचिगोत्क्रम्य तिष्टेद् दीचितश्रेत्॥७॥ त्राहृतासु यथार्थं स्यात् ॥ ⊏॥

स्पष्टे इति ॥

उपसदिष्टिरत ऊर्ध्वं तस्यां तथैवाभिमर्शननिह्ववने ॥ ६ ॥ तस्यामुपसदि संस्थितायां तथैव हिरएयमन्तर्धाय सोमाभिमर्शननिद्भवने कुर्युरिति ॥

सन्या अँपराह्व उत्तानाः स्युर्दे ज्ञिणा न्यञ्चः ॥ १० ॥ त्रापराह्विक्यामुपसदि सन्याः पाण्य उत्तानाः स्युर्दे ज्ञिणाः पाण्यो न्यञ्चः स्युरिति ॥ कः पुनरुपसदन्तो वत्र निह्नवः । तमाह्य

सुर्वेग्गोपसद्धोमें हुते विद्यात् संस्थितेति ॥ ११ ॥ त्वेष वचो अपावधीर्म इत्यध्वर्श्रुगा हुते संस्थितेति विद्यादिति ॥ तस्या घर्मः प्रवर्ग्यवति पूर्वस्तमभीन्धिष्यत्सुँ ॥ १२ ॥

द्वितीयः खराडः॥२॥ ॥६॥

1-1 Gb om

2 Df निह्नुवीयात्

3 Ga सन्यान्य**ञ्च**

4 Ga repeats नमो दिवे

5 Gb तदुपाय नि॰

6 Gb °न च

7 DeefGb om 羽

8 Dede °सदोन्तो

9 Gb निह्नवन

10 Da °धीद

11 Ga ॰मिसंघोष्यत्

गाईपत्यं गत्वा यजुषोपविशेद दिच्योन ॥१॥

प्रवर्ग्यवित कतौ तस्या उपसिद्धेः पूर्वः प्रवर्ग्यो भवति । तमभीन्धिष्य-त्स्वभ्वयुपु गाईपत्यं गन्वा तस्य दक्षिणत उपैविशेदिति ॥

दिच्याप्रिम्रत्तरेण बहिश्चेत ॥ २ ॥

यदि गाईपत्यायतनाद् चिंहः प्रवंग्यः स्यात् तदानीं दित्तणाग्निमुत्तरेणो-पविशोदिति ॥

रुचितो धर्मः [cp 2 2 28] इत्युक्ते ऽर्नुवाकेन तिष्ठन्तो ऽवेचेरन् यमध्वर्युर्वृयात् ॥ ३॥

र्शवतो धर्म इत्यध्वर्युणोक्के अपश्यं गोपाम् इति यमनुवाकमध्वर्युर्व्यात् तेनाः नुवाकेन महावीरमवेत्तेरंन्नुद्गातारो ब्रह्मा वेति ॥

> तं हियमार्खं यथेर्तमतुत्रजञ्जपेत्— विश्वा त्राशा दिन्निणसन् सर्वान देवानयाडिह । स्वाहाकृतस्य घर्मस्य मधोः पिवतमश्विना ॥

तं धर्मे हियमाणं यथेतमनुवजअपेदिति ॥

इति ॥ ४॥

त्राश्रावित उपविश्य जपेत्-

अश्विना घर्म पातं हार्दिवानमहर्दिवाभिरूतिभिः।

तन्त्रायऐन नमो द्यावापृथिवीभ्याम् ॥

इति ॥ ५ ॥ हुते यजमानं वाचयेत्—

अपातामियना घमेमनु द्यावापृथिवी अमंसाताम्।

इहैव रातयः सन्तु ॥

इति ॥ ६ ॥

l Ded पूर्व

4 Ga तनानु॰

2 Gb यजुषोप॰

5 Gb °मनुर्वाचेर°

3 Gb तदा

6 DfG यथैत॰

वर्मशेषस्य भच्चयेत्—मधु हुनिमन्द्रतमे ऽप्रावश्याम ते देव वर्म · नमस्ते अनु मा मा हिंसीः इति ॥ ७॥

स्पष्टानीति ॥

्र सत्त्रं चेत् स्यात् यजमाना उपह्वयध्वम् इत्येवोर्पह्वानम् ॥ ८॥ सत्त्रं व्यतिरिक्तेषु होतश्रवयस्य व्यविश्वयस्य इति कर्मनामधेयेनोपहानं कार्ये वाजिनाश्विनधर्माग्रामृत्विन्तृपहवभिष्टवा [12 4 20] इति वचनादिति ॥

एवं सदा प्रवर्ग्योपसर्दः क्रुर्यात् ॥ ६ ॥ महावेदेः स्तम्बयज्रहेरि-ण्यत्सु यज्ज्षोपविशेत् ॥ १० ॥ विलिखिते चात्वाले यथार्थं स्यात् ॥ ११ ॥ उत्तरवेदिं निर्विष्स्यत्सु तृष्णीम्रपविशेत् । न्युप्तांयां यथार्थं स्यात् ॥ १२ ॥

स्पष्टानीति ॥

अग्निवित्यायाँ प्राग्दीच्रणीयायाँः सावित्रान् होमान् होष्यत्सु यज्जुषोपविशेत् ॥ १३ ॥

श्रिशिवित्यायामित्यधिकारः। यदि कतावश्निचित्या स्थात् तदेत्यर्थः श्रवुध्यातु शैक्षणीयायाम् [14 1 5] इति वचनात् । साश्चिवित्ये अपि सोमयाने दीक्तणीयाप्रभृत्येव ब्रह्मत्वमिति शङ्का स्थात् तिन्नवृत्त्यर्थे प्रागपि दीक्तणीयायाः साविवेधूपविशेर्त् । सावित्रहोमस्त्वेक प्वेत्यापस्तम्बः [cp 15 9 3]। होमानिति वहुः
वचनं कस्यांचिञ्छाखायां होमवहुत्वादिति ॥

तेषु हुतेषुरूर्या मृत्तिकामाहियमाखामनुगच्छेत् ॥ १४ ॥ तस्यां हिर्यमाखायामासित्वा संभैतायां यथार्थं स्यात् ॥ १५ ॥ स्पष्टे इति ॥

तृतीयः खरडः ॥ ३॥ ॥ ७॥

1 Dce °पा°	8 Df ॰या
2 Gb स्मृति॰ for सत्त्र॰	9 1 Dee तेषूपविशेत्, Ddf सत्रेषूपविशेत्,
3 Gb om कर्म	Gb सावित्रेषूपविशेदित्युक्तमिति
4 Daf °सदो	10 Da (first hand) संहीय॰, Dbcde संभ्रिय॰
5 Ddf (sec m) निव॰	(=Lat.)
6 Gb निरुप्ता॰	11 Da संह॰

7 Gb ° या

आहवनीयं चेष्यत्सु यजुषोपविशेत् ॥ १ ॥

श्राहवनीयः शालामुस्रीयः । तस्यायतनमिष्टकाभिश्चेष्यत्स्वन्यर्थे इति ॥ तास्मिन् मंचित उख्यामासन्दीं नैऋतीश्रेष्टका अरुषयं हियमाणा श्रजुगच्छेत् ॥ २ ॥

तस्मिन् शालामुखीये ऽध्वर्युणा चिते सत्युख्याग्नियंत्रासन्द्याः पूर्वं निहि-तस्तामुख्यां निर्धानभूतामासन्दीं नैर्ऋतिश्चिष्टकौ ऽरत्यं प्रति हियमाणा श्रनु-गच्छेदिति॥

> निधीयमानानां दिच्चगातः स्थित्वा निहितास्वप उपस्पृश्यान-पेर्चे प्रत्यात्रजेत ॥ ३॥

स्पष्टामिति॥

श्रिविं विकच्यत्सुँ सर्वोषधं च वप्स्यत्सु तत्र गत्वा तूष्णीसुपवि-शत् ॥ ४॥

महावेद्यामग्निचेत्रस्य कर्पणं तत्र वीजावपनं च करिष्यत्स्वत्यर्थः ॥
तैः सार्वे प्रत्यात्रज्य चितीः प्रणीयमाना त्रजुगच्छेत् ॥ ५ ॥
चितीश्चयनार्था व्यक्ताः प्रणीयमाना इत्यर्थः ॥

निधीयमानानां दिच्चणतः स्थित्वा निहितासु दिच्चणस्य पच-स्यासन्त्रो यञ्जषोपविशेत् ॥ ६ ॥

उपधीयमानानामिष्टकानां तस्यास्तस्याँ दाक्किणतः स्थित्वा सर्वासु समा-प्रासु दाक्किणस्य पत्तस्य दक्किणतः संनिकृष्ट उपविशेदिति ॥

लोकंप्रणास्पंधीयमानासु ब्राह्मणं तत्र समादिश्य यथार्थं स्या-

1 Df °श्रेष्यन्नित्यर्थ , Gb °श्रेष्यत्स सस्त्रित्यर्थ 6 Dodef °वापन , Gb °वाप 2 Gb निध॰ 7 Dd °नार्थ

3 Gb नैर्म्यतीरिष्टकाश्च 8 Gb om

4 G 'वेचं 9 Da नि° for उप°

5 Df विकम्यत्सु, Ga विकर्वन् सु, Gb 10 Da ब्रह्मार्या विकृष्यत्सु दिति शाण्डिल्यः ॥ ७॥ त्रासीतैवेति धानंजय्यः ॥ ८॥ स्पष्टे इति ॥

एवं सदा चितिषु कुर्यात् ॥ ६ ॥

🗜 पवं पञ्चस्विप चितिषु कुर्यादिति ॥

संचितकर्माणि करिष्यत्स्वात्राजमासीत् ॥ १०॥

नसनस्त्रा रुद्रै पुरस्तात् पान्तु इन्याज्यमोत्तरणप्रभृति मगङ्कविकर्षणान्तानि संचितकर्माणि । तेष्वावज्यासीतेति ॥ एतदन्तमग्निचित्यानिमित्तं व्रह्मन्वमिति ॥

सम्राडासन्दीं द्वियमाणामनुगच्छेत् ॥ ११ ॥

प्रवर्गोद्वासनकालै इति शेषः॥

निधीयमानायां दिचिखतः स्थित्वा परिषिच्यमाने ऽप उपस्पृश्य तैः सार्धे प्रत्यावज्याप्तिं प्रखीयमानमनुगच्छेदप्रैतिरथं जपन् ॥ १२ ॥

घमें परिषिच्यमाने उप उपस्पृश्य तैः सार्धे प्रत्याव्रज्य सौमिकमित्रं प्रखी-यमानम् त्राशुः शिशानः [SV 2. 1199] इति स्क्तमप्रतिरथसंश्वकमध्वर्थुप्रसिद्धं जपन्नतुगच्छेदिति ॥

तृष्णीमनिवित्या चेत् ॥ १३ ॥

श्रक्तिचित्याभावे तृष्णीमनुगमनं न स्कजप इति॥

निधीयमानस्य दिखणतः स्थित्वा निहिते दिखणा बहिर्वेदि यजुषोपविशेत्।। १४॥

श्रक्तिनिधानानन्तरमन्निवर्त्युंत्तरं परित्राहं परिगृह्वातीर्त्यैध्वर्युभिरुत्तरेष-रिग्राहो विहितः । तत्काले न केनचिदप्यन्तर्वेदि स्थातव्यमित्यभिप्रायेण वहि-

- 1 Ga संनिहित°
- 2 DfG °ৰ°
- 3 Gb ॰प्रो**त्तरा** प्रति
- 4 Gb adds आध्वर्यवाणि
- 5 Gb प्रवर्गोद्वास
- 6 Dhede ॰नानां

- 7 Gb प्रसीयमानमत्रमंत्रयते । प्र°
- 8 Gb adds वृष्म
- 9 Gb ॰धानान्तममीत्यु॰
- 10 DcdeGb ॰गृह्णामीत्य॰
- 11 Gb adds -वेदि-

र्वेद्यपविशेदिन्युंक्रमिति॥

हविर्घाने प्रवर्त्यमाने ऽनुगच्छेत् ॥ १५ ॥

स्पष्टमिति[°]॥

परिवार्यमाण्योस्तत्रैव गत्वासीत ॥ १६ ॥ उच्छ्रितायामौद्भ-म्वर्यो यथार्थं स्यात् ॥ १७ ॥ वेदिकर्मप्रभृति वाग्नीषोमप्रण्य-नात् प्रण्यनार्त् ॥ १८ ॥

त्रथवांन्निप्रण्यनानन्तरं यद् वेदिकर्मोत्तरं परिव्राहस्तत्प्रभृत्यन्नीषोमप्रण-यनात् पूर्वं यथार्थं ब्रह्मा स्यात् । तैथोक्तं ब्रह्मत्वं कुर्याद् वा न वेत्यर्थः ॥

चतुर्थः खग्डः॥ ४॥ ॥ ८॥

चतुर्दशः पटलः ॥ १४॥

घन्विना रोपिते दीपे ब्रह्मत्वस्य विधि प्रति। चतुर्थे पटले त्वर्धे सोमयागस्य कीर्तितम्॥

- 1 Dee ॰वेंग्रुपवेशनामित्यु॰, Dd ॰वेंदिरित्युप-वेशनिमत्यु॰
- 2 Gb adds हविधान इति द्विवचनमभ्वर्युगा प्रवर्त्यमाने शकटे इति
- 3 Gb adds the comment परिवारणं कटा-दिभि परिश्रयणमिति
- 4 Gb adds the comment स्पर्धामिति 16

and 17 are one sūtra in De, while Ddf om them

- 5 Da चामीषोमीय •
- 6 DaGb repeat प्रग्यनात्
- 7 Gb अथा॰
- 8-8 Gb हविर्धानप्रवर्तनकर्मानुसंधानं

त्रप्रीपोमौ प्रयोष्यत्सु वेदिमाक्रामेन्मन्त्रेसा ॥ १ ॥ कः पुनर्मन्त्रः कथं वाक्रमसमृत स्राह—

पश्चिमनोत्तरवेदिम्रदङ्ङितिकैम्याक्रमग्रयजुर्जपेत् ॥ २ ॥

मदा शिथिरा देवाना तीर्थम् [cp 3 1 2] इत्युद्गातृगां यदाक्रमण्यजुरुक्तं तज्जपेदिति ॥

चात्वालसमीपे दीचितश्रेत् ॥ ३ ॥ स्पष्टमिति ॥

तृष्णीमत ऊर्ध्व वेदेराक्रमणम् ॥ ४ ॥

सवनसुखेषु च यजुषाहरहरित गाँतमः [3.1 4-5] याबद्धाक्रामेयुरित्येके [3 1.7] इति सूत्रद्वयेन सर्वेषु वेद्याक्रमेखेषूद्भातृत्यां पुनःपुनर्मन्त्रो विहितः । ब्रह्मस्स्तु त्विवृत्यर्थे तृष्णीमिति वचनमिति ॥

ऋीत्वा राजा येनातिहृतः स्यात् तेन गत्वा तृष्यीग्रुपविशेत्।। ५।।

येन मार्गेण सोमं क्रीतमतिहरन्ति तेन गत्वान्तः प्रविश्याध्वर्युप्रसृतीनां दित्तेणेनोत्तरेण वा गत्वापरेणाहवनीयं दित्तणातिकम्योपविशेदिति ॥

राजानं हर इत्युक्तः पूर्वेगााग्निमेकस्मा श्रतिप्रदाय तान् प्रसव्यं परीत्यादामानुगच्छेद् दिच्चिगेन चेद् गतः स्यात् ॥ ६ ॥ यदि राजान हर इत्यध्वर्थुरेनं ब्र्यात् तदा प्रणीयमानमिन्नं पूर्वेग सोमं

1 Da ॰ भुदङ्गिष्क ॰

4 Gb तत्तिश्चवर्तयेत्

2 Gb यदाक्रमरो उक्कं

5 Dede तुष्णी-

3 Gb वेद्यनुकः

6 Gh om

कस्यचिद्धस्ते प्रदाय तानष्वर्युप्रभृतीन् प्रसव्यं परीत्य सोममादाय तान् गच्छतो ऽतुगच्छेद् यदि दक्षिणेन तान् प्रविष्टः स्यादिति ॥

उत्तरेश चेद् यथेतं परीत्यादायानुगच्छेत् ॥ ७ ॥

यद्यध्वर्युप्रभृतीनुत्तरेण गतः स्यात् तदा यथागते प्रदक्षिणं परीत्यानुग-च्छेदिति ॥

> अन्येन चेद् ब्रह्मा ब्रँजितः स्यादन्येन राजा तेनैनं प्रतिगृह्णीयात् ॥ द्र॥ उँचरेण विहारं पश्चिमेन वेदिं संचरेद् दीचितश्चेत् ॥ ६॥

पूर्वमुक्तं यदि तेन पथा ब्रह्मा गतः स्यात् ततो अन्येन मार्गेण सोमस्तदा-पि राजानं हर इति चोदितः प्रत्यावज्य राज्ञो मार्गेणेव राजानमाददीतापरेणाह-वनीयं दक्षिणातिक्रम्येत्यर्थः ॥

स एव हिं राज्ञः पन्था अध्वर्युभिरुङ्गः॥ १०॥ एतौ त्वेव ब्रह्मणो गतिकल्पावहरतो अपि॥ ११॥

राक्षो हर्रणमकुर्वतो ऽपि ब्रह्मण एतावेव गतिकंत्यो भवतः। तान् प्रसन्य परीत्य [sū. 6] इत्येकः कल्पः। यथेतं परीत्य [sū. 7] इत्यपर इति ॥

> आसीताग्रीध्रीय आहुत्योर्हूयमानयोरिति धानंजय्यस्तिष्ठेदिति शाण्डिज्यः ॥ १२ ॥

श्राक्षीधीयाहवनीययोर्द्धे वैसर्जनाहुती स्तः । तयोर्द्धयमानयोराक्षीधीय पवासीत तिष्ठेद् वेति ॥

उत्तरेखाप्रीधीयं राजानमाज्यानि च हिथँमाखान्यनुगच्छेत्।। १३।।

तयोर्ड्डतयोः पुनरापि राजानमग्नीषोमीयपश्वर्थानि चैाज्यान्यनुगच्छे-दिति ॥

1 Gb om सोमं 7 Dede om

2 Ga यथैतं, Dbcde (and Lat) add अर्मि 8 Dcde वहररा।

 3 Ga प्रज्ञ 9 Gb गमनक •

 4-4 Gb उत्तरेगाहवनीयं
 10 Dbcd ही •

5 DbGa (and Lat) om. sutras 9,10. 11 Gb adds हियमाणानि

6 Gb °क्रमेग्रेत्यर्थ. 12 Gb om. च

प्रवेशितेषु हविर्धानं पश्चिमेन गत्वासीतेति गौतमः ॥ १४ ॥
पूर्वेर्णेति धानंज्ञच्यो दिच्चणस्य द्वारवाहोः पुरस्ताद् यज्जपोपविशेर्त्
॥ १५ ॥

स्पष्टे इति॥

अभीषोमीयवपायां हुतायां यथेतं मुद्दक्कृतिक्रम्य चात्वाले मार्ज-येतं ॥ १६ ॥ •

मार्जनं सिद्धमेर्वं [13. 3. 15] । यथेतमित्येतग्वद्धियेयमिति ॥

एवमेवापररात्र आज्येषु प्रविष्टेषुपवेशनम् ॥ १७ ॥ अपररात्रे सवनीयपशोराज्येषु प्रविष्टेष्वेवमेवोपवेशनं कार्यम् । हविर्घानं पश्चिमेन पूर्वेण् वा गत्वेस्तर्थः ॥

मार्जनं च ॥ १८ ॥

प्रथमः खरहः ॥ १॥ ॥ ६॥

सवनीयवपायां हुतायाम् ॥ १ ॥ एवमेवेत्यज्ञवर्ततः इति ॥

पुरोडाशेन चरिष्यत्सु तृष्गीस्रुपविशेत् ॥ २ ॥ अक्षीषोमीयस्य पश्चपुरोडाशेनेत्यर्थः ॥

दीचितश्चेत् सर्वा इडा अन्वारभेत ॥ ३ ॥ स्पष्टमिति ॥

वसतीवरीषु परिहियमाणासु दिचणोत्क्रम्य तिष्ठेददीचितश्रेदा तासां परिहरणात् ॥ ४ ॥ अदीचितो बहिर्वेदि दिच्चणोत्कम्य तिष्ठेदिति ॥

1 G यजुषेति (=Lāt,)

4 Gb सर्वपश्रूना पूर्वमुक्तमेन for सिद्धमेन

2 G यथैत॰

5 Gb om

3 Daf °त्

6 Daf om. परि

आप्रीप्रीयं राजानं हियमाण्मनुगच्छेत् ॥ ५ ॥

वसतीवरीहरणोत्तरमाँग्नीभ्रीयं प्रति सोमं हियमाणमंतुगच्छेदिति । नतु चापस्तम्वादिभिः सोमस्य हरणं नोक्तम् । सत्यम् । श्रतं एव विधानादन्यैः कैश्चि-दुक्तमिति । करणसामर्थ्यसिद्धं चेतत् । कथम् । श्रत्विजो यजमानश्चाग्नीभ्रीये हि वसन्ति यजमानो राजानं गोपयतीति विहितम् । ततश्च सामर्थ्यसिद्धं हरणमिति ॥

दीचितश्रेर्तं तत्रैव संविशेतं ॥ ६॥

स्पष्टिमिति ॥

अपररात्र आज्यानि प्रहीष्यतः पूर्वेख गत्वाप्तिं च पश्चिमेन वा यजुषोपविशोत् ॥ ७॥

सवनीयपश्वर्थान्याज्यानि ग्रहीष्यतो ऽध्वर्योराग्नीभ्रीयमाग्नि च पूर्वेण पश्चिमेन वा गत्वोपविशेदिति ॥

त्रात्तेषु प्राङ्कत्क्रम्य प्रसन्यं परीत्यानुगच्छेत् पूर्वेगा चेद् गतः स्यात्।। ८॥

श्रात्तेष्वाज्येषु पाङ्ककम्य तानध्वर्यून् प्रसन्यं ' परीत्यानुगच्छेदिति ॥ पश्चिमेन चेद् यथेतें परीत्यानुगच्छेत् ॥ ६ ॥

यद्यांज्यब्रहणुकाले पश्चिमेनोपविष्टस्तदा प्रदक्तिणं परिगमनमिति ॥ प्रवेशितेषुपविशेत् ॥ १० ॥

हविर्धानमाज्येषु प्रवेशितेष्वत्यर्थः॥

स्राज्येष्वेव ग्रहीष्यमाँग्रेष्वत्रोपनिशेदिति शाण्डिल्यः ॥ ११ ॥ स्राज्यग्रहणवेलार्यांमेवासीधीयाश्चिष्कम्य हविर्घानस्य पश्चिमेन पूर्वेण वोपविशेदिति॥

अध्वर्धुणोक्नो वाचं यच्छेदा तृतीयं प्रातर्जुवाकस्य ॥ १२ ॥

1 Dbc हीय°

6 Dadf om 7 Ga संवसेत

2 Ded ॰हरणानन्तरमा॰, Gb वसतीवरीपरि-हरसाग्रहणानन्तरमा॰

8 G यथैतं ; Dbede (and Lat) add ऋमि

3 Dede om.

9 Gb om यदि

4 Gb om

10 Daf गृह्यमा॰

5 Gb adds ৰ

11 Gb 'काले for 'वेलाया

मातरतुवाकस्य प्रथमायास्तृतीयं यद् वचनम् स्रा तस्माद् वाग्यतः स्या-दिति । स्रथ्वा स्रा-तृतीयमित्या तृतीयाया स्रुच इत्यर्थः ॥

त्रा वा परिधानीयायाः ॥ १३ ॥

श्रथवा प्रातरनुवाकस्य परिधानीयान्तं वाम्यतः स्यादिति ॥

त्र्या वोपांश्वन्तर्यामयोर्होमात् ॥ १४ ॥

स्पष्टमिति'॥

त्र्या वा बहिष्पवमानात् ॥ १५ ॥

प्रातरचुवाकप्रभृति वहिष्पवमानपर्यन्तै इति ॥

हविधीनं चेत् पूर्वेण गतः स्यादुपांश्वन्तर्यामौ होष्यत्स्रद्रङ्कातिक्र-

म्य तिष्ठेत् ॥ १६ ॥

यदि इविधीनं पश्चिमेनोपविर्षस्तदोपांश्वन्तर्यामयोहोंमकाले स्थानं नं कार्यमिति ॥

दीचितश्रेदा तयोहींमात् ॥ १७ ॥

दीचितर्स्य ब्रह्मणो होमसमाप्ति यावत् स्थानं न कार्यमिति॥

निःसर्पत्स्वन्वारभेत ॥ १८ ॥

बहिष्पवमानार्थे हविर्धानान्निःसर्पत्स्वध्वर्थ्वादिषु प्रतिहर्तारमन्वारभेत ब्रह्मा। तर्त् पूर्वमेव [3. 3. 12] सूत्रकृतोक्तमिति॥

तस्य प्रस्तोत्रा समानं कर्म प्रागुपवेशनात् ॥ १६ ॥

प्रवृतँहोमादिकर्म [cp.3 3.17] तस्य प्रस्तोत्रा समानसुपवेशनवर्जंमिति । श्रास्तावं प्राप्यानासन्त्रो यजुषोपिवशेत् प्रस्तोतारं प्रति ॥ २०॥ बहिष्पवमानस्तुतिदेशं प्राप्योद्वात्तभ्यः किंचिद् विश्वरुष्टः प्रस्तोतारमाभेस्त्रो यजुषोपविशेदिति [cp 2.4.20]॥

द्वितीयः खर्डः ॥ २ ॥ ॥ १० ॥

1 Gbom.

2 DdGb ॰न्तम

3 Dce यदा

4 Dee पूर्वेश प्रविष्ट॰

5-5 Gb न्याय्यमिति

6 Gb सत्रेषु दीचितस्य तु

7 Dede সক্লন°

8 Dedef(first hand) om वर्ज

रश्मिरिम [PB 1. 9. 10] इत्येतावनुवाको स्तोमभागाः ॥ १ ॥ तस्मा एवाव स्तोमभागाववर्षात् [PB 15. 5 24] इति ब्राह्मणे स्तोमभागाववर्षात् रिष्टा । समास्याप्रयोजनं च वद्याम इति ॥

तैः पृथगनुपूर्वं स्तोत्रारप्युनुमन्तयेत ब्रह्मन् स्तोष्यामः प्रशास्तः इत्युकः ॥ २ ॥

वहिष्पवमानादीनि स्तोत्राययतिरिक्तस्तोत्रपर्यन्तानि त्रयस्तिशत् तानि।
तैः स्तोमभागैस्तावत्संख्यैः क्रमेण पृथगनुमन्त्रयेत ॥ तत्र विशेषं वच्याम इति ॥
ऊर्ध्वं प्रथमाद् रात्रिपर्यायाद् यत्र स्यात् अमुष्मे त्वा इति तं जिन्व
इति तत्रे ब्रुयात् ॥ ३ ॥

प्रथमाद् रात्रिपर्यायाद्भे स्तोमभागेषु यत्रयत्रं अमुष्मे त्वा इति पद्वय-मस्ति । अमुष्मा इति चतुर्थ्यन्तानां पदानामुपलक्षणम् । तत्र पद्वयानन्तरमध्यय-नाभावे अपि तं जिन्व इति ब्रूयात् । तिमिति द्वितीयान्ततया प्रयोज्यानां त्रिवृदादि-पदानामुपलक्षणम् । तेनैवं प्रयोगः—त्रिवृद्गि त्रिवृते त्वा त्रिवृत जिन्व । प्रवृद्विस प्रवृते न्वा प्रवृतं जिन्वं इति ॥

सवितृप्रस्ता बृहस्पतये स्तुत इत्येकैकस्यान्तः ॥ ४ ॥ तेषु सवितृप्रस्ता बृहस्पतये स्तुतं इति प्रत्येकमनुषञ्जनीयमिति ॥

पूर्वेषां च ॥ ४ ॥

पूर्वेषां रश्मिरस इत्यादीनां विश्वतिमन्त्राणामपि- $[PB\ 1\ 9\ 1-12,10\ 1-8]$ सिन्त्वसूर्ता इत्येवान्तैः । नन्वध्ययनसिद्धमेवैतन्न वक्कव्यम् । सत्यम् । वन्यमाण-विकलपदर्शनार्थमन्त्रवादो मन्त्रपरिमाणुकानार्थैः चेति ॥

भूर्भुवः स्वर्श्वहस्पतिर्वह्याहं भाैनुष श्रोम् [cp. 12. 2 28] इत्ये-तद् वाधिकं कुर्यादोंकारं वा ॥ ६॥

सवितृप्रस्ता बृहस्पतये स्तुत इत्यस्यैानन्तरमधिकं निवेशयेद् विकल्पेनेति ॥

 1 Gb तत्
 6 Gb adds बृह्रस्पतये स्तुत

 2 Dce यत्र only once, Gb यथा
 7 Gb इत्येव मन्त्रान्त

 3 Gb adds पूर्वेषु तथाध्ययनात्
 8 Gb मन्त्रभोत्तार्थं

 4-4 Gb om
 9-9 De मानुषोम्

 5-5 Dod om
 10 Gb इति मन्त्रस्या॰

यथास्रायं संधेरनुमन्त्रयेत ॥ ७ ॥

वसको अमि [PB 1, 10, 11] इत्यादिसंधिस्तोत्राज्यमन्त्रणमविकृतमेवेति ॥ मतान्तरमाह-

> त्रैधं विभजेदितिं धानंजय्यः — वसका ऽिम वस्यष्टिरसि वेपश्री-रसि । वसकाय त्वा वस्यष्ट्ये त्वा वेषश्रिये त्वा । वसकं जिन्व वस्यष्टिं जिन्व वेषश्रियं जिन्व । सवित्रप्रसता बहस्पतये स्तत इति।। ८।।

वसुको ऽसि वसुकाय त्वा वसुकं जिन्व इत्येवमर्थः 'संबन्धः । सो ऽयमेको विभाग प्वमुत्तरावपीति^{*} ॥

> स्तुत देवेन सवित्रा प्रसृताः इत्यनुमन्त्रयेत मानसं वाजपेये च बृहत्।। ६॥

श्रविवाक्ये दशमे उहनि मानसं स्तोत्रं वाजपेये च बृहदुत्तमं स्तोत्रं खत देवेन इत्येवार्जमन्त्रयेतेति ॥

ञ्चानन्तर्येगोतरागि ॥ १० ॥

इतराणि मानसवाजपेयान्स्यव्यंतिरिक्तानि सर्वसंस्थास संहत्य त्रयस्त्रि-शदेव स्तोत्राणि तानि त्रयस्त्रिशता स्तोमभागैः क्रमेणात्रमन्त्रयेत । नन् च । श्रत्यग्निष्टोममेकमधिकमस्ति । तत् कथं त्रयस्तिशत् स्तोत्राणि । उच्यते । उक्थ्या-नन्तरभुँत्पन्नस्य षोडशिनैः स्तोत्रस्य तत्रापकृष्य प्रयोगमात्रं न पुनरपूर्वे स्तोत्रा-न्तरमस्तीति ॥ श्रथ नैमित्तिकेषु स्तोत्रेषु कथमनुमन्द्रणमत श्राह-

ईधात स्तोत्राणि पूर्वेण तद्कद्वेः" ॥ ११ ॥

ईभ्रशब्दो निमित्तवचनः । निमित्तं च सोमातिरेकः । यदि प्रात सवनात् सामा $S = 10^{13} \, \mathrm{GeV}$ 3 विहितानि । पूर्वेष

- 1 Dbcde भजेतेति
- 2 Gb adds इति, thus making this a 8 Dode स्तोत्रभागै, Gb स्तोमविभागै
- separate sütra.
- 3 Ga वसुञ्, Gb वसुर्
- 4 Ded ॰मर्थत
- 5 Gb ॰ मुत्तरत्रापीति
- 6 Gb इत्यन्त °

- 7 Dce ॰पेयोन्यानि न्य॰, Gb ॰पेयन्य॰
- 9 Gb अत्यक्षिष्टों में स्तोत्रमेकमस्ति
- 10-10 Gb °सक्रस्य वपनस्य षोडशि-
- 11 DbcdeGa तहिश्रदे (=Lāt)
- 12 Gb ब्राह्मरो
- 13 Gb निमित्तीद्यानि

पूर्वस्तोत्रस्य स्तोमंभागेनानुमन्त्रयेत नित्यस्तोत्रस्य दृैद्धिमात्रत्वात् तस्येति ॥ परेण वा तन्निकामनात् ॥ १२ ॥

पश्चाद्भाविना वा स्तोमभागेनानुमन्त्रण्म् । कुतः । माध्यन्दिनं वा एष सवन निकामयमाना ऽभ्यतिरिच्यते [PB 9 7 2] इतीतरस्य माध्यन्दिनादेनिकामनश्चन् णान् । निकामनिमञ्ज्ञेति ॥

मानसवद् वातिरिक्कसामान्यात् ॥ १३ ॥

त्रथवां मानसस्तोत्रवद्नुमन्त्रणमितिरिक्तर्नंसामान्यात् । श्रिप्तेष्टोमादिति-रिक्तं हि मानसम् । नैमित्तिकमपि नित्यादितिरिक्तमिति ॥

मर्वानुमन्त्रगोन वानुक्रत्वात् ॥ १४ ॥

त्रथवा यैः पूर्वमिष्टिपकरणे सर्वानुमन्त्रणसंश्वको मन्त्र उक्रस्तेन वानु-मन्त्रणमन्यस्यानुकत्वादिति ॥

यद्यत् स्तोत्रं लुप्येत सहैव स्तोमभागेन ॥ १४ ॥

यदि पर्यायानिमेन्युच्छेत् सर्वेभ्य एकं समिरेषु [6 6 1] इत्याश्वलायनोक्के संभारं-पत्ते यानि स्तोत्राणि लुप्तानि यश्च पोडशी वैकल्पिकत्वाल्लुप्यते तानि स्वकीयैः स्तोमभागैः सहैच लुप्यन्ते। न तै शिष्टानुमन्त्रणं कार्यं क्रमसंख्याभ्यां नियतत्वात् स्तोमभागानाम्ँ। स्तोत्रस्यासाधारणो भागः स्तोमभाग इति हि विभाष्या। पतदेव हि समाख्याप्रयोजनम्। ननु च। प्रधानलोपे गुणलोपो न्याय्य एवेति। न वक्तव्यमित्येतत्। सत्यम्। श्रापस्तम्वस्तु सप्तदश वाजपेथे [11 10 13] इति वदन् तं नियमं मन्यते तदनिष्टमिति दर्शयितुमेतदुक्तमिति॥

स्तुते बहिष्पवमाने वपायां हुतायां मार्जियत्वा धिष्णयानुप-स्थायोक्नं सदस्युपवेशनम् ॥ १६॥

दिच्यार्थे तु सदस पूर्वमुगवेशनम् [4 4.9] इत्यादि षट्पटल्यामुक्तमनुसंधे-

1 Gb स्तोत्र॰

7 Gb यत्

2-2 Gb ॰स्तोत्रवृद्धिमात्रत्वात् नैमित्तिकस्येति

8 Df संह°

भाव

9 Ded संभरण , Def संहरण॰

Dcde विशृ॰
 Gb इति परस्य

10 Gb adds 億 11 DceGb om

5 Dce अथ

12 Dd ॰मानेन (=Lāt), Dbcde (and Lāt)

6 Gb °रिक्रस्य

यमिति ॥

. स्तुतरीस्रयोर्वाचं यच्छेत्ं ॥ १७ ॥ स्पष्टमितिः ॥

श्रनुच्यमाने च सर्वत्र ॥ १८ ॥ ं सर्वेर्षु पुरोज्जवाक्यामनोताज्जवचनेषु वाग्यमनमिति ॥ वषट्कृते विसृजेत् ॥ १६ ॥ क्षष्टमिति ॥

अवभृथादुदेत्यानुष्याद् यज्ञशेषम् ॥ २० ॥ यज्ञशेषमन्त्रासीतेन्यर्थः ॥

श्रहर्गणेष्वेनं सदातिप्रेषेण प्रशास्ता वाचं यमयति राजानं रक्ष इति चाह तदुभयं कुर्यादा वसतीवरीणां परिहरणार्त् ॥ २१ ॥ प्रशास्ता मैत्रावरुणः स पनमञ्जैषेणाश्वलायंनोकेन हारियोर्जनप्रचा-

प्रशास्ता मत्रावरुणः स प्तमनुप्रविणाश्वलायनाकान हारियाज रानन्तरं वार्च यमयति—ब्रह्मन् वार्च यच्छ [Āsv 61116] हति॥

तत् सत्त्रे पर्यायेण कुर्युरहीने तु ब्रह्मेर्वं ॥ २२ ॥

सत्त्रेषु यजमानौ पर्यायेणै तदुभयं कुर्युः । प्रथमे दिवसे कश्चिद् द्वितीये ऽपर इत्येवम् । श्रद्दीने तु ब्रह्मैव प्रतिदिवससुभयं कुर्यादिति ॥

तृतीयः खएडः ॥ ३॥ ॥ ११ ॥

वाजपेये पृष्ठचस्य स्तोत्रमनुमन्त्र्य सदस्यं ब्रह्मासर्नं उपवेश्य निष्कामेत् ॥ १ ॥ पूर्वेणायीधीयं स्थूणा निखाता स्यात् ॥ २ ॥ अध्वर्ष्येणेति शेषः ॥

1 Dd adds || 191| thus ending the section here (=Lāt)

2-2 Gb **॰शस्त्रव**पायां वाचं यच्छेयुरिति

3 Gb om.

4 Dede सर्वत्रति सर्वेषु

5 Dbcd ॰जेत (=Lāt,)

6 Ga °हरसान्तम्

7 Ded एनमति॰

8-8 Gb ॰यने।क्रहायोंज॰

9 Gb om अहीने तु ब्रह्मीन

10 Gb om., Dede सत्रे द्

11 Gb °सनम्•

र्रैपष्टे इति ॥ तदभावे यत किंचिद्र रथचकम् ॥ ५ ॥

उदुम्बराभावे यदेव किंचिद् रथखकं सप्तद्शारं स्थूणायां प्रतिमुक्तं स्था-दिति ॥

> तस्मिन् बाहू त्राद्ध्यात्—देवस्याहं सवितुः प्रसवे सत्यसँवसो वृहस्पतेर्वाजिनो वाजजितो वर्षिष्टमधिं नाकं रुहेयम् इति ॥ ६ ॥

तस्मिन् रथचके वाह् श्रादध्यान्मन्त्रेगेति॥

रथेष्वाजि धावत्सु अविभेर्याः इति गायेदाकारसुद्गीथादौ लुप्त्वा तस्य स्थाने प्रत्याहृत्य ब्राज्यस् अग्मन इति ॥ ७॥

लच्च सुँदिश्य रथेषु धावत्सुँ साम गायेत्। त्रा वाजं वाजिनो त्र्यमन् इत्यु-द्वीथादावाकारमुपसर्गं लोपयित्वा तस्य स्थाने त्र्यमन्निति द्यस्रं प्रत्याहृत्य गायेत् त्र्यमन्वाजं वाजिन इति । किमर्थः पुनरालोपः। गमनकाले मन्त्रेण गमन-मेव प्रतिपादनीयं न पुनरागमनमिति लोप उक्त इति॥

गतेष वा ॥ = ॥

श्रथवा रथेषु लक्त्यं प्रतिगतेष्वेव गायेन्न धावत्सु श्रमन इति भूतनिर्देश-विरोधादिति ॥

यथाधीतमाधावत्सु ॥ ६ ॥

प्रत्यागच्छत्सु रथेषु यथाघीतमाकारमलुष्त्वैच गायेत् तस्यागमनाभि-रूपत्वादिति ॥

त्र्यासृतेषु वा ॥ १०॥

1-1 Gb om

2 DbdGb किंच (=Lāt)

3 Da (sec m) ° সা °, Df(%)Ga ° সা

4 Ga वरिषिष्टमधि, Gb वर्षिष्ठे श्रधि

5 Gb adds সভা

6 Ded नि॰

7 Df अन्तमु॰, Gb लच्यमु॰

8 Gb adds आविर्मर्या इति

9 In Dd the test of the patala is missing

10 Df ends here,

11 Dbc °&°, Gb °&°

श्रागंतेष्वेव गायेद् भूतनिर्देशादेवेति ॥

सर्वत्र वा यथाधीतम् ॥ ११ ॥ गमने चागमने चेत्यर्थः । सर्वथापि द्विरेव गानमिति परिवर्तयन् गाये-दि्ति ॥

गानकाले रथचकं बाहम्यां प्रदक्तिगां परिवर्तयन गायेत ॥१२॥ परिवर्त्यं गायेद गीत्वा वा परिवर्तयेत ॥ १३ ॥

श्रथवा परिवर्तनात् पूर्वकालमुत्तरकालं वा गानं न सकालमिति ॥

गायतो वान्यस्तं परिवर्तयेत ॥ १४ ॥

ब्रह्माणि गायति सति रथचक्रमन्यः परिवर्तयेदिति ॥

उदङ्करोहं मन्येत-विष्णाः कमो असि विष्णाः कान्तमसि विष्णोर्विकान्तमसिं इति ॥ १५ ॥

उदङ्मुखो भूत्वा रथचकादवरूढमात्मानं मन्येत । श्रत एव गम्यते न प्रत्यत्तेणारोहणमवरोहणं वेति॥

त्रभिद्विणमावृत्य सदः प्रविशेत ॥ १६ ॥ स्पष्टमिति"॥

तत्रासीनो हिरएयस्थालं मधु च नाना प्रतिगृह्णीयात् ॥ १७ ॥

हिरएर्यस्थात्तं मधुना पूर्ण ब्रह्मणे [24 3 27] दद्यादिति वाजपेये वक्ष्यति। तत्र स्थालस्य प्राधान्यात् तस्यैव मन्त्रेण प्रतिग्रहो न मधुन इति शङ्कानिवृत्त्यर्थे नानेति वचनमिति॥

ऋतपेये च दंचिएां चमसम् ॥ १८ ॥

ऋतपेये कतौ सोमचमसो विचेणा [PB 18. 2. 10] इति ब्राह्मणम् । तत्रापि सोमरसं तत्पात्रं च दिच्चणाभूतं पृथगेव प्रतिगृह्णीयादिति॥

ब्राह्मणार्यं मधु दद्यान्निदधीत हिरएयम् ॥ १६ ॥

श्चात्मार्थमेव हिरएयस्थालं निदधीतेति ॥

1 Dee SHE°

6 Da वान्यस्तत्, DbGa वान्यं, Gb वान्य

2 Ga om

(=Lat.) 7 Gb om.

3 Gb सर्वत्रा॰

8 DbG हिरएयं (=Lāt.)

4-4 DbGa (and Lat) om, Da om, 95-जिएां परिवर्तयन् गायत्

9 Gb हिरएय हिरएय°

5 Gb adds 4

10 Dce बाह्यर्षे

त्रिष्टुप्छन्दसा सर्वभचं चमसं भच्चयेत् ॥ २० ॥ सोमचमसस्य दक्तिणार्थत्वादशासमेव मन्त्रेण भच्चणं विधीयत इति ॥ तं प्रतिगृह्वीयादिति स्थिविरो गौतमः ॥ २१ ॥

तं सोमरसमेव प्रतिगृह्णीयात्र पुनः पात्रस्य पृथग् ग्रहणभर्तः । कुतः । हुतो देय [24 1 22] इति वचनात् सोमरसस्यैव दित्तणात्वप्रतितेरिति गौतम इति ॥ गौतममतेनैव चमसभक्त्णे मन्त्रान्तरमाह ॥

कस्त्वा ददाति स त्वा ददाति कस्मै त्वा ददाति तस्मै त्वा ददाति कस्त्वा कं भक्त्यामि इति भक्त्येत् ॥ २२ ॥ वाग् देवी सेामस्य तृष्यतु इति वा॥ २३ ॥ उभाभ्यां वोभाभ्यां वा॥ २४ ॥ गौतमस्य मतेन मन्बद्धयमिति ॥

चतुर्थः खरुडः ॥ ४ ॥ ॥ १२ ॥

पञ्चद्शः पटलः ॥ १४ ॥

द्रैाह्यायण्डते सूत्रे दीपे धन्विविनिर्मिते । द्वितीये दशके वृत्तः पञ्चमः पटलो ऽधुना ॥

इति पञ्चमो ऽध्यायः ।।

¹⁻¹ Gb पात्रस्यापि पृथक् प्रतिप्रह 2-2 Gb om

³ Dd resumes the text here

BHARADVAJA-SRAUTASUTRA

edited by

RAGHU VIRA

The BhārŚ, which belongs to the Khā(v l Kā)ndikeya group¹ of the Taittirīyas², is known to us only partially. Its manuscripts are far from being numerous. The few that we have been able to obtain may be conveniently divided into two groups, D(evanāgarī) and G(rantha), according to the scripts in which they are written. All of them are incomplete Da (Baroda, Oriental Institute, No. 894), Db (Bombay, University Library, No. 26) give the longest text—complete upto the end of Jyotiştoma, and four sections of the next

I In some of the accounts the Bhāradvājas are replaced by the Audh-(v1 Augh)eyas. See Wilhelm Siegling's "Die Rezensionen des Caranavyūha", pp. 24, 34.

² There are six Śrautasūtras attached to the Taitirījas. Of these four have already been published (1) Āpastamba, ed. by R. Garbe, 1882-1902 (2) Baudhāyana, ed. by W Caland, 1904-'23 (3) Satyāṣādha-Hiranyakeśin, ed by Kāsīnātha Bāla Āgāśe, 1907-'30 (4) Vaikhānasa, ed. by W Caland, 1933. I possess only the loose printed sheets, which were very kindly supplied to me by Prof. Gonda of the University of, Utrecht The fifth Sūtra, that of the Vādhulas, was made known by Professor Caland through long extracts printed in the Acta Orientalia, I-IV

chapter.¹ The text is uniform in these mss, and is derived from a common source. Ga (Lahore, Panjab University Library, No 1427) concludes with the Jyotistoma Gbc were supplied through the good offices of Pt G Harihara Śastrī of Trivandrum Of these Gb stops with 12 18 of our text, while Gc has only nine complete chapters. At the end of the Sūtra Gb appends a big fragment of the Bhāiadvāja-Darśa-Pūrnamāsa-Prayoga. Still another Grantha manuscript (Lahore, D. A.-V. College, No 5980) was examined and even collated. It has, however, not been included in our critical

The Munich ms, however, has a Supplement, the Bhāradvāja Parisesasūtra, which is of exceptional interest. After the customary salutations to Ganesa, Sarasvatī and the Gurus the Supplement begins

अथात स्त्रपरिशेषान् व्याख्यास्याम ॥ बाहुमात्रा परिषय: स्पयं शम्या च । प्रादेश-मात्रारायरिक्रमात्रासि वेष्मकाष्टानि शब्कारपाद्वीसि वा । सवल्कलानि ॥

It is a smell work, not exceeding 200 granthas, but its contents are most varied. We give a few short extracts below

ऋथ नच्त्रेष्टीना याज्यानुवाक्या यथा समाम्नाता उपद्वोमाश्च भवन्ति प्राकृतावाज्यभागै। ऋमन्नाते संयाज्ये यथाश्रद्धं दक्षिणा भवन्ति ॥

श्रत ऊर्ध्व याजमानं यथासमाम्रात वाजपेय सामिमेके समामनन्ति ॥

यो ब्रह्मचारी स्त्रियमुपेयात् स गर्दभं पशुमात्तभेत आहितामिरिलेकमनाहितामिरिलपरम् ॥ हिवदेषान् व्याख्यास्यामः॥ अथातोमीनामुद्धाताना खडद्वयं वोधायनवत् . यद्याहितामि पुनर्दारान् कुर्वात अमीन् नोत्स्वेयुर्जोकिका संपर्वरन् । तस्य पुनरम्याधयं विद्यत इत्याश्मरथ्यः॥ पुनराधेयमित्यात्नेखनः पुनरम्याधेयमित्योद्धलोमिः॥ ॥

त्रथातोतुत्रहान् व्याख्यास्याम समस्तहोमो **बौधायनवृत् ॥ ॥**

Vıjñāyate-passages are scattered all over the text. It ends

आज्यालामे आजमाविकमाहिषं वा घृतमाज्यार्थे इत्यादि॥ ॥ इति भारद्वाजीयपरिशेष-सूत्रं संपूर्णे श्री रामार्पणमस्तु ॥ श्री सांबसदाशिवप्रसन्न ॥ श्री वासुदेवप्रसन्न ॥ श्री गोविन्दाय ॥

I also possess a Bharadvaja-Pravarasūtra in Grantha characters.

¹ In the year 1926 I had compared the Berlin (Weber's Catalogue, No. 1448) and Munich (Aufrecht's Cat, No 118) manuscripts with our Da, and was greatly disappointed to discover that they were recent transcripts made from the same source as our Da

apparatus, for it is full of lacunae and is not of much value for the constitution of the text. Its inclusion would have made the critical apparatus unnecessarily heavy.

The Devanagari mss differ from the Grantha mss. in their division and numbering of the chapters. The differences are clearly shown by the colophons of D and Gb, which are given below. Gac have generally no colophons. Ga shows the numbers of chapters sporadically. In its divisions of chapters Gc agrees entirely with Gb. Ga, however, differs from Gb in marking the end of the eleventh prasna. The censtituted text follows the divisions of Ga.

The colophons of D and Gb are

इति प्रथमः॥
इति द्वितीयः॥
तृतीयः॥ प्रथमः प्रश्नः समाप्तः॥
द्वितीयः प्रश्नः॥
प्रथमः॥
द्वितीयः॥
इति तृतीयः प्रश्नः॥
चतुर्थः प्रश्नः॥
पञ्चमः प्रश्नः॥

D

इति दर्शपूर्णमासे प्रथमः प्रश्नः ॥
इति दर्शपूर्णमासे द्वितीयः प्रश्नः ॥
Praśna continued
इति दर्शपूर्णमासे तृतीयः प्रश्नः ॥
इति याजमानश्चतुर्थः प्रश्नः ॥
इति ग्रग्न्याधानः पञ्चमः प्रश्नः ॥
इत्यग्न्युपस्थानं समाप्तम् ॥
इत्यग्न्युपस्थानाग्निहोत्राग्रय — न्तः ॥
षष्ठः प्रश्नः समाप्तः ॥

Gb

Here D shows a double division—once treating its three prasnas as separate chapters, and hence numbering the sections separately for each prasna, and once taking them as one whole and marking the numbers of the sections continuously (thus agreeing with Gb).

षष्ठः प्रश्नः ॥ सप्तमः प्रश्नः ॥ इति पशुबन्धः सप्तमः प्रश्नः॥ इति समासश्चातुर्मास्यप्रयोगः ॥ इति श्रष्टमः प्रश्नः ॥ प्रथमः ॥ प्रकारीपश्चः ॥ भारद्वाजश्रौते श्रष्टमः प्रश्नः॥³ इति पूर्वप्रायश्चित्तं नाम नवमः प्रश्नः॥ इति भारद्वाजसूत्रे दशमः सोमप्रश्नः॥ Prasna continued

Ga agrees with D in closing the prasna here. Gb ends with the 40th sec. of its 11th chapter The remaining three colophons of D, viz, द्वितीयः॥ तृतीयः॥ नवमः प्रश्नः॥ correspond to the close of the 12th, 13th and 14th prasnas of Ga. This is the end of Jyotistoma

Besides these manuscripts, none of which can claim to be older than three hundred years, the text of the BhārŚ can be partly controlled and partly verified by the large number of citations in ancient commentaries and digests ² These would be found collected in Appendix I, which will appear at the end of the complete work.

I have to thank most cordially Pt. G Harihara Śāstrī and the Directors of Lahore and Baroda Libraries for their courtesy in allowing me the use of their valuable manuscripts

1 Gb further adds

वर्षे प्रमाथिनामि च श्रावएयां मासि मंयुते ।

ऋषे बृहस्पतेस्तस्य वारे द्वादशिसयुते ॥

शुभयोगे शुभे लग्ने शुभकरणसंयुते ।

चातुर्मास्यकतुरिदं सुत्रे व्यासदतुम्रहात् ॥

लिखित्वा पुस्तकेच्छैव रामकृष्णाख्यशर्मणा ।

तस्यैव पुस्तकमिदमुदक्तटनिवासिनः ।

काश्रिकारिकुले जातो शिवभक्को मविष्यति ॥

श्रष्टमः प्रश्रश्रातुर्मास्यकतो सूत्रं समाप्तम् ॥

2 These citations do not always give the exact words of the Sūtra Sometimes they give merely the paraphrase of the original. Cp. Rudradatta (on ApŚ 1. 4. 5, 2. 4. 9, 2. 19. 9) and Mahādeva (on SatHirś 1. 5. page 126, last line) with BhārŚ 1. 3. 21, 2. 4. 10, 2. 18 1, 1 21. 6.

दर्शपूर्णमासौ न्याख्यास्यामः ॥ १॥ श्रामावास्येन इविषा यद्यमाण पकस्या द्वयोवां पूर्वेद्युईविरातश्चनं देविद्यात ॥ २ ॥ श्राप वां पुरस्तादेव द्वये इये वाजुगुप्तं दुग्धं दोहयित्वाजुगुप्तेन द्व्यातनिक्षः ॥ ३ ॥ संततमविन्छित्र-मभिद्वहन्त्योपवसथात् ॥ ४ ॥ यद्द्वः पूर्णश्चन्द्वमाः स्यात् तां पौर्णमासीमुपव-सेत् ॥ ४ ॥ श्र्वः पूरितेति वा ॥ ६ ॥ यद्द्वनं दृश्येत तामैमावास्याम् ॥ ७ ॥ श्र्वो नोदेतिते वा ॥ ६ ॥ तत्रेषो अत्यन्तंप्रदेशो ये केचनं पौर्णमासीममावास्यां वा धर्मा श्रामायम्याद्वायन्त उभयत्रेव ते क्रियन्ते ॥ ६ ॥ यश्चोपवीत्येव दैवेषु कर्मस्र भवति ॥ १० ॥ प्राचीनावीती पित्र्येषु ॥ ११ ॥ प्राङ्म्यायान्युदङ्न्यायानि वा प्रद्विणं दैवानि कर्माणि कुर्यात् ॥ १२ ॥ विषर्रतितं पित्र्याणि ॥ १३ ॥ नं विद्वारार्द्व-पर्यावर्तेत ॥ १४ ॥ न यश्चाक्षेत्रानमानमभिपरिहरेदन्यं वा ॥ १४ ॥ उत्तरत्वप्रचारो विद्वारः ॥ १६ ॥ यत्र कच जुहोतीति चोदयेद्ध्यर्युरेव जुद्धाज्येनाहवन्तिये जुहुयात् ॥ १७ ॥ अध्वर्युमेवानादिष्टे कर्तरि पत्रीयादाश्चीभ्रं द्वितीयम् ॥ १८ ॥ यत्र कचोपतिष्ठते अनुमन्त्रयत इति चोदयेद् यज्ञमान एव तर्ते कुर्यात् ॥ १६ ॥ एकमन्त्राणि कर्माणि ॥ २० ॥ श्रादिप्रदिष्टा मन्त्रा भवन्ति ॥ २१ ॥ ॥ १॥ ॥ १ ॥ एकमन्त्राणि कर्माणि ॥ २० ॥ श्रादिप्रदिष्टा मन्त्रा भवन्ति ॥ २१ ॥ ॥ १ ॥

उत्तरस्यादिना पूर्वस्यावसानमें ॥१॥ मन्त्रान्तैः कर्मादीन् संनिपौतयेत् ॥२॥ अथ यत्र इस्वो मन्त्रः स्याद् दीर्घ कर्म कर्मादौ मन्त्रं जपेत्॥३॥ अथ

1-1 D दोहयित्वा

8 DGc add €

2 Ga पूर्ण॰

9 D °£°

3 DGa om ताम

10 D ॰दिष्टेषु कर्तारं

4 D ॰ताति, Go नोदितेति, Gb corrupt, 5 DGc ॰नत

11 D om

. . .

12 Ge पूर्वस्यान्तम ; Gbe add नियात्

6 D केच

13 D संपा°

7 Gh तद्विप°

यत्र द्वाभ्यां जुहोति पञ्चभिर्जुहोतीति चोदयेत् प्रतिमन्त्रं तत्राहुतीर्जुहुयात् ॥४॥ श्रथ यत्र यहाङ्गे कर्माभ्यावर्तयेत्र मन्त्रो अभ्यावर्तेत ॥४॥ ज्वलत्येव सर्वा श्राहुतीर्जुहुयात् ॥६॥

> इमां प्राचीमुदीचीमिषमूर्जनिभिसंस्कृताम् । बहपर्यामशब्कात्रां हरामि पशुपामहम् ॥ [TB 3 7 4 8]

इति ॥ ११ ॥ तया षडर्षंराध्यांन् वत्सानपाकरोति—वायव स्थोपायव स्थ [1.1.1 b] इति ॥ १२ ॥ यावतीनामेका कुम्भी दुग्धँ संभरेत् तावती पराध्या मात्राँ स्यात् ॥ १३ ॥ एकँ शाखयोपस्पृशति ॥ १४ ॥ तयैव गाः प्रस्थापयति—देवो वः सविता प्राप्यतु श्रेष्टतमाय कर्मण् आप्यायध्वमित्रयाँ इन्द्राय देवभागम् इति ॥ १४ ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्रयाजी भवति ॥ १६ ॥ एकाँ शाखयोपस्पृशति ॥ १७ ॥ प्रस्थिता अतु-मन्त्रयते—

शुद्धा ऋषः सुप्रपाणे पिवन्ती शतिमन्द्राय शरदो दुहाना । रुद्रस्य हेति परि वो वृणकु ॥

इति ॥ १८ ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्रयाजी भवति ॥ १६ ॥ ॥ २ ॥

धुन श्रस्मत् गोपतौ स्थात वहीं $[1\ c.\ g]$ इति यजमानस्य गृहानिभिपर्यावतेते ॥ १ ॥ श्राग्निष्ठे उनस्यग्न्यगारे वा पुरस्तात् प्रतींची साखामुपगृहिति—यजमानस्य पश्र्त् पाहि $[1.\ c.\ h]$ इति ॥ २ ॥ पश्चात् प्रांचीमित्येकेषाम् ॥ ३ ॥ यो वा श्रध्वर्योर्गृहात् वेद गृहवान् भवति । श्रा चतुर्थात् कर्मणो उभिसमीन्तेतेदं किरिष्यामीदं किरिष्यामीति । एते वा श्रध्वर्योर्गृहाः । य एवं वेद गृहवान् भवतीति विज्ञायते ॥ ४ ॥ सावित्रेणाश्वपश्चमन्द्रत्पश्चमित्दं वादाय गार्हपत्यमभिमन्त्रयते—यज्ञस्य घेषदिस $[1\ 1\ 2a]$ इति ॥ ४ ॥ प्रसुष्टं रच प्रसुष्टा श्ररातय

1 Gbe ॰हुतिं जुह॰

6 Gb षटप॰ ै

2 Gb ॰ मुंपेष्यतीति

7 D °त्री 8 Gac °घ्न्या

3 Gac °छेति 4 Ga ॰गी

9 Thus Gbe (= Ap., Hir), DGa Adio

5 D •प्रतिकृष्सा •

[1.1 2b] इत्याहचनीय दात्रं प्रतिनपति॥६॥ प्रवमगादिषणा वर्हिरच्छ [1 c c] इति प्राङ् चोदङ् चाभिप्रवेज्य यतः कुतश्च दर्भमयं वर्हिराहरिन ॥७॥ विष्णे स्तूषो ऽसि [1 1.11g] इति प्रथमं स्तम्वमुन्सुजति ॥६॥ द्वस्तायं परिपाति — देवान परिपृतमि वर्षवृद्धमि [1 1.2de] इति ॥६॥ तस्य द्वे निस्नो वा नाडी-कृत्सुजति—श्रवशिष्ठो गवा भागः इति॥ १०॥ स्तम्बमारभते—देवस्य त्वा मविनु प्रमवे ऽश्विनोवहुभ्या पृष्णो हस्ताभ्या वर्हिर्वेवसदनमारमे इति ॥११॥ पर्वेणि दाति—देववर्हिर्मा त्वान्वङ् मा निर्वेक् पर्व ते राध्याममाछेन्ना ने मा रिषम् [1 c fgh] इति ॥१२॥ संनख मुष्टि लुनोति ॥१३॥ स्तम्बमारभावि ॥१४॥ कुलिममात्र इत्येकेषाम्॥१४॥ कुलिममात्र इत्येकेषाम्॥१४॥ कुलिममात्र इत्येकेषाम्॥१४॥ कुलिममात्र इत्येकेषाम्॥१४॥ कुलिममात्र इत्येकेषाम्॥१४॥ कुल्यानात्र हत्येकेषाम्॥१४॥ स्तमेवायुजो मुर्छील्लुनोति ॥१६॥ यदन्यत् परिष-वणादुत्सर्जनादिति सर्वे तत् करोति॥ २०॥ प्रस्तरो युक्तमित्येकेषाम् ग्रव्हामित्येकेषाम् ॥२१॥ श्रयुञ्जि निधनानि लुनोतित्येकेषाम्॥ २२॥ ॥३॥

देवनहिं शतवरस विरोह [1 c. 2] इत्यालवान् प्रसैंभिमृशति ॥ १ ॥ सहस्र-वरसा वि वयं रुहेम [1 c] इत्यातमानम् ॥ २ ॥ अधैनत् संभरिन—पृथिव्याः संपृच पाहि सुनंमृता त्वा संभरामि [1. c h l] इति ॥ ३ ॥ अत एव वर्हिषः शुल्वं करोति त्रिधातु पञ्चधातु वा ॥ ४ ॥ अयुपिता योनिः इति शुल्वमावेष्टयति ॥ ४ ॥ अदित्ये पन्नासि [1. c m] इति प्रतिद्धाति ॥ ६ ॥ तत्रेपो उत्यन्तैप्रदेशो यानि कानिच शुल्वानि न समस्यन्ते प्रदृष्तिगुं तान्यावेष्टयेत् ॥ ७ ॥ अथ यानि समस्यन्ते प्रसव्यं तेषां गुग्मावेष्ट्य प्रदृष्तिग्रामिसमस्येत् ॥ ५ ॥ अद्युप्तमे निधने प्रस्तरमत्याद्धाति ॥ १० ॥ अथैनत् संनद्धाति—इन्द्राएयै सन्दनम् [1. c.] इति ॥ ११ ॥ पृत्रा ते प्रन्थि प्रधात् प्राच्यात् प्राच्यात् प्रद्यात् प्रस्तरमत्याद्धाति ॥ १० ॥ अथैनत् संनद्धाति—इन्द्राएयै सन्दनम् [1. c.] इति ॥ ११ ॥ पृत्रा ते प्रन्थित प्रधात् प्राच्यात् प्राच्यात् प्रद्यात् प्रद्यात् प्रद्यात् प्रस्तात् प्रत्यञ्चमित्ये-केषाम् ॥ १४ ॥ अथैनदारमते—

I Thus Da, others "7"

2 D °सज्यति, Gbc °सज्य

3 Ge adds स्तम्बं

4 D परिषक्तित

5 Gac लुनाति

6-6 D om.

7 D विनिमित, Ga विनिर्मित

8 DGb om, एवम्

9 Ga लुना॰

10 Gc om, प्रीत

11 DGc ॰न्तः

12 D ॰ निधायति

13 Ga ॰हिता, Gbc ॰दा

14 Gb करोत्र

श्रापस्त्वामश्विनौ त्वामृषय सप्त मामृजु । बर्हिः सूर्यस्य रश्मिभिष्ठषसा केतुमारमे ॥

इति ॥ १४ ॥ उद्यच्छुते —इन्द्रस्य त्वा बाहुभ्यामुग्रच्छे $[1\ 1.\ 2o]$ इति ॥ १६ ॥ शिषिन्निधिनिधत्ते —वृहस्पतेर्मूर्जा इरामि $[1\ c]$ इति ॥ १७ ॥ श्राहरति — उर्वन्ति स्मिन्विहि $[1\ c.\ p]$ इति ॥ १८ ॥ श्रपरेखाहवनीयं परिधीनां काले उन्तर्वेद्यनधः सादयति — अदित्यास्त्वोपस्ये सादयामि $[1\ 1.\ 4s]$ इति ॥ १६ ॥ देवंगममि $[1\ 1.\ 2q]$ इत्यासन्त्रमिमन्त्रयते ॥ २० ॥ उपरीय प्रज्ञातं निद्धाति ॥ २१ ॥ ॥ ४ ॥

या जाता श्रोषधयो देवे श्यास्त्रयुग पुरा । तासा पर्व राध्यासं परिस्तरमाहरन् ॥ श्रपां भेध्यं यित्रयं मदेवं शिवमस्तु भे । श्राक्केता वो मा रिषं जीवानि शरदः शतम् ॥ श्रपरिमिताना परिमित्राः सनक्षे सुकृताय कम् ।

एनो मा निगा कतमधनाई पुनरुत्थाय बहुला भवन्तु ॥ [TB 3 7.4. 9,10] इति परिस्तरणानां दर्भाणांमधि निधान्याछेदनी संनहनीत्येता आसाता भवन्ति ॥ १ ॥ एकविँशतिदास्मिष्मं करोति पालाशं स्नादिरं वा ॥ २ ॥ अधा-दशदास्मिष्मं संनह्यतीत्येकेषाम् ॥ ३ ॥ पश्चदशसामिधेनीदाक्षणि भवन्ति ॥ ४ ॥ त्रयः परिधयः ॥ ४ ॥ पालाशाः कार्ष्मर्यमया वा शुष्का वार्द्रा वा सवल्कलाः ॥ ६ ॥ अथो स्नादिरा बेल्वा औदुम्बरा वैकद्भता रौहितका वेति विज्ञायते ॥ ७ ॥ स्थिष्ठो मध्यमो उणीयान् द्राधीयान् दित्त्वणार्थो उणिष्ठो हसिष्ठ उत्तरार्थः ॥ ६ ॥ अत्राधारसमिधौ ॥ ६ ॥ अन्याजसमिदेकविँशी ॥ १० ॥ समूलानाममूलानां वा दर्भाणामयुग्धातु तथैव शुल्वं करोति ॥ ११ ॥ तस्मिन्निष्मं संभरित ॥ १२ ॥

मत् कृष्णो रूपं कृत्वा प्राविशस्त्व वनस्पतीन् । ततस्त्वामेकविश्व तिथा संभरामि सुसमृता ॥ त्रीन् परिधा स्तिस्न समिषो यज्ञायुरनुसंचरान् । उपवेषं मेन्न्नसां षृष्टिं संभरामि सुनंमृता ॥ [1, c]

इति संनद्यति ॥ १३ ॥ कृष्णो ऽस्याखेरेष्ठ [1. 1 11 α] ॥ देव पुरश्वर सच्यासं त्वा इति पुरस्तात् प्रत्यञ्चं प्रन्थिमुपगूहति ॥ १४ ॥ श्रथैनमनघः साद्यित्वा प्रज्ञातानीध्म-प्रवश्चनानि निद्धाति ॥ १४ ॥ ॥ ४ ॥

1 D om दर्भागाम्

3 Gc adds इति

2 D रोहीत॰, Gac रौहत॰

4 DGa om. sūtras 11, 12

श्वो भूत इध्मावर्हिषी व्रतोपेते पौर्णमास्यां कुर्यात् ॥ १ ॥ पूर्वेद्युरेवामा वास्यायाम् ॥ २ ॥ यौथाकामी पौर्णमास्यामित्यपरम् ॥ ३ ॥ दर्भमयं वेदं करोति—वेदो ऽसि थेन तं देव वेद देवेभ्यो वेदो ऽभवक्तेन मस्यं वेदो भूगाः इति ॥ ४ ॥ वत्सक्कं पश्चकामस्य मूनकार्यमञ्जाद्यकामस्य त्रिवृत्ति इसवर्वसकामस्य त्रिवृत्ति इस्तं ॥ ४ ॥ वित्यवत् पूर्वौ कल्पावेके समामनन्ति ॥ ६ ॥ अथैनं प्रादेशमात्रे परिवासयति ॥ ७ ॥ श्रुत्वात् प्रादेशमात्र इत्येकेषाम् ॥ ८ ॥ प्रश्चातानि वेदाग्राणि निधार्यं यया शाख्या वासानपाकरोति तस्या अन्तवेदि पलाशानानमेकदेशं प्रशातयति ॥ ६ ॥ मूलतः शाखां परिवास्य तमुपवेषं करोति—

उपवेषो ऽसि यज्ञाय त्वां परिवेषमधारयन्।

इन्द्राय हविः कृएवन्त शिव शम्मो भवासि न ॥ [TB 3 7. 4. 13]

इति ॥ १० ॥ अधास्या दर्भमयं प्रादेशमात्रं पवित्रं करोति त्रिवृद्वदलम् —वस्ता पवित्रमासे शतधारं वस्ता पवित्रमासे सहस्रधारम् इति ॥ ११ ॥ मूले मूलमवर्द्यं जत्यमे ऽप्रं न प्रान्थं करोति ॥ १२ ॥ क्रियमासं यज्ञमानो उद्यामन्त्रयते—

त्रिवृत् पलाशे दर्भ इयान् प्रादेशसंमितः । यज्ञे पवित्रं पोततमं पयो हृत्यं करोर्तुं मे ॥ [l. c. 11]

इति ॥ १३ ॥ परिसमूहन्त्यग्न्यगाराष्युपितम्पन्त्यायतनानि ॥ १४ ॥ यावच्छक्रँ सांनाय्यकुम्भ्यौ गोमयेनार्नुतिसे भवतः ॥ १४ ॥ ऋतंकुर्वाते यजमानः पत्नी च ॥ १६ ॥ ॥ ६ ॥

श्रमावास्यायामधिवृत्तसूर्ये पिएडपितृयक्षेन चरन्ति ॥१॥ द्त्तिणामागश्रैद्भैरन्वाहार्ये परिस्तियेक्षेकशः पिएडपितृयक्षपात्राणि प्रकाल्य प्रयुनकि—
स्फर्यं स्रुवमाज्यस्थालीं मेन्नणं कृष्णाजिनमुल्ललं मुसलं ग्रूपं येन चार्थी
भवति ॥२॥ श्रध्वर्युर्यक्षोपवीती द्विणतः शकटादेकपवित्रे ऽधि स्थाल्यां
निर्वपति ॥३॥ प्रयित्वा निमार्षि ॥४॥ कृष्णाजिनै उल्लालं प्रतिष्ठाप्य द्विणाप्राची पत्नी तिष्ठन्ती परापावमविवेकमवहान्ति ॥४॥ सकृत् फलीकरोति

1	Cah	गुष

2 Gbc पर्व-

3 Gb स्तोत्राखि

4 Gc निद्धाति

5 DGa त्रिवृद्वलयम्

6 Gb मूलमुपसः, Ga मूलमवसः

7 D om. 羽豆

8 Ge ददात्

9 Ga ॰नोप॰

10 Gbc °रन्वाहार्थपचनं

11 Gc adds चरस्थालीं (=Ap.)

12 DGc om. Sখি

13 Gbc ॰नम्

॥ ६ ॥ द्विणात्रौ जीवतग्रहलमिव श्रपियत्वोत्पूतेन नवनीतेनाभिघारयत्यजुत्पू-तेन वा सर्पिषा ॥ ७ ॥ द्विणपूर्वेशान्वाहार्यपचनमुत्तरापरेश वा द्विणाप्राची-मेकस्पयां बेदिसुद्धत्यावोत्त्य सकृदाक्षिश्लेन वर्हिषा स्तृणाति—

सक्टदाछित्र बर्हिरूणीमृदु स्योनं पितृभ्यस्त्वा भराम्यहम् ।

श्रास्मिन् सीदन्तु मे पितर सोम्या पितामहा अपितामहाश्रातुमै सह ॥ [TB 3. 7. 4. 10] इति ॥ = ॥ तस्यामेतँ स्थालीपाकं प्रतिष्ठाप्य दिन्निणतः कशिपूपव- ईण्माञ्जनमभ्यञ्जनीमत्येकैकश श्रासाद्य ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥

श्रध्वशुंपेक्षोपवीती द्विणं जान्वाच्य मेच्चणेन स्थालीपाकस्योपहत्यौ-मिद्यार्थ जुहोति—सोमाय पितृपीताय खधा नम [TB 1 3.10 2] इति प्रथमाम् ॥१॥ यमायाङ्गरस्वते पितृयते स्वधा नमः इति द्वितीयाम् ॥२॥ ये मेच्चणे तण्हला-स्तान् श्रप्रये कव्यवाहनाय स्विष्ठकृते खधा नम इति तृतीयाम् ॥३॥ तृष्णी मेच्चणमाद-धाति॥४॥ विचिणाग्नेरेकोल्मकं निरुद्धति—

> ये रूपािण प्रतिसुश्चमाना श्रासुरा सन्तः स्वथया वरन्ति । परापुरो निपुरो ये हुरन्त्यप्रिष्टाक्कोकात् प्रगुप्दात्वस्मात् ॥

इति ॥ १ ॥ यजमानः सन्यं जान्वाच्य प्राचीनावीती त्रीनुद्काञ्जलीनेकरूष्या-यामुपनिनयित—असाववनेनिङ्क्व इति पितरम् असाववनेनिङ्क्व इति पितामहम् असाववनेनिङ्क्व इति प्रिपतामहम् ॥ ६ ॥ अत्रैव नामौदेशमवाचीनपाणिर्दिलिणा-पवर्गास्त्रीन् पिएडान् निद्धाति—एतत्ते तत् ये च त्वामन्ज [1 8 56] इत्येतैर्मन्त्रैः ॥ ७ ॥ अथ यदि द्विपिता स्यात् प्रतिपूर्व्षं पिएडान् द्यात् ॥ ८ ॥ अपि वैकैके-स्मिन् पिण्डे द्वौद्वानुपलक्त्येत् ॥ ६ ॥ अथ यदि जीविपता स्यात् पितामहाय प्रिपतामहायं द्यात् ॥ १० ॥ न जीवन्तमतिद्दातीत्येकेषाम् ॥ ११ ॥ होमान्त-मेव कुर्वीत ॥ १२ ॥ ॥ ८ ॥

अथ यदि वन्धुनामानि न विन्देतें स्वधा पितृभ्य पृथिवीषद्वय इति प्रथमं पिण्डं दद्यात्। स्वधा पितृभ्यो ऽन्तरिचसद्वय इति द्वितीयँ स्वधा पितृभ्यो दिविषद्वय इति द्वितीयँ स्वधा पितृभ्यो दिविषद्वय इति तृतीयम् ॥१॥ तृष्णी चतुर्थे पिराडं निधाय अत्र पितरो यथाभागं मन्दध्वम् [1 c.]

1 Ga ॰पस्थित्या॰, Gb ॰पस्थाप्या॰ 6 Ga जीवत्॰ for यदि जीव॰
2 Gb भ॰ 7 Gab add च
3 DGa नाम॰ 8 Dom
4 DbGa ॰पु॰ 9 Gb ॰नाम for ॰नामानि
5 G वैक॰ 10 Gbc विदित

इत्युक्त्वा पराङ्गेवर्तते ॥ २ ॥ श्रोष्मणो व्यावृत उपास्ते ॥ ३ ॥ व्यावृत्त ऊप्मग्यभिपर्यावर्तते ॥ ४ ॥ श्रव्यावृत्ते वा श्रमांमव्यत्त पितर साम्या [TB 1. 6. 9. 9] इत्यभिपर्यावृत्ये यः स्थाल्या श्रेषस्तमविज्ञवित—वीरं यत्त पितर इति ॥ ४ ॥ श्रामयाविना प्राश्यो उन्नावकामेन प्राश्यो यो उन्नमन्नाद्याय सर्न्नाद्यात् तेन प्रास्य इति विज्ञायते ॥ ६ ॥ तथैवादकाञ्जलीर्जुपनिनीयाञ्जनाभ्यञ्जने द्वाति—श्राव्यवामा ॥ श्रम्यद्ववामा इति त्रिर्वचुपिएडम् ॥ ७ ॥ एतानि व पितरो वामांस्यतो नो उन्यत् पितरो मा बोष्ट इति लोम छित्त्वोपन्यस्यति वाससो वा दशाम् ॥ ८ ॥ उत्तर श्रायुषि लोम छिन्दीत ॥ ६ ॥ छित्त्वा नमस्कारैरुपतिष्ठते—नमो व पितरो स्थाय [3. 2 58] इति प्रतिपद्य श्रवं तेषा विसष्टो भूयासम् [1 c ॥] इत्यन्तेन ॥ १० ॥ श्रथ पित्युत्थापयिति —

उत्तिष्ठत पितर प्रेत ग्रा यमस्य पंन्थामनुवेता पुरायाम् । धत्तादस्मासु द्रविषा यच भद्रं प्र खो त्रृताद् भागधार्न देवतासु ॥ इति ॥ ११ ॥ पितृन् प्रवाहयति —परेतै पितर सोम्या [1 8 5/] इन्येतया ॥१२॥ मनस्वतीभिरुपतिष्ठते —मने न्वा हुवामहे [1 c. q] इति तिस्त्रभिः ॥१३॥ ॥ ॥ ॥

उल्मुकमिपसुजति-

श्चभूको दूतो हिवको ⁹⁹ जातवेदा श्चवाड्ढव्यानि सुरमीिखा कृत्वा । प्रादा³²पितुभ्य स्वधया ते श्चच्न प्रजानक्तमे पुनरप्येहि देवान् ॥

इति ॥ १॥ प्राजापत्ययर्चा पुनरेति—प्रजापते $[1\ 8.\ 14m]$ इत्येतया पङ्क्त्या ॥ २॥ गार्हपत्यमुपतिष्ठते—यदन्तरिचं प्रथिवीमुत याम् $[1\ 8.\ 5k]$ इति ॥ २॥ श्रद्धौ सकुदाछिश्चं प्रहत्याद्भिः भोच्य दंदं पिएडिपितृयञ्चपात्राणि प्रत्युदाहरित ॥ ४॥ श्रपः पिएडीपत्यन्नपत्रान्य स्वहरेत् ब्राह्मणं वा भोजयेदग्नौ वा प्रहरेत् ॥ ४॥

ये समाना समनस पितरो यमराज्ये। तेषां लोकः स्वधा नमो यज्ञो देवेष कल्पताम्॥

इति प्रथमं पिण्डं प्रहरति॥६॥

ये सजाताः समनसो जीवा जीवेषु मामकाः।

 1 Ga पराचा॰
 7 Gb ॰न्यस्य for ॰न्यस्यित

 2 DGa om. न्यावृत उपास्ते
 8 Gb ॰नुत्थाप्य

 3 DGc ॰वर्य
 9 DGac ॰घा, Gb ॰घेया

 4 Ga सजन्यन्या॰
 10 Ga परेतन

5 D ° तिसु॰ 11 DGa om • 6 D त्रिस्त्रिर॰ 12 DGa °दात् तेषाँ श्रामीथ कल्पतामस्मिन्नोके शतँ समा ॥ [TB 2 6 3.5] इतीतरों ।। ७॥ पत्नी वा मध्यमं पिएउं प्राश्चाति ॥ = ॥ पुमाँसँ ह जानुका भव-तीति विक्रायते ॥ ६॥

> त्राधत्त पितरो गर्भ कुमारं पुष्करस्रजम् । यथेह पितरो लोके दीर्घमायुः प्रजीवितात ॥

इति प्रायन आसातो भवति ॥ १० ॥ संतिष्ठते पिएडपितृयक्षः ॥ ११ ॥ एवं विद्वित प्रवानाद्विताग्नेर्भवत्यन्यत्र गाईपत्येपस्थानात् ॥ १२ ॥ आन्यं गाईपत्य-स्थानीयमागमयेदित्येकम् ॥ १३ ॥ यस्मिन् प्रहरेत् तमुपतिष्ठत इत्यपरम् ॥ १४ ॥ तत्र गाईपत्यशब्दो लुप्येतें सँस्कारप्रतिषेधात् ॥ १४ ॥ ॥ १० ॥

ततः संशेष्यति---

परिस्तृगीत परिधत्तामि परिहितो ऽमिर्यजमान भुनक्क ।

श्रणं रम श्रोषधीनां सुवणों निष्का इमे यजमानस्य सन्तु कामदुषा श्रमुत्रामुधिनं क्षोके ॥ [TB3 7 6.1] इति ॥१॥ ततो ऽग्नीन् परिस्तृणाति पूर्वा श्रमापरी च प्रावग्ने दंभैंः॥२॥ श्राप वोदगग्राः पश्चात् पुरस्ताच भवन्ति॥३॥ दिल्ल्यां पद्म उपरिष्टाद् भवत्यधस्तादुत्तरः॥ ४॥ द्विणेनाहवनीयं ब्रह्मयज्ञमानयोरायतने कल्पयति॥ ४॥ पूर्वं ब्रह्मणो उपरं यजमानस्य ॥६॥ स्वयं यजमानः पर्वग्यग्निष्टोत्रं जुहोति॥ ७॥ नास्यामावास्याँ रात्रि कुमारा श्रपि पयः पिवन्ति॥ ०॥ यवाग्वास्यैताँ रात्रिमप्रिहोत्रं हुत्वाग्निहोत्रोच्छ्रेपण् हविरातञ्चनं निद्धाति॥ ६॥ सांनाय्यपात्राणि प्रज्ञाल्य द्वंद्रं प्रयुनक्ति॥ १०॥ उत्तरेण गार्हपत्यं कुम्भीदोहन् शास्वापवित्रमुपवेषमिधानीं निदाने येन वार्थी भवति॥ ११॥ श्रीग्नहोत्रहवग्यां तिरः पावित्रमप श्रानीयोदगग्राभ्यां पवित्राभ्यां त्रिरुत्नाति—देवे व सवितोत्युनातु [1 1.5a] इति पच्छो गायत्र्या॥ १२॥ श्रयेना श्रभिमन्त्रयते—श्रापे देवीरप्रेपुव [1 c. b] इति प्रतिपद्य प्रोक्तित स्य [1 c d] इत्यन्तेन ॥ १३॥ सांनाय्यपात्राणि प्रोक्तत्यु-तानानि पर्यानृत्यै॥ १४॥ ॥ ११॥

शुन्धव्य दैव्याय कर्मणे देवयज्याये [1 1.3a] इति त्रिः ॥ १ ॥ अधैतानि निष्टपति—निष्टर्ते रज्ञो निष्टतो ऽघरांस इति ॥ २ ॥ अध गा स्रायतीः प्रतीज्ञते—

1 Dadds বা

5 DGac मिं

2 DGc °के

6 Ga दिश्रग-

3 DbGc •रे 4 D लाप्यते 7 Ga om उत्तानानि पर्यावृत्य

एता श्राचरन्ति मधुमद् दुहानाः प्रजावतीर्थशसा विश्वरूपाः ।

्बह्वीर्मबन्तिश्वायमाना इह व इन्द्रो रमयतुगाव ॥ [TB 3 7.4.14,15] इति ॥ ३ ॥ श्रवित्ये राबामि [1 1 2m] इत्यमिधानीमादाय प्याप्ति इति वत्सम्मिन्द्रधाति ॥ ४ ॥ प्या स्य [TB 3 7 4 15] इति वा सर्वान् तत श्राह ॥ ४ ॥ उपेशुष्टामनुमन्त्रयते — अयदमा वः प्रजया सँग्रज्ञामि रायस्त्रोषेण बहुला भवन्तीः [1. с.] इति ॥ ६ ॥ उपसीदन्तमनुमन्त्रयते — कर्जे पय पिन्वमाना पूर्तं च जीवो जीवन्तिष्य व सदेयम् [1 c.] इति ॥ ७ ॥ ततः संप्रेष्ट्यति —विहारं गा चोपप्रष्टामन्तरेण मा सचारिष्ट इति ॥ ८ ॥ व दुह्यमानामन्तरेण संचरित्ति विहारं च ॥ ६ ॥ यदि व्यवेयात् सानाय्यं मा विलोपि इति व्यात् ॥ १० ॥ धिष्टरित व्रह्मा वप्त्य इति ॥ १ ॥ यदि व्यवेयात् सानाय्यं मा विलोपि इति व्यात् ॥ १० ॥ धिष्टरित व्याय स्व इति ॥ १ ॥ ११ ॥ ११ ॥ तेषु कुम्भीमधिश्रयति — मात्ररिक्षनो घर्मो ऽति [1. 1. 36] इति ॥ १२ ॥ अथेनां प्रदक्तिणमङ्गारैः पर्यूहति — व्यूणामङ्गरसा तपसा तप्यस्व इति ॥ १३ ॥ अथास्याँ शाखापवित्रं प्राग्रं निद्धाति — वस्ना पवित्रमिस शत्यारं वस्ना पवित्रमिन सहस्रधारम् इति ॥ १२ ॥ ॥ १२ ॥

सपवित्रां कुम्भीमन्वारभ्य वाचं यच्छति ॥ १ ॥ धारयन्नास्ते ॥ २ ॥ धाराघोषमभिमन्त्रयते—

उत्सं दुइन्ति कलशं चतुर्विलिमडां देवी मधुमतीं सुवर्विदम् ।

तदिन्द्रामी जिन्नतं स्वतावत् तयजमानमस्तते दशातु ॥ [TB 3.7 4 16] इति ॥ ३ ॥ दुद्धमाने विप्रुषो उनुमन्त्रयते—हुत स्तोको हुतो इप्सः [1. 1. 3g] इति ॥ ४ ॥ दुग्ध्या हरति । ४ ॥ तं पृच्छति—कामधुन्नः प्र णो त्रूहीन्द्राय हिन्दियम् [TB 3.7 4.16] इति ॥ ६ ॥ महेन्द्राय इति वा यिदे महेन्द्रयाजी भवति ॥ ७ ॥ अमं यस्यां देवाना मनुष्याणा पयो हितम् [1 c] इति नाम गृह्वाति ॥ ५ ॥ सा विश्वायुः [1. 1 3k] इत्यनुमन्त्रयते ॥ ६ ॥ कुम्भ्यां तिरः पविन्त्रमानयति—देवस्वा सविता पुनातु वसोः पवित्रेषा रातधारेण सुपुना इति ॥ १० ॥ आनी-यमानविपुषो उनुमन्त्रयते—हुत स्तोको हुतो इप्स. [1 c. g] इति ॥ ११ ॥ पवमे-वोत्तरे दोह्यति ॥ १२ ॥ सा विश्वच्याः [1. с. k] इति द्वितीयामनुमन्त्रयते सा विश्वकर्मा [1. с.] इति तृतीयाम् ॥ १३ ॥ तिस्कु दुग्धासु वाचं विस्कृते—

बह दुरधीन्द्राय देवेभ्यो हन्यमाप्यायतां पुनः ।

1 Gbc उपस्रष्टा भे प्रवृतादित्युष॰

3 Gb om

2 Gbc add ₹

4 Gab °ने •

वत्तेभ्यो मनुष्येभ्य पुनर्दोहाय कल्पताम् ॥ [TB 3. 7. 4 16,17] इति त्रिरुद्धद्ति ॥ १४ ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्रयाजी भवाति ॥ १४ ॥ ॥ १३ ॥

विस्पृष्वागनन्वारभ्य तृष्णीमुत्तरा देहियित्वा कुम्भ्याँ संज्ञालनमानयृति — मंप्रच्यश्वमृतावरी [1.1 31] इति ॥ १ ॥ कैर्षन्निवोद्गुद्धास्त्रयति— हॅह गा इंह गोपित मा वो यज्ञपती रिषत् इति ॥ २ ॥ प्रागित्येकेषां प्रागुद्गित्येकेषाम्ँ ॥ ३ ॥ शितं वुप्तं कृत्वा द्भ्नातनिक्ति— सोभेन त्वातनन्त्रीन्दाय देवि [1 c. m] इति ॥ ४ ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्रयाजी भवति ॥ ४ ॥ ब्राग्निहोत्रोच्छेषण्मानयति— यज्ञस्य संतितरिष यज्ञस्य त्वा संतिमनु संतनोमि [TB 3 7 4.17] इति ॥ ६ ॥ श्राग्निहोत्रोच्छेषण्मित्यालेखनः ॥ ७ ॥ यद्यग्निहोत्रोच्छेषण्मित्यालेखनः ॥ ७ ॥ यद्यग्निहोत्रोच्छेषण् न विन्देत् तग्रह्वत्रात्रच्यात् । यदि तग्रह्वतान् न विन्देत्षेषधीभिरातञ्च्यात् ॥ ८ ॥ ॥ ॥ विन्देत्षेषधीभिरातञ्च्यात् ॥ ८ ॥

श्रापो हिविष्षु जागृत यथा देवेषु जाग्रथ । एवमस्मिन् यज्ञे यजमानाय जागृत ॥

इत्यपिधाने अप स्नानीयोदन्वतायस्पात्रेण दारुपात्रेण वापिदधाति-

श्रदस्तमसि विष्णावे त्वा यज्ञायापिर्देधाम्यहम् । श्रद्भिरिकेन पात्रेण या पूता परिशेरते ॥

इति॥६॥ ॥१४॥

न मृन्मैयेनापिद्ध्यात्। यदि मृन्मैयेनापिद्ध्यात् तृषं काष्ठं वान्तर्धाया-पिद्ध्यात्॥१॥ श्रापिधायानधः साद्याति—विष्णो हर्व्यं रक्षतः [1 1 3n] इति ॥२॥ तथैव रात्रौ मातर्दोहाय वत्सानपाकरोति॥३॥ श्राप वापराह्न प्रवोभ-योर्दोह्योर्वत्सानपाकुर्यात् ॥४॥ उपधाय कपालानि सायंदोह्वत् प्रातर्दोहं दोह्यति ॥५॥ पतावन्नानोद्गग्रं पवित्रं निद्धाति ॥६॥ नातनक्ति॥७॥ नासोमयाजी सनयेदिति विन्नायते॥ = ॥ संनयेदित्येकेषाम् ॥ ६॥ पेन्द्रमेके सांनाय्यं समामनन्ति माहेन्द्रमेके॥१०॥ त एते महेन्द्र्याजिनः—ग्रुश्रुवान् ग्रामणी राजन्य श्रीवों गौतमो भारद्वाजः॥११॥ त श्रादित प्वाशीनाधाय

1 Gb om

5 D पि for अपि

2 Gbc श्रपयित्वा क॰

6 Gab मृराम॰

3 Gb रिषम्

7 DGa om त एते

4 Gab om.

8 D तत्र

महेन्द्रं यजेरन् ॥ १२ ॥ ऋथेतर ईन्द्रयाजिनः ॥ १३ ॥ स ये इन्द्रयाजी महेन्द्रं यियक्षेत संवत्सरमिन्द्रमिष्द्वाग्नये वतपतये पुरोडाशमद्यादशकपालं निवेपेत् ॥ १४ ॥ ततो अधिकामं महेन्द्रं यजेतेति विज्ञायते ॥ १४ ॥ तस्माद् यः कश्चन सोमेनेष्ट्वा महेन्द्रं यजेतेति विज्ञायते ॥ १५ ॥

• श्वो भृते ऽश्वीन् परिस्तीर्य यथा पुरस्तात् कर्मणे वा देवेन्य शकेयम् [1.1. 4a] इति हस्ताववनिज्य पात्राणि प्रचाल्य द्वंद्वं प्रयुनक्ति दशापराणि दश पूर्वाणि ॥१ ॥ स्प्यं चं कपालानि चाग्निहोत्रहवर्णीं च शूर्णं च हम्णाजिनं च शर्म्यां चोल्खलं च मुसलं च हपदं चोपलां चेत्युत्तरेण गाईपत्यम् ॥२ ॥ सुवं च खुद्वं चोपभृतं च श्रुवां च प्राशित्रहरणं चाज्यस्थालीं च वेदं पात्रीं च प्रणीतामण्यनं चेडापात्रं चेत्युत्तरेणाहवनीयम् ॥३ ॥ यथोपपातमंवशिष्टान्यन्ततः प्रातदींहपात्राणि ॥४ ॥ खादिरः स्त्रुवः स्प्यः श्रम्या प्राशित्रहरणं च । पर्णमयी खुद्धः । श्राध्वत्थ्युपभृत् । वैकद्भती ध्रवाग्निहोत्रहवणीं च ॥५॥ प्रादेशमात्र्यो ऽरित्नमात्र्यो वा सुचो भवन्ति त्विवला मूलद्र्या हस्योष्ठयो वायसपुच्छा हँसमुद्यस्वना वा ॥६॥ यान्यनादिष्टवृत्वाणि यः कश्चं यिश्वयो वृत्तस्तस्य स्युरित्याशमरथ्यः॥७॥ ॥१६॥

वैकद्भतानीत्यालेखनः ॥१॥ वारणान्यहोमार्थानि स्युः॥२॥ विज्ञायते— तस्माद् वारणो यज्ञापचारः। न त्वेतानि जुहुयादिति॥३॥ गार्हपत्यात् प्रकम्य संततां प्राचीमुलपराजी स्तृणात्याहवनीयात्—यग्नस्य सतितरिस यग्नस्य त्वा संतत्ये स्तृणामि संतर्ये त्वा यज्ञस्य [TB 3 2 4 1] इति॥४॥ अत्र ब्रह्मा प्रपद्यते॥४॥ वर्हिषः समावप्रिक्षनाप्रौ दभौ प्रादेशमात्रौ पवित्रे कुरुते—पित्रते स्थो वैष्णवी वायुर्वं मनसा पुनातु [TB 3.7 4 11] इति॥६॥ तृणं काष्ठं वान्तर्घाय छिनत्ति न नखेन॥७॥ अथैने अद्भिरनुमार्थि—विष्णोर्मनसा पृते स्थो वैष्णवी त्या वायुर्ते स्था विष्णवी न अथिने अभिमन्त्रयते—

इमौ प्राखापानौ यज्ञस्याङ्गानि सर्वश । ऋाष्याययन्तौ सचरता पवित्रे हन्यशोधने ॥ [1 c.]

इति ॥ ६ ॥ वेषाय त्वा [1 1.46] इति प्रणीताप्रणयनम् ॥ १० ॥ चमसमादाय प्रचालयति --वानस्पत्यो ऽति देवेभ्य शुन्धस्व इति ॥ ११ ॥ कॅसेन ब्रह्मवर्चसकामस्य

1-1 D इन्द्र 5 Da ॰पात्तम, Ga ॰हतम॰, Gb ॰पाद्म॰

2 D स्पयश्व 6 Ga adds बाहुमाञ्यो

3 DGa ° शी 7 Ga कश्चन, Gb कश्चिद्

4 All mss शम्या 8-8 D om

प्रण्येद् गोदोहनेन पशुकामस्य मृत्मंयेन प्रतिष्ठाकामस्येति विश्वायते ॥ १२॥ ॥१७॥

तस्मिन्तुत्तरेएँ गाईपत्यमुपविश्य पवित्रान्तिहिते पात्रे उप श्रानयति— को वो ग्रहाति स वो ग्रहातु इति ॥ १ ॥ श्रापो ग्रह्मिमां मनसा ध्यायति ॥ २ ॥ उप-विलं चमसं पूरियत्वोदगग्राभ्यां पवित्राभ्यां त्रिरुत्पूयाभिमन्त्रयते ॥ ३ ॥ श्र्या पुरस्ताद् ब्रह्माएमौमन्त्रयते—बद्धन्यः प्रयोष्यामि यजमान वाचं यच्छ इति ॥ ४ ॥ प्रणीताः प्रणयन् वाचं यच्छत्या हविष्कृतः ॥ ४ ॥ प्रस्तो ब्रह्मणा समं प्राणैर्घा-रयमाणो ऽविषिञ्चन् स्पयेनोपसंगृद्ध हरत्वानुपसंगृद्ध वा—को व प्रणयति स व. प्रणयतु ॥

> श्रपो देवीः प्रगायामि यज्ञं संसादयन्तु न । इरं मदन्तीर्प्रतपृष्ठा उदार्कु सहस्रपोष यजमाने न्यश्रतीः ॥

इति ॥ ६ ॥ मनसौ मन्त्रं जपित ॥ ७ ॥ उत्तरेगाहवनीयं प्रगीताः सादयिति—को वो युनिक्ष सै वो युनिक्ष इति ॥ ५ ॥ दर्भैरिपधाय पित्रेत्रे स्त्रादाय पात्राणि संमृशिति — संसीदन्ता दैवीविंश पात्राणि देवयज्यायै इति ॥ ६ ॥ देवस्य त्वा सिवतु प्रसवे ऽश्विनोर्बाहुभ्या पृष्णो हस्ताभ्यामाददे वानस्पत्यासि इत्यग्निहो न्नह्वणीमाद्ते ॥ १० ॥ वेषाय त्वा [1.1.4b] इति शूर्णम् ॥ ११ ॥ जर्वन्तिस्त्रमन्विहि [1 1.2p] इत्यभिप्रवज्याहवनीये निष्टपति —प्रतुष्टँ रक्तः प्रतुष्टा श्ररातय [1 1.4c] इति ॥ १२ ॥ ॥ १८ ॥

यजमानमामन्त्रयते—यजमान हिनिर्निर्यामि इति ॥ १ ॥ श्रॉ निर्वेप इति यजमानः प्रत्याह ॥ २ ॥ यदि यजमानः प्रवसेत् श्रमे हिनिर्निर्यामि इति श्र्यात् ॥ ३ ॥ श्रपरेश गाईपत्यं प्रागीष शकटमवस्थाप्यं पुरोडाशीयानाधाय दित्तशां युगध्यमिसृशाति—धूरि धूर्व धूर्वन्तम् इति ॥ ४ ॥ प्रवृमुत्तराम् ॥ ४ ॥ त्वं देवानामिस सिन्नतमम् इत्युत्तरामीषामात्तभ्य जपति ॥ ६ ॥ विष्णुस्त्वाकस्त इत्युत्तरे चक्रे दित्तिणं पादम्त्यादधाति ॥ ७ ॥ श्रहुतमिस हिवर्धानम् [1. c. g] इत्यारोहति ॥ ८ ॥ मित्रस्य त्वा चत्तुषा प्रेषे [1. c. र] इत्यारे विषय पच्छाचान्तः शकट उपविश्य दशहोतारं व्याख्याय यच्छन्तु त्वा पत्र इति बीहीन् यवान् चाग्निहोत्रहवर्णा मुद्यीनोप्य तिरः पवित्रं शूर्पे निर्वपति—देवस्य त्वा सिवृदः प्रसवे ऽश्विनोर्वाहुभ्या पृष्णो इस्ताभ्यामप्रये छुष्टं निर्वपामि [1. ç. m] इति ॥ १० ॥ त्रीन

1 Ga मृग्म॰

2 D ॰न्जुत्तरे

3 Gb ब्रह्माग्रमिन

4 Gb °型

5 D इमा श्रन

6-6 DGa om.

7 Gb adds तस्मिन्

8 DGa om.

मुष्टीन् यजुषा तृष्णीं चतुर्थम् ॥ ११ ॥ निरुप्तेष्वन्वावपति भन्नणौपरेकाय ॥ १२ ॥ प्रवमेवोत्तरं पुरोद्धाशं निर्वपति—श्रश्नीषामाभ्याम् [1 1.4m] इति पौर्णमास्याम् इन्द्राप्तिभ्याम् इत्यामावास्यायामसंनयतः ॥ १२ ॥ अर्थं यदि पाच्यां निर्वपेद् दिन्ति एतः स्फयमवधाय तस्याँ सर्वान् शक्टमन्त्रान् जपेत् ॥ १४ ॥ ॥ १६ ॥

इदं देवानाम् $[1, c \ n]$ इति निरुप्तानिभमृशति । इदसु न सह [1, c]इति यतो ऽधि निर्वपति ॥१॥ स्फार्त्यं त्वा नारात्ये वी. c. o] इति हविरादा-योपनिष्कामित-इदमहं निर्वरुणस्य मारात् इति ॥ २ ॥ विद्वारमिनविज्ञते - सुब-रिभाविक्येष वैश्वानरं ज्योति [l. c. p] इति ॥ ३ ॥ इहन्ता दुर्या द्यावापूर्यक्योः [1. c. q] इति प्रत्यवरोहति ॥ ४॥ आहरति—उर्वन्तरिक्चमन्त्रिह ी c. r इति ॥ ५ ॥ अपरेगाहवनीयमपसादयति—अदिन्यास्त्वोपस्थे सादयामि [1 c s] इति ॥ ६॥ परिदवानि—श्रप्ते हर्व्य रक्षम्व [l. c f] ॥ श्रप्तांषोमी हर्व्य रक्षेथाम् ॥ इन्द्राप्ती हुन्य रक्षेयाम् इति यथादेवतम् ॥ ७ ॥ श्रप्ते हुन्ये रक्षस्व [l c.] इति वा ॥ द ॥ सशकायामशिहोत्रहवएयां तिरः पवित्रमप श्रानीयोदगग्राभ्यां पवित्रा-भ्यां त्रिरुत्ययाभिमन्त्रयते ॥ ६ ॥ यथा पुरस्ताद ब्रह्माणुमामन्त्रयते—ब्रह्मन् प्रोक्ति-ष्यामि इति ॥ १० ॥ प्रस्तो ब्रह्मणा हविः प्रोक्तति—देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे ऽश्विनी-र्बाहभ्या पृष्णो हस्ताभ्याममये जुष्टं प्रोत्तामि ॥ अप्रीषोमान्याम् [1 1.5e] इति यथादेवत-मेकैकं त्रिस्त्रः प्रोत्तति ॥ ११ ॥ हविः प्रोत्तन्नाग्निमभिप्रोत्तति ॥ १२ ॥ हविः प्रोच्य पात्राणि प्रोत्तति ॥ १३ ॥ उत्तानानि पर्यावृत्यै शुन्धव्यं दैव्याय कर्मणे देवय ज्यायै [1. c /] इति त्रिः कुर्यात् ॥ १४ ॥ प्रोक्त्शीनाँ शेषमित्याश्मरथ्यः सर्वाभिः प्रोत्तेदित्यालेखनः ॥ १५॥ ॥ २०॥

सावित्रेण कृष्णाजिनमादायोत्करे त्रिरवधूनोत्यूर्ध्वत्रीवं बहिविंशसनम्— अवधूत रह्मे ऽवधूता अरातयः $[1\ c\ g]$ इति ॥ १ ॥ उत्तरेण विहारं प्रतीचीनप्रीव- मुत्तरलोमास्त्रणाति—अदित्यास्त्वगिस $[1\ c\ h]$ इति ॥ २ ॥ प्रति त्वा पृथिवी वेत्तु $[1\ c\ h]$ इति मतीर्ची भसदं प्रतिसमस्यित ॥ ३ ॥ अनुत्स्जन् कृष्णाजिनमु- लूखलमधिर्वेतयित—अधिषवणमित वानस्पत्यम् $[1\ c\ h]$ इति ॥ ४ ॥ अनुत्स्जन्नुलूखलँ हविरावपति -अभेस्तन्रिस वाचो विसर्जनं देववीतये त्वा गृहािम $[1\ c\ h]$ इति त्रिर्येजुषा तृष्णीं चतुर्थम् ॥ ५ ॥ अदिरास वानस्पत्य $[1\ c\ m]$ इति मुसलमा-

¹ Ga मचानि, Gb मचाणा

⁴ Thus all mss.

² DGa om,

⁵ D ॰मामिव॰

³ Dom.

दाय हविष्कृतं त्रिराह्मयति—हविष्कृदेहि इति ब्राह्मण्स्य आद्रव इति राजन्यस्य आगिहि इति वैश्यस्य ॥ ६ ॥ अवहन्ति—अव रचो दिव. सपत्नं वध्यासम् इति ॥ ७ ॥ प्रादुर्भृतेषु तएइलेषु उच्चै समाहन्तवै इत्याक्षीभ्रं प्रेष्यति ॥ ८ ॥ कुटरुरिस मधुनिह्न इत्याक्षीभ्रे प्रथाति ॥ ८ ॥ कुटरुरिस मधुनिह्न इत्याक्षीभ्रे प्रथाते ॥ ८ ॥ कुटरुरिस मधुनिह्न दोर्गमावद [1 1 50] इति ॥ ६ ॥ द्विर्देषदि सकृदुपलायां त्रिः संचारयम् नवक्तवः संपादयति ॥ १० ॥ ॥ २१ ॥

उत्तरतः शूर्षमुणोहति वैणवमैपीकै नलमयं वा—वर्षगृद्धमि $[1 \ c. \ r]$ इति ॥ १ ॥ हिव रद्धपित—प्रति त्वा वर्षगृद्धं वेतु $[1 \ c. \ s]$ इति ॥ २ ॥ उत्करे परापुनाति—परापूतं रच्च परापूता अरातय $[1 \ c. \ t]$ इति ॥ ३ ॥ अपहतॅ रच्च इति तुषान् प्रतिहन्ति ॥ ४ ॥ मध्यमे पुरोडाशकमाले तुषानाप्याधस्तात् कृष्णाजिनस्योपवपित—रच्चतं भागो ऽसि $[1 \ c. \ u]$ इति ॥ ४ ॥ अप उपस्पृश्य विविनक्ति—वागुर्वो वि विनक्तु $[1 \ c. \ u]$ इति ॥ ४ ॥ अप उपस्पृश्य विविनक्ति—वागुर्वो वि विनक्तु $[1 \ c. \ u]$ इति ॥ ४ ॥ अप उपस्पृश्य विविनक्ति—वागुर्वो वि विनक्तु $[1 \ c. \ u]$ इति ॥ ४ ॥ अप उपस्पृश्य विविनक्ति—वागुर्वो वि विनक्तु $[1 \ c. \ u]$ इति ॥ ४ ॥ अप उपस्पृश्य विवेनक्ति—वेते व सविता हिरएयपाणि प्रति गृहता $[1 \ c. \ u]$ इति ॥ ७ ॥ प्रस्कन्नानिमृश्यति—वेते भ्यः ग्रुप्यप्ति च व स्विता हिरएयपाणि प्रति गृहता $[1 \ c. \ u]$ इति ॥ ७ ॥ प्रस्कन्नानिमृश्यति—वेते भ्यः प्रमानस्य पत्नी साभ्युदेत्यावहन्त्यन्यो वा ॥ १० ॥ त्रिः सुफलीकृतान् करोति ॥ ११ ॥ प्रभ्रातानै फलीकरणान् निधायोत्करे तगुहुलभ्रचालनं निनयति—

त्रिष्फर्लाक्रियमागानां यो न्यज्ञो अवशिष्यते । रस्त्रसा भागधेयमापस्तत् प्रवहतादितः ॥ [TB 3 7. 6 20] इति ॥ १२ ॥ तथैव कृष्णाजिनमादायावधूनोति ॥ १३ ॥ ॥ २२ ॥

व्याख्यातमास्तरण्म् ॥ १ ॥ कृष्णाजिने हीवग्रीवाः (?) पश्चादु दीवीनकुम्बाँ शम्यां निद्धाति—दिव स्कम्भिनरासि $[1\ 1\ 6c]$ इति ॥ २ ॥ शम्या-यां दषदं विषणासि पर्वत्या $[1\ c\ d]$ इति । दषद्यपतां विषणासि पार्वतेथी $[1\ c\ e]$ इति ॥ ३ ॥ दषदि तग्रहुलानधिवपति—देवस्य त्वा सवितु प्रसवे ऽश्विनोर्बाहुभ्या पृष्णो हस्ताभ्यामप्रये जुष्टमिवपामि ॥ अमीषोभाभ्याम् इति यथादेवतं त्रियंजुषा तृष्णीं चतुर्थम् ॥ ४ ॥ संततं पिनष्टि ॥ ४ ॥ प्राणाय त्वा $[1\ c\ h]$ इति प्राचीमुपलां प्रोहिति अपानाय त्वा $[1\ c]$ इति प्राचीमुपलां प्रोहिति अपानाय त्वा $[1\ c]$ इति प्राचीमुपलां उत्तु-व्यवधारयति ॥ ६ ॥ दीर्घामनु प्रसितिमायुषे थाम् $[1\ c\ l]$ इति प्राचीमैन्ततो उनु-

¹ Gh ॰ सिषीक

⁴ Thus DGa, Gb भवग्रीवा., Gc श्रभिग्रीवा•

Ge ॰न्या

⁵ DGa प्रतिचीनं

³ Dom

⁶ DaGa प्रतीचीनम॰, DbGe प्राचीनम॰

प्रोहित ॥ ७ ॥ कृष्णाजिने पिष्टानि प्रस्कन्द्यिति—देवो वः सविता हिरम्यप स्मा प्रति गृहातु [1. 1. 6k] इति ॥ = ॥ प्रस्कन्नान्यवेत्तते—अद्येषेन वश्चनुपावपस्यासि इति ॥ ६ ॥ हविष्कृते प्रेष्यिति—असंवपन्ती पिष्याणुनि कृष्टतात् इति ॥ १० ॥ ॥ २३ ॥

पत्नी पिनष्टि दासी वा ॥ १ ॥ बृष्टिर्गम ब्रह्म यन्छ [1. 1 7a] इत्युपवेषमा-दाय गार्हपत्यात प्रत्यञ्चावङ्गारौ निरूह्यान्यतरमुत्तरापरमवान्तरदेशं प्रतिनिरस्य-ति-अपाप्त ऽक्षिमामादं जिह निष्कल्याद सेघं [l. c b] इति ॥ २॥ आ देवयजं वह [l. c.] इत्यन्यतरमवस्थाप्य तस्मिन् कपालसुपदधाति—ध्रवमांभ पृथिवीं इंह [1 c d] इति ॥ ३ ॥ तत् सन्यस्याङ्गल्याधिनिधाय कपाले उङ्गारमधिवर्तयति— निर्दर्भ रत्नो निर्दर्भा ऋरातय [l c. e] इति ॥ ४॥ धर्त्रमाम ॥ धरुणमिम [l. c. ef] इति पूर्वेपूर्वे कपालमुपद्धाति । धर्मामि $[1\ c.\ g]$ इति दिव्वणुम् वित स्थ $[1\ c\ h]$ इत्युत्तरम् । महता शर्थो ऽसि इति पष्टम् । चिदिन ॥ परिचिदिन इत्यवशिष्ट उप-द्धाति । तुर्णी वाष्ट्रौ संपादयति ॥ ४ ॥ प्वमवोत्तरं कपालयोगमुपद्धाति ॥६॥ एकादश संपादयति द्वादश वैन्द्राग्नस्य ॥ ७॥ पवमनुपूर्वारयेवैष्वत ऊर्ध्व कर्माणि कियन्ते ॥ = ॥ अथैनान्यङ्गारैरध्युहिति-स्गूणामाङ्गरमा तपसा ताय-ध्वम् [l c i] इति ॥ ६॥ अत्र मदन्तीरिधिश्चयति ॥ १० ॥ निष्टतीपवातायां पाच्यां वाचयमस्तिरः पवित्रं पिष्टानि संवपति—देवस्य त्वा मवितु प्रमवे ऽश्विनोर्बाहु-भ्या पूष्णो हस्ताभ्याममये जुष्टं सवपामि ॥ त्रमीषोमाभ्याम् इति यथादेवतं त्रियेजुषा तृष्णीं चत्रथम् ॥ ११ ॥ ા રહા

श्रधेनानि पवित्राभ्यामुत्पुनाति—देवो व सिवतीत्पुनातु [1. 1. 5a] इति पच्छो गायज्या ॥ १ ॥ प्रश्नीताभिर्दवीँ षि संयौति ॥ २ ॥ श्रन्या वा यजुपोत्पूय ॥ ३ ॥ स्रवेश प्रश्नीताभ्य श्रादाय वेदेनोपयस्वौद्दरित ॥ ४ ॥ समापो श्राद्वरम्मत् [1. 1. 8b] इति पिष्टेष्वानयति ॥ ४ ॥ श्रद्भय परि प्रजाता स्थ समाद्रि पृच्यष्मम् [1. c d] इति तप्ताभिः प्रद्विग्णं पर्याप्तावयति ॥ ६ ॥ जनयस्य त्वा सं यौमि [1 c e] इति संयुत्य विभजते—यथाभागं ज्यावतेथाम् इति ॥ ७ ॥ यतः पुनर्न संहरिष्यन् भवति ॥ ० ॥ श्रथाभिमृशति—श्रमये त्वा [1. c. f] इति दिच्छां पिग्छं श्रमीषोमाभ्या त्वा इत्युक्तरं पौर्णमास्यां इन्द्राप्तिभ्याम् इत्यमावास्यायामसंनयतः ॥ ६ ॥ इदमहं सेनाया श्रमीत्वैँ मुखमपोहामि [TB 3 7. 5 1,2] इति वेदेन कपालेभ्यो प्रद्वारानपोह्य मखस्य शिरो ऽसि [1. 1. 8g] इति दिच्छां पिग्छमादाय दिच्छो

¹ D ॰लम्

³ Gbe °∓था°

² DGb शर्घ स्थ

कपालयोगे अधिश्रयति—घमों ऽिष विश्वायु [1. 1. 8h] इति ॥ १० ॥ एवमेवोत्तरं पिएडमादायोत्तरंकपालयोगे अधिश्रयति ॥ ११ ॥ एवमनुपूर्वाएयेवैष्वत अर्ध्वं कर्माणि क्रियन्ते ॥ १२ ॥ श्रव्राज्यं निर्वेपति । उपरितरं वा ॥ १३ ॥ ॥ २४ ॥

सर्वाणि कपालान्यभिप्रथयति—उह प्रथस्वोह ते यज्ञपति प्रथताम् [1. c. t] इति ॥ १ ॥ अतुङ्गमनपूपाछति कूर्मस्येव प्रतिकृतिमध्वश्यप्रमात्रं करोति ॥ र ॥ पाज्यामप आनीय प्रदक्षिणं लेपेनानुपरिमार्षि—त्वनं गृहीन्व [1 c. k] इत्येकै-कम् । नातित्तारयति ॥ ३ ॥ त्रिः पर्यक्रि करोति—अन्तरितं रक्षो उन्तरिता अरातयः [1. c. l] इति ॥ ४ ॥ परि वाजपति किव. [4. 1 2t] इति वा ॥ ४ ॥ देवस्त्वा सविता अपयतु [1. 1. 8m] इत्युत्मुकैः प्रतितपति ॥ ६ ॥ अभिस्ते तन्नवं माति धाक [1. c. n] इति दर्भैरभिज्वलयति ॥ ७ ॥ अविदहन्तः अपयत [TB 3. 2. 8. 7] इति वाचं विस्तृतते ॥ ८ ॥ अधाङ्गुलिप्रकालनं पात्रीनिर्णेजनिमत्युत्मुकेनाभित्यय स्पर्येनान्तर्वेदि तिस्रः प्राचीकदीचीवी लेखा लिखित्वासँस्यन्द्यन् प्रत्याप वर्गे त्रिनिनयित —एकताय स्वाहा [1 c q] इत्येतैः प्रतिमन्त्रम् ॥ १० ॥ ॥ २६ ॥

इति देशिपूर्णमासे प्रथमः प्रश्नेः॥

¹ Gb °रें

² Gab ou

³ D ॰नयन

⁴⁻⁴ D স্থান., Ga স্থান: জাতে; Gc gives no colophon.

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे इति स्प्यमादाय तृरोन संसृशीति—शतसृष्टिसी वानस्पत्या द्विषतो वधः सहस्रमृष्टि शततेजा वायुरसि तिग्मतेजाः इति ॥१॥ अपरेगाहवनीयं वेदिर्भवति यज्ञमानमाञ्यपरिमिता वा प्राची ॥२॥ यथा हवी ध्यासन्नानि संभवेदेवं तिरश्ची॥३॥

वेदेन वेदिं विविदु पृथिवी सा पप्रथे पृथिवी पार्थिवानि ।

गर्भ विभित्तें भुवनेष्वन्तस्ततो यश्चे जायते विश्वदानि ॥ [TB 3.3 9.10] इति पुरस्तात् स्तम्वयजुषो वेदेन वेदि त्रिः संमाप्रधुपिरिष्टाद् वा ॥ ४॥ पूर्वार्धाद् वित्ततीयदेशाद् वेदेः स्तम्वयजुर्दरित ॥ ४॥ पृथिन्धे वर्गासि इत्यन्तर्वेदि प्रागग्रमुदगग्रं वा दर्भ निधाय तस्मिन् स्प्येन प्रहरित—पृथिवि देवयजन्योषध्यास्ते मूलं मा हिँसिषम् [1 1.9d] इति ॥ ६॥ अपहतो ऽररु पृथिन्थे [1. c i] इति स्प्येन सतृणान् पाँसुनपादाय हरित—वर्ग गच्छ गोस्थानम् [1. c i] इति ॥ ७॥ वर्षत्र ते थौ [1 c i] इति वेदि प्रत्यवेद्यते ॥ c॥ उत्तरतो निवपति—वधान देव सवितः परमस्या परावित शतेन पाशैर्यो ऽस्मान् द्वेष्टि यं च वर्य द्विष्मस्तमतो मा मौक् ॥ अररुस्ते दिवं मा स्कान् [1.c q] इति ॥ ६॥ स उत्करो भवित ॥ १०॥ तमाग्नीभ्रो गृह्वाति—अररो दिवं मा पाः इति ॥ ११॥ प्रवमेव द्वितीयमपादन्ते ॥ १२॥ अपहतो ऽररु पृथिन्या वेदवयजन्य [1 c n] इति हितीयमपादन्ते ॥ १३॥ अपहतो ऽररु पृथिन्या अदेवयजन [1 c n] इति तृतीयम् ॥ १४॥ ॥ १॥

तूष्णीं चतुर्थे हृत्वा स्पयेन वेदिं परिगृह्वाति ॥ १॥ वसवस्वा परि गृह्वन्तु गायत्रेण छन्दसा [1 c s] इति द्विणतः॥ २॥ रुग्नस्वा [1. c.] इति पश्चात्॥ ३॥ आदिलास्वा [1 c] इत्युत्तरतः॥ ४॥ स्पयेन वै सर्वं वेदिकर्म क्रियते ॥ ४॥ ततः । संप्रेष्यति—

इमा नरा कृगुत वेदिमेख वसुमती रदवतीमादिखवतीम् ।

1 Ga °ল°

2 DGa °वी-

वर्ध्मन् दिवो नाभा पृथिव्या यथाय यजमानो न रिष्येत्॥ [TB 3 7 7.13,14] एन देवेभ्यो जुष्टामदिस्या उपस्थे। इमा देवा ऋजुपन्त सर्वे। रायस्पोषा यजमानं विशन्तु॥

इति ॥ ६ ॥ अथास्या उत्तमां त्वचँ समुद्धत्योत्करं गमयति ॥ ७ ॥ अथेनां खनित द्वयङ्गुलं च्यङ्गुलं चतुरङ्गुलं वा सीतामात्रीँ रथवर्त्ममात्रीं यावत् पार्ण्याः श्वेतं तावती वा—देवस्य सिवु सवे कर्म कृष्णित वेषस [1 1 9t] इति ॥ ८ ॥ मूलं छिनत्ति ॥ ६ ॥ आ प्रतिष्ठाये सनितः॥ १० ॥ प्राञ्चो वेद्यसावुत्रयत्यमित आद्दवनीयं प्रतीची श्रोणी अभितो गार्हपत्यम् ॥ ११ ॥ मध्ये संनतां प्राचीमुदीची प्रवणां पुरस्तादँहीयसीं प्रश्चात् प्रधीयसी द्विणतो वर्षीयसीं पुरीषवतीं करोति ॥ १२ ॥ यत् पुरीषमतिशेत उत्करं तद् गमयति ॥ १३ ॥ यत् त्रणं मूलं वाति शेते स्पयेन तिच्छनत्ति न नसेन ॥ १४ ॥ ॥ २ ॥

श्राहार्यपुरीषां पश्चकामस्य वेदि क्रयाति खननपुरीषां प्रजाकामस्येति विज्ञायते ॥ १ ॥ उद्भप्य नित्यमन्यदावपेदित्येकमखातायामेवान्यदावपेदित्यपरम् ॥ २ ॥ यत्र खनेत् तत्र खननमन्त्रं जपेत् ॥ ३ ॥ श्रधिश्रितेषु हविष्षु पौर्णमास्यां वेदि क्यात ॥ ४ ॥ पूर्वेद्यः प्राग् वर्हिष त्राहरणाद्मावास्यायाम् ॥ ४ ॥ यत् प्रागु त्तरस्मात् परिग्रौहात् तत् कृत्वोपवसति ॥ ६ ॥ समानामितरत् ॥ ७ ॥ ब्रह्माण्-मामन्त्रयते - ब्रह्मन्तुत्तरं परिव्राहं परिव्रहाष्यामि इति ॥ ८॥ प्रस्ततो ब्रह्मणा स्पर्यन वेदिं परिगृह्णाति—ऋतमसि $[1 \ c \ u]$ इति दक्षिणुतः ऋतसदनमसि $[1. \ c.]$ इति पश्चात् ऋतश्रीरसि [l c. v] इत्युत्तरतः ॥ धं ॥ ऋथैनाँ स्फ्येन प्रतीचीं योयुष्यते—धा असि स्वधा असि [1 c] इति ॥ १० ॥ अनुवाकशेषेण पश्चार्धे वितृतीयदेशे वेदेः रफ्यं तिर्थञ्जं स्तब्ध्वा संप्रेष्यति — श्रेष्णारासादयेश्मावर्षित्र-सादय ॥ सुवं च सुचश्व संमृद्धि ॥ पत्नी संनह्याज्येनोदेहि इति ॥ ११ ॥ आसीध पतानि । कर्माणि कुर्यादित्येकमध्वर्युरित्यपरम् ॥ १२॥ उपनिनीय प्रोक्तणीः स्फ्यस्य वर्त्मन् दित्तिणेन स्पयमसँस्पृष्टा वर्हिरासादयति ॥ १३ ॥ यं द्विष्यात् तं ध्यायेत् ॥ १४ ॥ उत्करे पुरस्तात प्रत्यञ्चँ स्प्यमुदस्यति--शतभृष्टिगीस वान्नस्पत्नो द्विषतो वध [2, 6. 4 1] इति ॥ १४ ॥ यं द्वेष्टि तस्य नाम ग्रह्णाति ॥ १६ ॥ इस्ताववनिज्य स्पयं प्रज्ञालयति । नाग्रं प्रतिमञ्ज्ञति ॥ १७ ॥ वेदिं कृत्वा नानवनिज्य हस्तौ पात्राणि

¹ D °रे

³ DbGc °স°

² Gb om.

पराहरयात् ॥ १= ॥ उत्तरेश प्रशीताः पश्चान् प्रागम्प्रीमध्मावर्हिणी उपसादयित ॥ १६ ॥ ॥ ३ ॥ .

दिल्लिमध्ममुत्तरं विद्विः ॥ १ ॥ मुवं च मुचर्श्वं प्राशित्रहरणं चादाय गाहंपत्ये वाहवनीयं वा निष्टपित—प्रत्युष्ठं रच प्रत्युष्ठा अगतय [1 1.10a] इति ॥ रे ॥ वेदाग्रैः प्रतिविभन्य संमाष्टिं । अप्रतिविभन्य वा ॥ ३ ॥ मुवमग्र उत्तानं धारयमाणो ऽग्नेरन्तरतो ऽभ्याकारं सर्वतो विलमिससमाहारं तन्मूर्लदेश्डम्—गोष्ठं मा निर्मृत्त्वम् [1 c c] इति ॥ ४ ॥ कुँहूँ संमाष्ट्रेष्ठत्तानां धारयमाणो ऽग्नेरन्तरतो ऽभ्याकारं प्राची मध्यैर्वाद्धतः प्रतीची मूर्लदेश्डम्—वाच प्राण मा निर्मृत्तम् [1 c d] इति ॥ ५ ॥ उपभृतं संमाष्टिं तिरश्चीं धारयमाणो उग्नेरन्तरतो ऽभ्या कारं प्रतीची मध्यैर्वाद्यतः प्राची मूर्लदेश्डम्—वत्तु औत्रं मा निर्मृत्तम् [1 c] इति ॥ ६ ॥ यथा सुवं तथा भुवाम्—प्रजा योनि मा निर्मृत्तम् [1 c] इति ॥ ७ ॥ हवं वर्ण मा निर्मृत्तम् ॥ वाजिनं त्वा मपन्नमाह संमाजिम [1 c c] इति प्राशिन्त्रहरणम् ॥ = ॥ न संमृष्टानि चासंमृष्टानि च संस्पर्शयेत् ॥ ६ ॥ यदि संस्पर्शयेत् पुनरेव निष्टप्य संमृज्यात् ॥ १० ॥ संमृष्टानि निष्टपति—अभेर्वस्रोजिन्त्रिन निष्टपति । १० ॥ इति ॥ १० ॥ समृष्टानि निष्टपति । १० ॥ इति ॥ १० ॥ सम्प्रानि निष्टपति । १० ॥ १० ॥ सम्प्रानि निष्टपति । १० । सम्प्रानि । १० । सम्प्रानि निष्टपति । १० । सम्प्रानि । १० । सम्प्रानि निष्टपति । १० । सम्प्रानि । स्रानि । सम्प्रानि । सम्

त्रथैतानि संमार्जनान्यद्भिः संस्पृश्याग्नौ प्रहरति ॥१॥ यतरस्मिन् निष्पति^{*}—

दिव शिल्पमवतत पृथिच्याः ककुमि श्रितम्।

तेन वर्य सहस्रवल्शेन सपत्नं नाशयामिस स्वाहा ॥ [TB 3. 3. 2. 1]

इति ॥ २ ॥ उत्करे वोद्स्यंति ॥ ३ ॥ पत्नीमूर्ध्वद्धमासीनाँ संनद्यति तिष्ठन्तीं वा । स्वयं वा पत्न्यात्मानं मौन्नेन योक्त्रेणान्यत्ततः पाश्चनाभ्यन्तरं वाससो बाह्यतो वा—श्राशासाना सौमनसम् [1 1 10e] इति ॥ ४ ॥ उत्तरेण नाभि निष्ठः क्यं प्रान्थि कृत्वा द्त्तिण्यतो नाभेः पर्यूदते ॥ ४ ॥ अभे ग्रहपते उपं मा ह्वयस्व इति गाईपत्यमभिमन्त्रयते ॥ ६ ॥ देवाना पत्नीरुप मा ह्वयस्वम् इति देवपत्नीरपरेण गाई-पत्यम् ॥ ७ ॥ देवपत्न्या लोकर्मुपतिष्ठते—पत्नि पत्न्येष ते लोको नमस्ते अस्तु मा मा हिंसी इति ॥ ८ ॥ देशमद् द्त्विण्यत उदीच्युपविश्यति—

इन्द्राग्रीवाविधवा भ्यासमदितिरिव सुपुत्रा ।

1 G प्राग् for प्रागन्नम् 4 DGb वाजि 2 DaGac add स, Db add -मस- 5 Gb संमार्ष्टि 3-3 D जुहुमुत्ताना समार्ष्टि प्राची 6 G लोक ड० श्रस्थित त्वा गाईपत्योपनिषदे सुप्रजास्त्वाय ॥ [TB 3 7 5 10,11] इति ॥ ६ ॥ गाईपत्यमभिमेन्त्रयते—सुप्रजसस्त्वा वयम् [1 1.,10/] इत्येतया ॥ १० ॥ सम पुत्रा शत्रुहणो श्रयो मे दुहिना विराद् ।

उताहमस्मि संजया पत्युमें श्लोक उत्तम ॥

इति च ॥ ११ ॥ पूषा ते बिल विष्यत इति सर्पिर्धानस्य विलं विष्यति ॥ १२ ॥ अदितिरस्यच्छिद्रपत्रौ इत्याज्यस्थालीमाकाय ॥ १३ ॥ ॥ ४ ॥

तस्यां पवित्रान्तर्हितायां प्रभूतमाज्यं निर्वपति—महीना पयो ऽस्योषधीना रस-स्तस्य ते Sचीयमायास्य निर्वपामि देवयज्यायै [TB 3 3.3.5] इति ॥ १ ॥ दिचायाद्या-वधिश्रयति —इदं विष्णुर्वि चक्रमे [1. 2 13e] इति ॥ २ ॥ विलाप्य वा निर्वपति ॥ ३॥ इवे त्वा [1 1 1a] इति दक्षिणार्धे गाईपत्यस्याधिश्रयति ॥ ४॥ ऊर्जे त्वा [1 c] इत्यपादाय वेदेनोपयम्यं पत्न्या उपयच्छति ॥ ४ ॥ तन् सा निमील्या-**तुच्छ सन्त्यवेत्तते**—महीना पयो ऽस्योषधीनॉ रसो ऽदब्धेन त्वा चत्तुषावेत्ते सुप्रजास्त्वाय [1.1 10k] इति ॥ ६॥ तेजो ऽसि इत्युत्तरार्धे गाईपत्यस्याधिश्रयति ॥ ७ ॥ तेजसे त्वा इत्यपादाय वेदेनोपहर्त्यांहरति—तेजो ऽसि तेजो ऽनुप्रेहि [1 c l] इति ॥ = ॥ भाइवनीये अधिश्रयति—अभिस्ते तेजो मा वि नैत् [l. c.] इति ॥ १॥ उत्तरेण श्रीचाणीः स्पयस्य वर्तमन् सादयति—अमेर्जिह्नासि सुर्भेर्देनाना भान्नेभान्ने देनेभ्यो यज्ञेष-बजुषे भव [l. c mn] इति ॥ १० ॥ अधैनई व्वर्युश्च यजमानश्च निर्माल्य वी-द्याचुच्छुसन्ताववेदोते—श्राज्यमसि [1 6. 1b] इति श्रतिपद्य तस्य ते मर्जाय [1 c] इत्यन्तेन ॥११॥ अधैनदुँदगग्राभ्यां पवित्राभ्यां पुनराहारं त्रिरुतुनाति-शुक्रमसि ॥ ज्योतिरसि ॥ तेजो ऽसि [1. 1. 100] इत्येतिर्मन्त्रैः ॥ १२ ॥ श्राज्यवतीभ्यां पवित्राभ्यां प्रोक्ताणीरुत्पनाति—देवो वः सवितोत्प्रनातु [1. c. p] इति पच्छो गायज्या 118311 11811

श्रनिष्कासिना स्त्रवेशान्तर्वेद्याज्यानि गृह्णाति ॥ १ ॥ वेदे स्त्रवो उत्याधाय सतुर्गृहीतं जुह्णाम्—शुकं त्वा शुकाया धान्नेधान्ने देवेभ्यो यजुवेयजुषे गृह्णामि [1 c. q] इत्येतिस्रिमिर्मन्त्रेः । पश्चाना त्वा वातानाम् [1. 6. 1c] इति चतुर्थम् ॥ २ ॥ एवमे-

 1 Go ° मजुम॰
 6 Go ° म॰

 2 Ga °पात्रा, Go °पवित्रा
 7 Go ° मु॰

 3 Ga °स्य
 8 DGa om

 4 Ga वेदेनोपस्या॰, Gb वेदेनोपयाम्या॰
 9 Gab प्रु॰

5 Gb ব্রন্তু°

वोत्तर्रमन्त्रेहपभृति ध्रुवायामिति युद्धाति ॥ ३॥ अप्रयुद्धातमुपभृति चतुर्ग्रद्धांतं ध्रुवायां पश्चगृद्धीतं पश्चकामस्य ॥ ४॥ नैरेच मन्त्रेर्यज्ञमानो उनुमन्त्रयने ॥ ४॥ अपि वाष्वर्यवैदेवाष्वर्युर्गृद्धीयात् ॥ ६॥ याजमानैर्यज्ञमानो उनुमन्त्रयते ॥ ७॥ भूयो जुद्धां युद्धात्यस्पीय उपभृति भूयिष्ठं ध्रुवायाम् ॥ ८॥ समंविलं धारयमाणो जुद्धां युद्धाति मध्यदेश उपभृति भूमी पतिष्ठितायां ध्रुवायाम् ॥ ८॥ नान्त्वेदि युद्धीतस्य पश्चात् प्रतिद्वरन्ति ॥ १०॥ नान्त्कर आज्यं किंचन सादयति ॥ ११॥ आपो देवीरभेपुव [1. 1. 56] इति प्रोच्चणीरिममन्त्रय ब्रह्माणमामन्त्रयते—त्रका प्रोच्चणामि इति ॥ १२॥ अस्तो ब्रह्मणां विषायेष्टमं प्रोच्चति—कृष्णो उन्याखरेष्ठा उपये ता स्वाद्या [1. 1. 11a] इति ॥ १३॥ विदेशि [1. c. b] इति वेदिं वर्ष्ट्रसि [1. c c] इति वर्ष्टिरासाद्य प्रोच्चति—दिवे ता [1 c. d] इत्यं अन्तरिचाय त्वा [1. c] इति मध्यं पृथिव्ये ता [1 c] इति मूलम् ॥ १४॥ स्रुच्यमाएयुपपाय्य मूलान्युपपाययित ॥ १६॥ ॥ ७॥

सहस्रुचा पुरस्तात् प्रत्यश्चं ग्रन्थि प्रत्युच्चिति—पोषाय त्वा इति ॥ १ ॥ यत् प्रोच्चणीनामुच्छिप्यिति तदन्तर्वेदि निनयिति—स्वधा पितृभ्य $[1\ c\ e]$ इति ॥ २ ॥ दिव्वणायै श्रोणेरुपक्षस्योत्तरस्याः संततां घाराँ स्नावयिति ॥ ३ ॥ पूषा ते प्रत्यि विष्यु इति बर्हिविस्नस्यिति ॥ ४ ॥ ऊर्घ्वं प्राञ्चमुद्गूढं प्रत्यञ्चमायच्छ्निति ॥ ४ ॥ पुरस्तात् प्रस्तरं गृह्वाति । नानुमार्ष्टि न प्रतिमार्ष्टि नावधूनोति । कर्षिन्निचापादे ने विष्णो स्तूणे ऽसि $[1\ c\ g]$ इति ॥ ६ ॥ तस्मिन् पवित्रे श्रपिस्वति—

श्चर्यं प्राराश्वापानश्च यजमानमिपग्च्छताम् । यज्ञे ह्यभूता पोतारौ पवित्रे ह्य्यशोधने ॥ $[TB\ 3.\ 7\ 4.\ 12]$

इति ॥ ७ ॥ ततः संप्रेष्यति—

रैतृंगीत बर्हि परिधत्त वेदिं जामिं मा हिर्स्वीरसुया शयाना । दमैं स्तृगोत हरितै सुवर्गैनिष्का इमे यजमानस्य ब्रघ्ने ॥

1 Gac °येत

7 D सावित्र्या **व**पति

2 Gb भमि-

8 D •क्केन्

3 Gao ति, Gb प्रहर्गन्त, Ge परिहरान्त

9 Da धते, Db धाते, Gb धाई for

4 Ga विस्नस्येध्मं

॰पादत्ते

5 Gb om

10 D अभिस्तृ°

6 Gbc ॰ध्येत

इति ॥ = ॥ ब्रह्मणे प्रस्तरं प्रयच्छिति — प्राणापानाभ्या त्वा स्तत्तुं करोमि इति ॥ ६ ॥ ब्रह्मा यजमानाय — यजमाने प्राणापानौ द्धामि इति ॥ १० ॥ मिय प्राणापानौ इति यजमानः प्रत्याह ॥ ११ ॥ शुल्वं स्तृणाति — ऊर्णाव्रदसं त्वा स्तृणामि [1. 1. 11h] इति ॥ १२ ॥ ब्रा द्विणाये श्रोणेः प्रपादोत्तैरस्माद्सात् संततं सर्वस्यां बेद्यां बिहंः स्तृणाति बहुलमनतिदृश्नम् — ऊर्णाव्रदसं त्वा स्तृणामि [1. с.] इति विधातु पञ्चधातु वा प्रागपवर्गे प्रत्यगपवर्गे वा ॥ १३ ॥ श्रव्यम् लान्याछाद्यति ॥ १४ ॥ ॥ = ॥

धातौधातौ मन्त्रं जपति ॥ १ ॥ ऋत्रैके उनूयाजार्थे उल्सुके निरूहन्ति ॥ २ ॥ प्रस्तरं घारयमाणो अपरेणाहवनीयँ सँस्पृष्टान् परिधीन् परिद्धात्युद्-गग्नं मध्यमम्—गन्धवीं ऽसि विश्वावसुः $[1. \ c. \ i]$ इति इन्द्रस्य बाहुरसि $[1 \ c. \ k]$ इति दक्तिएं भित्रावरुणी त्वा [1. c l] इत्युत्तरम् ॥३॥ अभ्ययमाहवनीयं दिन्तणमवागर्थमत्तरम ॥ ४ ॥ एवमनुपूर्वाग्येवैष्वत ऊर्ध्व कर्माणि क्रियन्ते ॥ ४ ॥ सूर्यस्ता पुरस्तात् पातु [1 c. m] इत्याहवनीयमभिमन्त्र्य मध्ये अग्नेकध्वे आधा-रसमिधावादधाति ॥६॥ वीतिहोत्र त्वा कवे [1 c. n] इति दित्तासाम ॥७॥ तुष्णीमुत्तराम् ॥ = ॥ वर्हिषः समावनन्तर्गर्भी विभृती कृत्वा मध्ये वेदेरुदीची-नाग्रे निद्धाति—विशो यन्त्रे स्थ [1 c. o] इति ॥ ६॥ विधृत्योः प्रस्तरँ सादयति—वसूनाँ रुदायामादित्यानां सदिस सीद [1. c. p] इति ॥ १०॥ प्रस्तरे जुहूम्--जुहूरसि घृताची [l. c. q] इति ॥ ११ ॥ समं मूलैर्दराडं करोति ॥ १२ ॥ उत्तरेण जुहूमुपभृतं र्पंतिकृष्टतरामधस्ताद विधृत्योः उपमृद्धि [l c.] इति ॥ १३ ॥ उत्तरेगोपभृतं भ्रुवां प्रतिकृष्टतरामुपरिष्टांद् विधृत्योः ध्रुवासि [l. c] इति ॥ १४ ॥ श्रसँस्पृष्टाः साद्यति ॥ १४ ॥ दिन्तेणेन जुहूँ सुवँ सादयति । उत्तरेण वा भ्रवाम-ऋषभे ऽसि शाकरो घृताचीना सूतु प्रियेण नाम्ना प्रिये सदिस सीद [TB 3. 7 6 10] sa 1 1 1 1 1 1

श्रथैनाँ श्रभिमन्त्रयते—एता त्रसदन् [1 1.11r] इत्यनुवाकशेषेण् ॥ १ ॥ विष्णूनि स्थ वैष्णवानि धामानि स्थ प्राजापत्यानि इत्याज्यान्यभिमन्त्रयते ॥ २ ॥ सस्यु-वामाज्यस्थालीं वेदं पात्रीं चादायापरेण् गाईपत्यसुपविश्य इदमहॅ सेनाया त्रभीत्वरैं

1 Gb om.

5 Ga adds दभौं

2 D °राया

6 DGae স্থাপ্ত

3 Gb उपक्रम्योत्त॰

7 D ॰नम, Gb ॰नाम

4 G °मवात्र°

मुखमपोहामि [TB 3 7 5 1,2] इति वेदन पुरोडाशान् साङ्गारं भस्मापाह्याभि-मन्त्रयते—सूर्य ज्योन्पिर्वभाहि महत इन्द्रियाय बनाय इति ॥ ३॥ पाञ्यामुपस्तुणाति— स्योनं ने सदनं करोभि धृतस्य धारया मरोब कन्पयामि ।

तिसमन् मीदामृते प्रतितिष्ठ बीहीणां मेथ सुमनस्यमान ॥ [1 c 2, 3]

इति ॥ ४ ॥ आज्येनाभिधारयति-

श्राप्यायना घृतयोक्तिरमिई व्यानुमन्यताम् । खमडच्व त्वचमइच्व मुरूपं त्वा वर्स्यवदं पश्रुना तेजसामये जुष्टमभिषारयामि ॥ [1. c 2]

इति दक्तिणम् । तृष्णीमुत्तरम् ॥ ४ ॥ सांनाय्यमभिघारयति—

यस्त श्रात्मा पशुषु प्रविष्टो देवाना विधामनु यो वितस्थे । श्रात्मन्वान् सोम घृतवान हि भूत्वां देवान् गच्छ सुवर्विन्दै यजमानाय महाम् ॥

[l. c. 3] इति ॥ ६ ॥ पाज्यामुद्रासयति--

श्चार्व प्रथस्तुर्भुवनस्य गोपा । श्वत उत्स्नाति जनिता मतीनाम् ॥ [] c.]

इति ॥ ७ ॥ न पर्यावर्तयति न भिनत्ति ॥ 🖛 ॥ १० ॥

इरा भूति पृषिव्ये रतो मोत्कभीत् [1 c] इति कपालानि प्रत्यनिक्कः ॥१॥ अथैनावपरिवर्गमिणिकाषमनिक्कः—देवस्वा सविता मध्वानकः [1.3 5d] इति ॥२॥ उपरिष्ठादभ्यज्याधस्तादुपानिकः ॥३॥ स्वक्कमकः मेपृषन्तं कृत्वा सांनाय्ये चालं-कृत्यान्तवेदि चतुर्होत्रा पौर्णमास्याँ हवीँ ध्यासाद्येत् । पञ्चहोत्रामावास्यायाम् ॥४॥ भूर्भव छवः इति प्रथमायां पौर्णमास्याम् ॥४॥ संवत्सरे पर्यागत पताभिरेवासाद्येत् ॥६॥ प्रथम पव संवत्सर इत्याशमरथ्यः । संवत्सरे संवत्सर इत्यालेखनः॥७॥ अपरेण स्त्रुचः पुराडाशावासाद्यति॥ =॥ मध्ये वेदेः सानाय्यकुम्भयौ संघाय दित्तणस्यां वेदिश्रोण्याँ श्रतमासादयत्युत्तरस्यां दिधि॥६॥ अपरि वा पूर्वे श्रतमपरं द्धीत्येकषाम्॥ १०॥ अप्रेण ध्रुवां वेदं साद्यति—

श्रय वेद पृथिवीमन्वविन्दद् गुहा सती गहने गह्नरेषु।

स विन्दतु युज्ञमानाथ जोकमन्छित्र यज्ञं भूरिकर्मा करोतु ॥ $[TB\ 3\ 7.\ 6\ 13]$ इति ॥ ११ ॥ वेद्यन्तान् परिस्तीर्य होत्वर्षेदनं कल्पयति ॥ १२ ॥ जघनेन

1 D °त

4 DGb स्वक्षकूर्भपृष्टन्तं, Ge स्वक्षं कूर्म-

2 TaitBr सुवार्वेद

5 D . 47° c

3 DGac 'निका'

वेदिमुदगग्रैदेभैंः सँस्तीर्णं भवति ॥ १३ ॥ ॥ ११ ॥

ततः संप्रेष्यति—अभये समिध्यमानायाजुबृहि इति ॥१॥ आसीन इध्मं प्रण्वेप्रण्वे समिध्यमाद्धाति ॥२॥ यत्राभिज्ञानाति सभिद्धो अप्र आहुत [TB 3. 5. 2 3] इति तदेकामनूयाजसमिध्यमविशिष्य सर्वमिध्यमेशष्यभ्याधाय वेदेनाद्वनीयं त्रिरुपवाजयति ॥३॥ स्रुवेण् ध्रुवाया आज्यमादाय वेदेनोपयम्योत्तरं परिधिसंधिमन्ववहत्य दिन्नणापाञ्चमासीन संततम्जुमाधारमाधारयति ॥४॥ प्रजापति मनसा ध्यायन् स्रुवेणाज्यस्थाल्या आज्यमादाय ध्रुवामाप्याययति — आप्यायता श्रुवा धृतेन [165a] इत्येतया ॥४॥ नत्रेषो अत्यन्तप्रदेशो यत्र कच ध्रुवाया आज्यमाद्त्त प्रवेमवेनमाप्याययति। ध्रुवाया प्रवानादिष्ठाज्यार्थाः क्रियन्ते ॥६॥ ततः संप्रेष्यति—अपीत् परिधी वार्षि व त्रिकिः संग्रहिष्ठ इति ॥७॥ सस्पर्ये-रिध्मसंनहनैराग्नीधः परिधी अधार्भे च त्रिकिः संग्रिष्ठ इति ॥७॥ सस्पर्ये-रिध्मसंनहनैराग्नीधः परिधी अधार्भे च त्रिकिः संग्रिष्ठ इति ॥७॥ सस्पर्ये-रिध्मसंनहनैराग्नीधः परिधी अधार्भे च त्रिकिः संगार्ष्टं ॥ ८॥ तृष्णीं परिधीन् ॥६॥ अप्रे वाजिद् वाज त्वा सरिध्यतं वाजं जेष्यत्तं वाजिनं वाजितं वाजित्यायै संमाज्यंशिमकादमकादाय इत्यग्नि संगार्षि ॥१०॥ अप्रेण जुद्दं ध्रुवां वोत्तानौ पाणी प्रतिष्ठाप्य ॥११॥ ॥१२॥

त्राहवनीयायाञ्चलिं करोति—भुवनमित विषयस्य ॥ अत्रे यद्यरिदं नमः [1. 1. 12ab] इति ॥ १ ॥ जुद्धमाद ते—जुह्विहि [1 с. c] इति । उपभृतम् उपसृदेहि [1. с. d] इति ॥ २ ॥ उपभृति जुद्धमत्यादधाति—सुयमे मे अत्र इताची भृयास्त स्वावतौ स्पाइतौ इति ॥ ३ ॥ तत्रैषो उत्यन्तैप्रदेशो यत्र कचोपभृति जुद्धमत्यादधाति मुस्रत प्याध्यृहित मुस्रत उपावहरित ॥ ४ ॥ न च सँशिक्षयित नाभिदेशे च सुचौ धारयते ॥ ४ ॥ समं प्राणिरित्येकेषाम् ॥ ६ ॥ अत्रेण भ्रुवामनविक्षः अन् प्रस्तरमत्याकामिति—अमिविध्यः मा वामव किम्मप् [1. c e] इति ॥ ७ ॥ दिन्तिण्तो अविष्ठते—विष्णो स्थानमित [1 с. h] इति ॥ द ॥ अन्तर्वेदि दिन्तिणः पादो भवति। अवस्य इवै सद्यः ॥ ६ ॥ दिन्तिणं परिधिसंधिमन्ववहृत्योध्वेदितष्ठभन्वारब्धे यज्ञमाने प्राञ्चमुद्धे संततमृजुमाधारमाधारयति—समारस्योध्वे ऽध्वरः [1. с. k] इति ॥ १० ॥ न्यञ्जमाधारयेद् वृष्टिकामस्योध्वे स्वर्गकामस्य ॥ ११ ॥ पतं भूयिष्ठमाहुतीनां जुद्दोति ॥ १२ ॥ हृत्वा ह्रं प्राणिति ॥ १३ ॥ हिं वृद्धाः [1. с. n] इति स्वसुद्गुह्वाति ॥ १४ ॥ असँस्पर्शयन् सुचौ प्रत्याकामिति—॥ १४ ॥ ॥ १३ ॥

¹ DGc त्यत

⁴⁻⁴ Gbc हुत्वान-, others as above

² D संसि॰

⁵ Thus all the mss ft not in TaitS.

³ D अवनः (omittang इव), Ga अविस्वस्

पहि मामे दुबरितादा मा युवरित भज [1. 1. 120] इति ॥ १ ॥ पते पत्ना-क्रमणप्रत्याक्षमणे मन्त्रवती भवतः ॥ २ ॥ तत्रेषो उत्यन्तप्रदेशो या उत्तरतः सङ्गा-दुतीर्जुहोत्युत्तरं परिधिसंधिमन्ववहृत्य ता जुहोति । या दक्षिणतो दक्षिणं परिधिसंधिमन्ववहृत्य ता जुहोति । या दक्षिणतो दक्षिणं परिधिसंधिमन्ववहृत्य ताः ॥ ३ ॥ दक्षिणेतेव दक्षिणाक्षामित सन्येनोद् । अपि वा सन्येन दक्षिणा दक्षिणेनोद् ॥ ४ ॥ प्रत्याकम्य जुहा ध्रुवाँ समनिक्क-मक्षस्य शिरो ऽसि स ज्योतिषा ज्योतिरह्काम् [1. c. p] इति ॥ ४ ॥ जन्नीत रायः इति खुवेण ध्रुवाया आज्यमादाय ध्रवीराय स्वाहा इति जुहूं प्रत्यभिघारयति ॥ ६ ॥ यक्षेन यक्षः संततः इति जुहा ध्रुवाम् ॥ ७ ॥ निधाय स्ववी वेदेरव्यन्तं वृत्यमादाः योत्तरत उत्करे प्राञ्जी प्रवरायावतिष्ठेते—

क इदमध्वर्युर्भविष्यति स इदमध्वर्युर्भविष्यति । यक्को यक्कस्य विष्यो स्थाने तिष्ठामि । वागार्त्विज्यं करोतु मन आर्त्विज्यं करोतु । वाचं प्रपर्वे । भूर्भव . सुव ॥

इति पूर्वी उध्वर्युः।

क इदमग्रीद् भविष्यति स इदमग्रीद् भविष्यति । यज्ञो यज्ञस्य विष्योो स्थाने तिष्ठामि । वागार्तिज्यं करोतु मन आर्तिज्यं करोतु । वाचं प्रपद्ये । भूर्भुवः सुत्र ॥

इति॥=॥ ॥१४॥

श्रपर श्रामीधः॥ १॥ स्पयं चेध्मसंनद्दनानि चान्वारमेते॥ २॥ ब्रह्मा-एमामन्त्रयते—ब्रह्मन् प्रवरायाश्राविष्यामि इति॥ ३॥ तैतो ब्रह्मण् प्रस्तो ४६व-युराश्रावयति—श्रा श्रावय [1.6.11.1] इति श्रो श्रावय इति वा॥ ४॥ श्रव्सु श्रीषट् [1. c.] इत्याम्नीधः प्रत्याश्रावयति ॥ ४॥ तत्रेषो उत्यन्तप्रदेशो यत्र कचाध्वयुराश्रावयेश्वित्यमेवाम्नीधो उपरेणोत्करं दक्षिणामुखस्तिष्ठन् स्पर्यं सेध्म-संनद्दनमूर्ध्वं घारयमाणः प्रत्याश्रावयति॥ ६॥ श्राम्नीधागारे तु सोमे॥ ७॥ श्राश्रावय प्रवरं प्रवृणीते—श्रमिदेवा होता देवान् यस्त्व विद्राक्षिकत्वान् मनुष्वद्वरतवद-

¹ D दक्षिणं का॰, Gbc दक्षिणात्याका॰

⁴⁻⁴ Ga प्रसतो बहागा, Gb प्रस्तो

² Gbc add त्रिः

⁵ Ga om. अध्वर्ध ; Gb ब्रह्म

³ D ॰रभ्यंतं, Gac ॰रभ्यन्तरं, Gb ॰रप्यन्तः

दोवददोवते इति यथार्षयो यजमानः ॥ = ॥ त्रीनौषेयान् मन्त्रकृत इत ऊर्ध्वान् वृणीते ॥ ६ ॥ त्र्रापे वा मनुवद् इत्येव प्रवृणीते ॥ १० ॥ पुरोहितस्याषयान् राज्ञः प्रवृणीते ॥ ११ ॥ त्रद्धाणवदा च वत्तद् वाह्मणा अस्य यज्ञस्य प्रावितारः इत्युक्त्वा त्रासौ इति होतुरुपाँशु नाम गृह्वाति ॥ १२ ॥ मानुष इत्युचैः ॥ १३ ॥ वेद्यां तृण्मिपि-सुन्य ॥ १४ ॥ ॥ १४ ॥

सोमायानुत्रहि इति संप्रेष्यिति ॥ १ ॥ यथागृहीतमाज्यं गृहीत्वात्याकम्याश्राव्याह—सोमं यज इति ॥ २ ॥ वषद्कृते दित्तपार्धपूर्वार्धे प्रवाहुक् पूर्वया
जुहोति ॥ ३ ॥ नैतां दित्तिणेनान्यामाहित जुहोति प्रत्याक्रम्य ॥ ४ ॥ तत्रैषो
अत्यन्तप्रदेशः स्रुवेणैवाज्यदोहयोरित्यैवद्यति हस्तेन पुरोडाशस्य ॥ ४ ॥ जमदप्रीनामेव पञ्चावत्तं चतुरवत्तमितरेषाम् ॥ ६ ॥ अप्यजामदग्न्यो जामदग्न्यमामन्त्र्य पञ्चावत्तं कुर्वीत ॥ ७ ॥ ततः संप्रेष्यित—अग्रथे ऽनुत्रहि इति ॥ द ॥ जुह्नामु-

1 D °भरतवद्दावत्, Ga °भरतवद्देवाद्देवत्, 6 Gb जुह्ना समा॰

Gb °भरतवदोवदतोवत् 7 Gbc तत आ"

2 DGa om त्रीन् 8-8 D उत्तरार्धे

3 Gb मधुम॰ 9 DGa om.

4 Gb प्रयाजाननीभ च का॰ 10 Gb om इति

5 Gb सामद्धतमस्तत्र

पस्तीर्याग्नेयस्य पुरोडाशस्याङ्गुष्टेन माँससँहिनाभ्यामङ्गुलीभ्यां मध्याद्वदाय पूर्वार्घाद्वदाति पश्चार्धात् तृतीयं यदि पञ्चाबदानः—मा भेमी भीवक्या मा त्वा हि सिष मा ते तेजो ऽपक्रमीत्। भरतमुद्धरेमजुषिष्ठ। श्रवदानानि ने प्रत्यवदास्यामि । नमस्ते श्रस्तु मा भा हि भी [TB 3. 7. 5. 5] इति ॥ ६॥ श्रक्कुष्ठपर्वमात्राख्यवदानान्यसंभिन्दस्रवदाति॥ १०॥ श्रवदानान्यभिधार्य हविः प्रत्यभिधारयति—

यदवदानानि ते ऽवधन् विलोमाकार्षमात्मन ।

आज्येन प्रत्यनज्म्येनत् तत् ,त आप्यायता पुन ॥ [1 c. 5,6]

इति ॥ ११ ॥ आक्रम्याश्राज्याह—असंयन इति ॥ १२ ॥ वषद्कते मध्ये जुहोति ॥ १३ ॥ अपिद्धद्विपाम् जिल्लाज्यं हुत्वा पुरोडाशं जुहोति तत आज्यम् ॥ १४ ॥ ॥ १७ ॥

पूर्वापूर्वा संहितामाहुर्ति जुहोत्या स्विष्टकृतः ॥ १॥ अपि वा सुच्य माघारमभिजुहुयात् ॥ २ ॥ तत उपाँशुयाजाय संप्रेष्यति—विष्णवे इत्युपाँशु अजुतूहि इत्युचेः ॥ ३ ॥ यथागृहीतमाज्यं गृहीत्वात्याक्रम्याश्राव्याह—विष्णुम् इत्युपाँशु यज इत्युचेः ॥ ४ ॥ वषद्कृते जुहोति ॥ ४ ॥ अग्नीषोमीयमेक उपाँ-श्रुयाजं समामनन्ति प्राजापत्यमेके ॥ ६ ॥ स एष पौर्णमास्यामेव भवति ॥ ७ ॥ यथाग्नेयेनेवमुत्तमेन पुरोहाशेन प्रचरित—अभीषोमान्याम् इति पौर्णमास्यां इत्यिन्याम् इत्यावास्यायाम् ॥ ८ ॥ इत्यसंनयतः ॥ ६ ॥ अथ यदि संनयेत् इत्यावान्त्रात्र इति संप्रेष्यति ॥ १० ॥ महेन्द्राय इति वा यदि महेन्द्रयाजी भवति ॥ १० ॥ जुह्नामुपस्तीर्य द्विः श्रुतस्यावद्याति द्विद्धश्चतुरवदानस्य त्रिः पञ्चावदानस्य ॥ १० ॥ अभिघार्यात्याक्रम्यांश्राव्याह—इन्द्र यज इति ॥ १३ ॥ महेन्द्रम् इति वा ॥ १४ ॥ वषद्कृते जुहोति ॥ १४ ॥ प्रत्याक्रम्य स्रुवेण पार्वणौ होमौ जुहोति—

ऋषमं वाजिनं वयं पूर्णमासं यजामहे । स नो दोहताँ छुवीर्ये रायस्पोषें सहस्रिणम् । प्राणाय छुराधसे पूर्णमासाय स्वाहा ॥ [1. c 13]

इति पौर्णमास्याम्।

श्रमावास्या सुभगा सुरोवा धेनुरिव भूय आप्यायमाना । सा नो दोहता सुवीर्ये रायस्पेषे सहस्रिणम् । श्रपानाय सुराघसे ऽमावास्याये स्वाहा ॥ [1. c.]

1 Da ऊर्ववलोमा॰, Gab कारिषमा॰

3 Gb om

2 Ga गृहीत्वाक°

4 Gh त्रिस्त्रि

इत्यमावास्यायाम् ॥ १६ ॥ ॥ १८ ॥

श्रत्र नारिष्ठान् होमान् जुहोति-

दश ते तनुनो यस यिस्यास्ता प्रीगातु यजमानो एतेन ।
नारिष्ठयोः प्रशिषमी उमानो देवाना दैव्ये प्रिप यजमानो प्रमृतो प्रभूत् ॥ स्वाहा ॥
य वा देवा अकल्पयन्नूजों भामं शतकत् ।
एतद्वा तेन प्रीगानि तेन तृष्यतमँहृही ॥ स्वाहा ॥
आह देवानाँ सुकृतामिस्म लोके मर्भेदिमिष्ट न मिथुर्भवाति ।
आहं नारिष्ठावनुयजामि विद्वान् यदाभ्यामिन्द्रो अदधाद् भागधेयम् ॥ स्वाहा ॥
आदारस्यद् भवत देव सोमास्मिन् यसे मस्तो सुकृता न ।
मा ने विददिमिभा मो अश्रास्तिमां नो विदद् वुजना देव्या या ॥ स्वाहा ॥

[TB 3.7 5 11-13] इति ॥ १ ॥ ततः संप्रेष्यति—श्रमये स्वष्टक्रते ऽतुबूहि इति ॥ २ ॥ बुह्रामुपस्तीर्य सर्वेषाँ हविषामुक्तरार्धात् सकृत्सकृत्वत्वदानस्ये द्विः पञ्चाव-दानस्य ॥ ३ ॥ स्थवीयाँस्येतानि दैवतेभ्यो भवन्ति ॥ ४ ॥ द्विरभिषायं न हविः प्रत्याभिषारयति ॥ ४ ॥ श्रत्याभम्याश्राज्याह—श्राप्ते स्वष्टकृतं यन इति ॥ ६ ॥ वष-दकृत उत्तरार्धपूर्वार्धे ऽतिहाय पूर्वा श्राहुतीर्जुहोति ॥ ७ ॥ प्रत्याभम्यायतने सुनौ साद्यति ॥ = ॥ अत्रैके प्राशित्रं समामनन्ति । उपरिष्टादेके ॥ ६ ॥ ॥ १६ ॥

दैति दर्शपूर्णमासे द्वितीयः प्रश्नैः॥

1 Gb adds अवद्यति 2 Gc repeats उपरिष्ठादेकें 8-3 D इति द्वितीय, Ga ॥२॥, Ge द्वितीय' प्रश्नः समाप्तः इडापात्रमुंपस्तीर्याग्नेयस्य पुरोडाशस्य दक्षिणार्धात् पूर्वमिडावदानमवः द्यति—

मनुना दृष्टा पृतपदी भित्रावरुग्यसमीरिताम् । दिस्तावरंभिनदञ्चवद्यान्थेकतासस्याम् ॥ [TB 3 7.5.6]

इति ॥१॥ पृष्ठँ संभिद्य पूर्वार्घाद् यजमानभागमवद्यत्यसुमिव दीर्घम् ॥२॥ संभेदाद् द्वितीयमिडावदानमवद्यति ॥३॥ पवँ सर्वेषाँ द्विषामिडाँ समवद्यति ॥४॥ स्थवीयाँस्थेतानि सौविष्टक्वतेम्यो भवन्ति ॥४॥ श्रमिघार्यान्तरा द्ववीं षि सुबश्च द्वत्वा द्वोत्र इडामाद्घाति ॥६॥ स्वयं वा द्वोतेडामाद्वे ॥७॥ अप्रेस होतारमध्वर्युदेवित्यातिकाँमति ॥६॥ अनुत्स्वक्वित्व होतेडयाँध्वर्यु परिर्मृद्धाति ॥६॥ पश्चात् प्राक्रपविश्य सुवेस होतुरङ्गुलिपवंशी अनिक्त ॥१०॥ पूर्वमक्त्वापरमनिक ॥११॥ यथेतं प्रतिपरेत्य पुरस्तात् प्रत्यङ्कुत्सीन इडाया इडामाद्घाति ॥११॥ इस्त्याँ होत्रे सक्टदुपस्तृसाति द्विराद्घाति सक्टद्मिघारयति ॥१३॥ स्वयं वा होतोत्तरमिडावदानेमाद्वे ॥१४॥ लेपाद्वेपस्त्याति ॥१४॥ उपह्नयमानामिडामन्वारमेते अध्वर्युर्यजमानश्च ॥१७॥ यश्वाभिज्ञानाति दैव्या अध्वर्यक्ष जपहूता उपहृता मनुष्याः [2.6.7 4] इति ॥१६॥ ॥१॥

तद्ध्वर्युरतं मन्त्रं जपति—उपहृतः पशुमानसानि [TB 3 3.8 4] इति ॥ १ ॥ यत्राभिजानाति उपहृतो ऽयं यजमान [2.6.7.5] इति तद् यजमान पतमेच मन्त्रं जपति ॥ २ ॥ उपहृतायामिङायामवान्तरेङाँ होता प्राक्षाति— वाचस्पतये त्वा हुतं प्राक्षामि सदैसस्पतये त्वा हुतं प्राक्षामि [2.6 8 1] इति ॥ ३ ॥ उपहृतामिङां यजमानपञ्चमा ऋत्विजः प्राक्षन्ति—

^{•1} Gbe ॰पात्र उ॰

⁴ D परिमगृ॰, Ga परिप्रगृ॰, Gb परिप्रतिगृ॰

² D र्विच्याक॰

⁵ D °H°

³ Da "हाया आ", Db "डाया आ", Ga "हाया" 6 D "र्युव

इडे भागं जुषस्व नो जिन्व गा जिन्वार्वत ।

तस्यास्ते भिद्मवाण स्याम सर्वात्मान मर्वगणा ॥ [TB 3 7.5 7]

इति ॥ ४॥ प्राश्य तृष्णीमासीता मार्जनात् ॥ ४॥ श्रन्तवेदि पवित्रवित मार्ज-यन्ते—मने ज्योतिर्जुषताम् $\begin{bmatrix} 1 & 5 & 3g \end{bmatrix}$ इति ॥ ६॥ श्राग्नेयं पुरोदाशं प्राञ्खं विरुज्य प्राशित्रहरणुमादाय प्राशित्रमच्छति—

अज्यायो यवमात्रादाच्याधात् कृत्यतामिदम् ।

मा रूरुपाम यज्ञस्य शुद्धं स्विष्टमिदं इवि ॥ [TB 3.7 5.6]

इति ॥ ७ ॥ प्वमुत्तरेषाम् ॥ ८ ॥ श्रविरुज्याङ्गुष्टेनोपमध्यमया चाङ्गुल्या यव-मात्रं पिप्पलमात्रं वादाय ॥ ६ ॥ ॥ २ ॥

श्राग्नेयं पुरोडाशं वर्हिषदं कृत्वा यजमाने अभिमृशति । तद् याजमाने व्याख्यास्यामः ॥ १ ॥ श्राधेनं चतुर्धा कृत्वा व्यादिशत्—इदं ब्रह्मण इदं होतुरिदम-ध्वर्गोरिदमन्नीथ [TB 3. 3 8 8] इति ॥ २ ॥ इद यजमानस्य इत्यध्वर्थुर्यजमानभागम् ॥ ३ ॥ स्थवीयाँस्येतानीडावदानेभ्यो भवन्ति ॥ ४ ॥ व्यादिश्याग्नीधे अप्रे धडवत्तमाद्धाति ॥ ४ ॥ उपस्तीर्यावद्यामध्याप्रे पुनरेवोपस्तीर्यावद्यामध्याते । षडवत्तं संपाद्यति ॥ ६ ॥ मौन्नात्याग्नीधः—

उपहतो यौ पितोप मां यौ पिता ह्वयताम् ।

श्रिमरामीधादायुषे वर्चसे जीवात्वे पुरायाय ॥ [TB 3.7 6.15]

इति ॥ ७ ॥ वेदेन ब्रह्मयजमानभागौ परिहरति ॥ ८ ॥ अन्येन होत्रे उन्येनाध्व-येवे ॥ ६ ॥ पृथिव्यै भागो ऽसि इति होता प्राक्षाति अन्तरिक्त्य भागो ऽसि इत्यध्वर्युः दिवो भागो ऽसि इति सँस्थिते ब्रह्मा ॥ १० ॥ अन्वाहार्यपैक्षने महान्तमोदनं पक्त्वा-भिघार्यानभिघार्य वोद्वास्यान्तर्वेद्यन्वाहार्यमासन्नं यजमानो ऽभिमृशति । तद् याजमाने व्याख्यास्यामः ॥ ११ ॥ ॥ ३ ॥

विज्ञणसञ्च उपहर्तने इति संप्रेष्यति ॥ १ ॥ य भ्रात्विजामुत्तरतः स्युस्तान् ब्यात्—विज्ञामुत्तरतः स्युस्तान् ब्यात्—विज्ञणत एत इति ॥ २ ॥ तेभ्यो दिज्ञणत श्रासीनेभ्यो उन्वाहार्ये ददाति— ब्राह्मणा अयं व ओदनः इति ॥ ३ ॥ उत्तरतः परीत इति पुनराह ॥ ४ ॥ हविःशेषानु-द्वास्योल्मुके श्रिपिस्ज्य संप्रेष्यति—ब्रह्मन् प्रस्थास्याम ॥ समिश्वमाधायामीत् परिधी आर्मि

1 Gbc °दिशति

om. अवदायाभि

2 Dom SÌ

5 D न ब्रह्मयजमानभागौ परिप्रा॰

3 G आधाः for अवदाः

6 Gb adds दिसणा

4 Gb 'स्तीर्याभिधा', Gc 'स्तीर्याधा', Ga

च सक्तसकृत् संसृद्धि इति ॥ ४॥ प्रसृतो ब्रह्मसाग्रीधो उन्याजसमिधमादधाति— • एषा ते ऽमे समिन् नया वर्धस्व चायायस्व ।

वर्धता च त यज्ञपितरा च ग्यायता स्वाहा ॥

इस्ति ॥ ६ ॥ अस्पयेरिध्मसंनहनैराश्चीधः परिधीँ श्चाग्नि च सकृत्सकृत्ँ संमार्षि । तूर्णी परिधीन् ॥ ७ ॥ अप्ने वार्जानद् वार्ज वा सखाँम वार्ज जिनिवास वार्जनं वार्जानत् वार्जानत्याये संमाज्य्येश्चिमचादमचाचाय [TB 3 7 6. 17,18] इत्यक्षिँ संमार्षि ॥ ८ ॥ अथैतानि संमार्जनस्यद्भिः सुंस्पृश्याह्वनीये प्रहरति—

यो भूतानामधिपती रुद्रस्तन्तिचरो वृषौ ।

पश्र्नस्माकं मा हिँ सीरेतदस्तु हुनं तव ॥ स्वाहा ॥ [TB 3 3 2 5]

इति ॥ ६॥ उत्कर उदस्यतीत्येकेषाम् ॥ १०॥ ॥ ४॥

जुद्धपश्तावादायौपभृतं जुद्धाँ समानीयात्याकम्याश्राव्याह—देवात यज इति ॥ १ ॥ वषद्कते जुद्दोति ॥ २ ॥ श्राश्राव्याश्राव्य यजयज् इत्येवोत्तराभ्याँ संप्रेष्यति ॥ ३ ॥ श्राश्रणाघारसंभेदं प्रतीचो उन्याजान् यजति ॥ ४ ॥ प्राञ्च-मुत्तममनुसँस्थापयति ॥ ५ ॥ उत्तमेनेतरावनुसंभिनात्ति ॥ ६ ॥ प्रत्याकम्याय-तने सुवौ साद्यित्वा वाजवतीभ्यां व्यूहति ॥ ७ ॥ वाजस्य मा प्रमवेन [1 1 13a] इति द्विणेनोत्तानेन सप्रस्तरां जुद्धमुद्गुद्धाति । श्रथा सपर्या इन्द्रो मे निप्राभे-णाधराँ अक इति सव्येन नीचोपभृतं नियच्छति ॥ = ॥ उद्याम च [1 c b] इति जुद्धमुद्गुद्धाति । तिप्राभं च [1 c] इत्युपभृतं नियच्छति ॥ ६ ॥ बद्ध देवा श्रवीवधन [1 c] इति प्राचीं जुद्धं प्रोहति ॥ १० ॥

त्राथा सपन्नानिन्द्राभी मे विषुचीनान् व्यस्यताम् [1 c.]

इति प्रतीचीमुपभृतं बहिवेंदि निरस्यति ॥ ११ ॥ श्रद्भिरभ्युख्योपभृतमभ्युदाहृत्य जुह्ना सँस्नावेण परिधीननिक—वस्यस्वा $[1\ c\ c]$ इति मध्यमं छेभ्यस्वा $[1\ c\ c]$ इति दित्तणं श्रादित्येभ्यस्वा $[1\ c\ c]$ इत्युक्तरम् ॥१२॥ न प्रस्तरे जुहूँ सादयति ॥१३॥ विधृतीभ्यां प्रस्तरे समुक्लिप्य वहिंषि विधृती श्रपिसुज्य सुज्जु प्रस्तरमनिक्कि—श्रक्तं रिहाणा $[1\ c\ d]$ इति जुह्नामग्रं वियन्तु वय $[1\ c]$ इत्युपभृति मध्यं प्रजा योनि मा निर्मु $[1\ c\ e]$ इति भ्रुवायां मूलम् ॥१४॥ प्रवमेव हितीयमनिक्ते। प्रयं तृतीयम् ॥१४॥ श्रयुषे ता इत्यक्तस्य तृण्मपयर्यं

l Gb adds वर्धिषीमहिष च वयमा मा च 4 Gb मध्यय

प्यासिषीमहि

5 Gb adds आप्यायन्तामोषधयः

2 D सकृत only once.

6 Gb °यम्य

3 D चुपा

जुद्धां प्रस्तरं प्रतिष्ठाप्याश्राव्यासीनः संप्रेष्यति—इषिता दैन्या होतारो भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुष स्क्रवाकाय स्क्रा बृहि [TB 3 3 8 11] इति ॥ १६॥ अन्व्यमाने स्कवाके ॥ १७॥ ॥ ५॥

सह शाखया प्रस्तरमुपरीव प्राञ्चमाहवनीये प्रहराते--रोहितेन त्वाप्रिदेवता गमयतु $[1.6 \ 4p]$ इत्येत्रमन्त्रैः । मस्ता पृष्तय स्थ दिवं गच्छ ततो नो वृष्टिमेर्य $[\mathring{1}.1.$ 13gh] इति च ॥१॥ न प्रतिशृशाति नात्यम् प्रहरेत् ॥२॥ न पुरस्तात् प्रत्य-स्येत् ॥ ३ ॥ जिह्ममिव इस्तं कृत्वा न्यञ्चंमन्ततो नियच्छति ॥ ४ ॥ यत्रामिजा-नाति त्राशास्ते ऽय यजमानो ऽसौ [2. 6. 9. 7] इति तत प्रस्तरमपिस्ज्याह अभीद् गमय इति ॥ ४ ॥ त्रिरञ्जलिनाय्योधः प्रस्तरमध्वमुद्यौति ॥ ६ ॥ न विश्वज्वं वियु-यात ॥ ७ ॥ ततो ऽध्वर्यमाह — अनुष्रहरू सवदस्व इति ॥ ८ ॥ पुरस्तादपासं तृरामध्व-र्युरत्रप्रहरति—स्वगा तनुभ्य इति ॥ ६ ॥ एतदेतत् इति त्रिरङ्गुल्यान्वचदिशति ॥ १० ॥ ऋहान > प्राण इति प्राणायतनानि संस्रशति ॥ ११ ॥ आयुष्पा असे ऽस्यायुर्मे पाहि $[1 \ 1 \ 13i]$ इति मुखं विसृष्टे ॥ १२ ॥ ध्रवासि $[1 \ c \ l]$ इतीमामिभ-मृश्यै अगानभीत् [2 6 5 6] इति [अध्वयुर्] औह । अगन् [1. c.] इत्यास्रीधः । श्रावय इत्यध्वर्यः । श्रीषद् इत्यान्नीभ्रः ॥ १३ ॥ मध्यमं परिधिमन्वारभ्य संप्रेष्यति— स्वगा दैव्या होत्भ्य स्वस्तिमीनुषेभ्यः शंयोर्ब्रोह [TB 3, 3, 8, 11] इति ॥ १४ ॥ अन्च्यमाने शंयवाके परिधीन प्रहरति—यं परिधि पर्यथरथाः [1. 1. 13m] इति मध्यमं यज्ञस्य पाय उप समितम् [l. c. n] इतीतरौ ॥ १४ ॥ श्रवाञ्चमुत्तरार्ध-मङ्गारेषुपोद्दति ॥ १६ ॥ जुह्वामुपभृतो मुखमवधाय सँस्नावेण परिधीनभिज्ञहोति —सँखावभागा स्थेषा बहुन्तः [1. c o] इति ॥ ६७ ॥ अत्रुद्धिको ह्विःशेषान भचयन्ति॥१८॥ ॥६॥

सस्ते जुद्दूपश्रुतावध्वर्युराद्ते वेदँ होता स्परं वाज्यस्थालीमुद्दकम् एडलुं वाग्नीधः॥१॥पत्नीः सं[या]जयिष्यन्तः प्रत्यञ्चः प्रतिपरियन्ति॥२॥दिल्लीणने गार्ह्दपत्यमध्वर्युः प्रतिपद्यत उत्तरेणेतरी ॥३॥ कस्तम्भ्याँ स्त्रुवौ सादयति—अप्रेर्वामपत्रगृहस्य सदिस सादयामि [1 c. p] हति ॥४॥ धुरोः प्रोहिति—धिर धुर्यों पातम् [1. c r] हति॥४॥ यदि पान्या निर्वपेत् स्पर्य विमुञ्चेत् ॥६॥ अपरेश गार्हपत्यमुर्ध्वक् आसीना ध्वानेनोपाँग्रु वा पत्नीः संयाजयन्ति॥७॥वेदमुपशृतं इत्वा सोमायानुतृहि हति संप्रेष्यति॥ ॥॥ यथा-

1 Ga वृष्टिमावइ

3 Ga °मृश्याथा Go °मृश्यागा

2 Gab विधु॰

4 DGb om.

ग्रहीतमाज्यं ग्रहीत्वाश्राव्याह—सोमं यज इति ॥ ६ ॥ वषद्कते दक्षिणां जुहोति ॥ १० ॥ यथाग्रहीतेनैव पत्नीः संयाजयन्ति ॥ ११ ॥ त्वष्ट्रे ऽतुर्जूहे इति संप्रेष्यित ॥ १२ ॥ त्राश्राव्याह—त्वष्टारं यज इति ॥ १३ ॥ वषद्कत उत्तरार्धे जुहोति ॥ १४ ॥ उत्तरतः सोमं यजति दक्षिणतस्त्वष्टारमित्येकेषाम् ॥ १५ ॥ अत्र राकां पुत्रकामो यजेश सिनीवालीं पश्रकामः कुट्टं पुष्टिकामः ॥ १६ ॥ राकाया अनुतृहि इति संग्रेष्यिते ॥ १७ ॥ आश्राव्याह—राका यज इति ॥ १८ ॥ वषद्कते जुहोति ॥ १६ ॥ सिनीवाली यज इति ॥ १२ ॥ वषद्कते जुहोति ॥ १२ ॥ वष्ट्कते जुहोति ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ०

कुहा अनुबृहि इति संप्रेष्यति ॥१॥ आश्राव्याह—कुहू यज इति॥२॥ वषद्कते जुहोति॥३॥ परिश्रिते देवानां पत्नीर्यज्ञति। अपरिश्रिते वा ॥४॥ देवाना पत्नीस्यो ऽनुबृहि इति संप्रेष्यति॥४॥ आश्राव्याह—देवाना पत्नीर्यज्ञ इति॥६॥ वषद्कते जुहोति॥७॥ अभ्रये ग्रहपतये ऽनुबृहि इति संप्रेष्यति॥ ८॥ आश्राव्याह—अभि ग्रहपति यज इति॥६॥ वषद्कते जुहोति ॥१०॥ पत्नीमन्वारम्मयित्वा सुवेण गार्हपत्ये जुहोति—

सं पत्नी पत्या सुकृतेन गच्छतां यज्ञस्य युक्कौ धुर्यावभूताम्।

संजानानौ विजहतामरातीदिव ज्योतिरजरमारभेताम्॥ स्वाहा ॥[TB3.7.5.11] इति ॥ ११ ॥ खुवेण होतुरङ्गुलिपर्वणी श्रनिक ॥ १२ ॥ श्रपरमङ्क्त्वा पूर्वमनिक ॥ १३ ॥ चतुर श्राज्याविन्दून् होत्र इडामवद्यति व धद्मीधे ॥ १४ ॥ उपद्वयमाना-मिडामन्वारभेते श्रध्वर्युः पत्नी च ॥ १४ ॥ उपद्वतामिडां प्राश्नाति होता प्राश्नात्याप्रीधः—

उपदूता पृथिवी मातोप मां माता पृथिवी ह्वयताम् ॥ श्राभिरामीधादायुषे वर्वसे जीवालै पुरुयाय॥ [TB 3, 7, 6, 15] इति ॥ १६ ॥ प्राश्य मार्जयेते ॥ १७ ॥ इडान्तं भवति ॥ १८ ॥ ॥ दं॥

शंयुवन्तं वा ॥ १ ॥ यदि शंयुवन्तं कुर्याद् वेदात् तृष्मपादाय जुह्णामश्रमञ्ज्यात् सुवे मध्यमाज्यस्थाल्यां मूलम् ॥ २ ॥ तस्य स एव कल्पो यः प्रस्तरस्य ॥ ३ ॥ इध्मप्रवश्चनान्यन्वाहार्यपवने उभ्याधाय पिष्टलेपफलीकरण्होमौ
जुह्णोति ॥ ४ ॥ चतुर्गृहीत श्राज्ये फलीकरणानोप्य जुह्णोति—श्रमे ऽदन्धायो ऽशीततनो [1. 1. 13 s] इति प्रतिपद्य स्वाहाकारान्तेन ॥ ४ ॥ श्राज्येनैव पिष्टलेपं
जुह्णोति—

1 Ga इंडामादायाति, Gbc इंडामादंशाति

उल्लूबले मुसले यच्च शूर्व श्राशिश्लेष द्यदि यत् कपाले । श्रवपूषो विशुष संयजामि विश्वे देवा हविरिद जुकनताम् ।

यहे या विशुष सन्ति बहारमौ ता सर्वा स्विष्टाः सुहुता जुहोमि ॥ स्वाहा ॥
[TB 3 7 6 21] इति ॥ ६ ॥ वेदँ होता पत्न्या उपस्थे त्रिरस्यति—
वेदो असि ॥ वितिरासे ॥ विदेय [1.6.4 v] इत्येतिर्मन्त्रैः ॥ ७ ॥ श्रस्तमस्तं पत्नी प्रीतिनिरस्यति— निर्द्धिवत निरराति तुद इति ॥ ६ ॥ स्वयं वा पत्न्यास्यते ॥ ६ ॥ पुमाँसँ ह
जानुका भवतीति विक्षायते ॥ १० ॥ अत्रैके पत्न्या विमोचनँ समामनन्ति ॥ ११ ॥
वेदँ होताहवनीयात् स्तुणुक्षेति— धृतवन्ते कुलाविनम् [1 c. y] इत्यनुवाकशेषेस्
॥ १२ ॥ अत्रैके पार्वणौ होमौ समामनन्ति ॥ १३ ॥ सुवेण सर्वप्रायश्चित्तानि
जुहोतीति विक्षायते ॥ १४ ॥ ॥ ६ ॥

प्रत्याहुती गृहीत्वा वौ ॥ १ ॥

त्रहा प्रतिष्ठा मनसो त्रहा वाचो त्रहा यज्ञानाँ हिविषामाज्यस्य ।
त्रातिरिक्क कर्मणो यच्च हीन यज्ञ पर्वाणि प्रतिरचेति कल्पयन् ।
स्वाहाकृताहुतिरेतु देवान् ॥ स्वाहा ॥
त्राश्रावितमस्याश्रावितं वषट्कृतमस्यन्क्क च यज्ञे ।
त्रातिरिक्क कर्मणो यच्च हीनं यज्ञः पर्वाणि प्रतिरचेति कल्पयन् ।
स्वाहाकृताहुतिरेतु देवान् ॥ स्वाहा ॥
यद् वो देवा त्रातिपादयानि वाचाचित् प्रयत देवहेडनम् ।
त्रारायो त्रास्माँ त्राभिदुच्छुनायते ऽन्यत्रास्मन्यकृतस्ताविधेतन ॥ स्वाहा ॥
तत म त्राऽपस्तदु तायते पुन स्वादिष्ठा धीतिरुचथाय शस्यते ।
त्रायं समुद्र उत विश्वभेषज्ञ स्वाहाकृतस्य समु तृप्णुतर्भुव ॥ स्वाहा ॥

उद्वयं तमसंस्पिरि ॥ उदु त्यम् ॥ चित्रम् ॥ इमं मे वक्षा ॥ तत् त्वा यामि ॥ त्व नो अप्रे ॥ स त्वं नो अप्रे ॥ त्वमप्रे अयासि ॥ प्रजापते ॥

इम जीवेभ्यः परिधिं दधामि मैषा तु गादपरो श्रर्धमेतम् । शत जीवन्तु शरद पुरूचीस्तिरो मृखु दधता पर्वतेन् ॥ स्वाहा ॥ इष्टेभ्यः स्वाहा वषडिनिष्टेभ्यः स्वाहा । भेषजं दुरिष्टये स्वाहा निष्क्राःये स्वाहा । दौराध्ये स्वाहा दैवीभ्यस्तन्भ्यः स्वाहा ॥ श्रद्धये स्वाहा समृद्धये स्वाहा [TB3 7 11.1-4] ॥ २ ॥ ॥ १०॥

1 Ga अत, Gb अतिर्

2 Gac om. वा

या सरस्वती विशोभगीना तस्यै ते स्वाहा ॥ या सरस्वती वेशभगीना तस्यै त स्वाहा ॥ इन्द्रोपानस्य वेशान्, सुमनसर सुजातान् कुरु स्वाहा ॥

यदकर्म यज्ञाकर्म यदत्यगाम यज्ञात्यगाम यदत्यरीरिचाम यज्ञात्यरीरिचामै तत् त्वं विष्णो यज्ञे यज्ञ प्रतिष्ठेषय स्वाहा ॥

यत इन्द्रै भयामहे ततो नो अभयं कृषि । मघवव्झिन्धि तव तच ऊतये । विद्विषो विस्धो अहि॥ स्वाहा॥

स्वस्तिदा विशस्पतिर्धन्नहा विस्धो वर्शा ।

वृषेन्द्रः पुर एतु न स्वस्तिदा ग्रम्यंकरः ॥ स्वाहा ॥

ग्रामिर्गीर्भिर्यद्तो न ऊनमाप्यायय हरिवो वर्षमान ।

यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा रुजासि भूप्रिष्ठमाजो ग्रार्थे ते स्थाम ॥ स्वाहा ॥

श्रमाज्ञात यदाज्ञातं यज्ञस्य कियते मिशु ।

श्रमे तदस्य कलपय त्वँ हि वेत्य यथातथम् ॥ स्वाहा ॥

पुरुषसमितो यज्ञो यज्ञ पुरुषसंमित ।

श्रमे तदस्य कलपय त्वँ हि वेत्य यथातथम् ॥ स्वाहा ॥

यत् पाकत्रा मनसा दानद्वा न यज्ञस्य मन्वते मर्तास ।

श्रमिष्ठद्वोता कृतुविद् विजानन् यजिष्ठो देवा ग्रमुतुरो यजाति ॥ स्वाहा ॥ [TB

यदस्य कर्मगो ऽत्यरीरिचं यद् वा न्यूनमिहाकरम् । ऋप्रिष्टत् स्विष्टकृद् विद्वान् सर्वे स्विष्टें सुहुतं करोतु मे ॥

अप्रये स्विष्टकृते सुहुतहुत आहुतीना कामानॉ समर्थियेत्रे स्वाहा इति प्राजापर्त्यामित्यु समाँ हुत्वा ॥ १॥ ॥ ११॥

श्रन्तवेंद्यूर्ध्वस्तिष्ठन् ध्रुवया समिष्टयजुर्जुद्दोति—देवा गातुविद [1. 1 32] इति प्रथमामाद्वति इत्वा बर्हिरनुप्रहरति ॥ १ ॥ वाचि स्वाद्य [1. c v] इति द्वितीयां वाते धा [1 c.] स्वाद्य इति तृतीयाम् ॥ २ ॥ होतृषद्नाद् वेदिमाभिस्तृगाति श्रभिस्तगीहि परिषेदि वेदि जाभि मा हिँसीरमुग शयाना ।

होतृषद्ना हरिताः सुवर्णा निष्का इमे यजमानस्य ब्रध्ने ॥ [TB 3 7.5.13] इति ॥ ३॥ अन्तर्वेदि प्रणीता आसादयति—को वो ऽयोचीत् स वो विसुवत

। Geom. त 4 DGac यज्ञं

2 Gc ₹f°

5 Gab अथ

3 DGac om.

6 Gb प्रजापते for प्राजापत्याम्

इति ॥ ४ ॥ ततः पत्नीं विमुञ्चिति—इम वि ष्यामि वक्षास्य पाराम् [1 1.10 g] इत्यादाय योक्त्रं पत्नी सहाप उपगृह्वीते ॥ ४ ॥ अञ्जलावस्य पूर्णपात्रमानयित ॥ ६ ॥ आनीयमाने जपिति—समायुषा मं प्रजया [1. c. h] इत्येताम् ॥ ७ ॥ मुसं विमुज्योत्तिप्रुति—पुष्टिमती पशुमती प्रजावती गृहमेथिनी भूयासम् इति ॥ ६ ॥ ततं छपविमतकरे पुरस्तात प्रत्यञ्ज स्थिविमत उपगृहति—

यं देवा मनुष्येषूपवेषमधौरयन्।
ये श्रस्मदपवेतसस्तानस्मभ्यामिहा कुरु ॥
उपवेषोपविद्धि न प्रजा पुष्टिमयो धनम्।
दिपदो नश्चनुष्पदो ध्रवाननपगान् कुरु ॥ [TB 3. 3 11.1,2]

इति ॥ ६ ॥ योपवेषे शुक् सामुग्रन्छतु यं द्विष्म [l.c. 2] इति यं द्वेष्टि तस्य नाम ग्रह्मानि ॥ १० ॥ ॥ १२ ॥

श्रथास्मै नामगृह्य प्रहराति-

निरसु तुद श्रोकस सपन्नो य पृतन्यति । निर्वाध्येन हिवेषेन्द्र एए। पराशरीत् ॥ इहि तिस्रः परावत इहि पश्चलनॉ श्राति । इहि तिस्रो ऽति रोचना यावत् सूर्यो श्रासद् दिवि ॥ परमा त्वा परावतिमन्द्रो नयतु चन्नहा । यतो न पुनरायसि शरवतीभ्य समाभ्य ॥ [1 c 3, 4]

इति ॥ १ ॥ इतो ऽसावविधमासुम् [1. c. 4] इति ब्र्याद् यं द्विष्यात् ॥ २ ॥ सँस्थिते कपालानि विसुञ्चति—यानि धर्मे कपालानि [1. 1. 7 k] इति ॥ ३ ॥ पत्येव यजमानो ऽभिमैन्त्रयेत ॥ ४ ॥ सँस्थाप्य पौर्णमासीमिन्द्राय वैमृधाय पुरोडाशमेकादशकपालमनुनिर्वपति ॥ ५ ॥ तत्र यौथाकामी प्रक्रमे । प्रक्रमात् नु नियम्यते ॥ ६ ॥ सप्तदश सामिधेनीको यथाश्रद्धदित्तणः ॥ ७ ॥ शर्धवत्यौ संयाज्ये ॥ ६ ॥ सप्तदश सामिधेनीको यथाश्रद्धदित्तणः ॥ ७ ॥ शर्धवत्यौ संयाज्ये ॥ ६ ॥ स्तर्वश सामिधेनीको यथाश्रद्धदित्तणः ॥ ७ ॥ शर्धवत्यौ संयाज्ये ॥ ६ ॥ अपि वैन समानतन्त्रं पौर्णमास्यां निर्वपन्न ॥ ६ ॥ तमेतिन्नित्यवदेके समामनित काम्यवदेके ॥ १० ॥ तं यदा निर्वपन्न तत उज्वे विरमेत् ॥ ११ ॥ पतं विदिताभ्यां दर्शपृर्णमासाभ्यां यावज्जीवं यजते । त्रि श्रातं वा वर्षाणि त्रि श्रातं वा वर्षाणि त्रि श्रातं वा वर्षाणि त्रि श्रातं वा वर्षाणि । १२ ॥ ॥ १३ ॥ ४

¹ DGc ॰मवधा॰ for ॰मधा॰

⁴ D adds the colophon तृतीय ॥ प्रथम प्रश्न. समाप्त :॥

² D तुम॰

³ Gac य॰

श्वी भृते यजमानी ब्रह्माणं वृण्गित—भूपने भुवनपने महनी भूनस्य पने ब्रह्माणं त्वा वृण्गीमहे [TB 3. 7. 6. 1] इति ॥ १ ॥ वृनो जपति—अहं भूपिनरहं भुवनपति-रहं महतो भूतस्य पितदेवेन सवित्रा प्रमृत आर्तिवज्य करिष्यामि ॥ देव सवितरेन त्वा वृण्गेने वृहस्पित वैव्यं ब्रह्माणम् ॥ तदहं मनमे प्रवर्वामि मनो गायत्रियं गायत्री विष्टुने त्रिष्टुने जगर्ये जगर्यवैष्टुने ऽत्रुष्टुप् पङ्क्ये पृद्क्षि प्रजापत्ये पृजापितिविश्वस्यो देवेस्यो विश्वे देवा वृहस्पत्ये वृहस्पतिर्वक्षाणे ॥ ब्रह्म भूर्भुवः सुवः ॥ वृहस्पतिर्वेवाना ब्रह्माहं मजुष्याणा वृहस्पते यत्रं गोपाय [1. c. 1-3] इत्युक्त्यापरेणाहवनीयमितिकस्य दित्तणतो ब्रह्मसदनात् तृणं निर्स्यति—निरस्तः परावसुः इति ॥ २ ॥ अर्प उपस्पृश्य ब्रह्मसदन आहवनीयमिसमुख उपविश्वति—इदमहमर्वाग्वसे सदने सीदामि ॥ प्रमृतो देवेन मिवत्रा वृहस्पतेः मदने नीदामि ॥ तदमये प्रविशिति वृह्मवितः वृह्मवेतः सदने नीदामि ॥ तदमये प्रविशीन तद् वायवे तत् सूर्याय तत् पृथिक्ये इति ॥ ३ ॥ ॥ १४ ॥ विश्वी

तत्रेषो ऽत्यन्तप्रदेशो वाग्यत एव मन्त्रवन्सु कर्मसु भवति याथाकामी तूष्णिकेषु ॥ १ ॥ प्रणीतासु प्रणीयमानासु वाचं यच्छति ॥ २ ॥ द्या द्विष्कृतः पर्वाषपर्वाष वाचं यच्छति ॥ २ ॥ द्या द्विष्कृतः पर्वाषपर्वाष वाचं यच्छति विद्यायते ॥ ३ ॥ द्रार्थेकेषां प्रातरनुवाक उपाकृते सामिधेनीषु प्रयाजान्याजेषु स्तुत्रशक्षेष्विति वाचमेव यच्छेदिति ॥ ४ ॥ अथैकेषां यद्युचा यदि यञ्जषा यदि साम्ना क्रियते वाचमेव यच्छेदिति ॥ ५ ॥ अथैकेषामन्यो उन्यस्मै वा ऋत्विजो यञ्चसंप्रदायं चरन्ति । यावद् वा ऋचार्त्विज्यं क्रियते होतृष्वेव तावद् यावत् साम्नो क्रियते होतृष्वेव तावद् यावत् साम्नो द्वातृष्वेव तावद् । अथ यत्र कच यञ्चस्य विद्वितं ब्रह्मएयेव तावद् यद्यो भवति । तस्मादेतसिम्त्रन्तधौँ ब्रह्मा वाचंयमः स्यात् ॥ ६ ॥ स यदि प्रमचो व्यावहरेदेता एव व्याद्वतीरिभव्याहरेत्—भूर्भुनः छव इति वैष्णुवीं वाचंम् ॥ ७ ॥ यद्यो वै विष्णुर्यक्षेनैव यक्षं संतनोतीति विद्यायते ॥ = ॥ ॥ १४ ॥

यत्रैनमामन्त्रयते ब्रह्मचपः प्रयोध्यामि इति तत् प्रसौति—हिं प्रयाय यज्ञम् ॥
देवता वर्षय त्वं नाकस्य प्रष्टे यजमानो श्रस्तु ।
सप्तर्थायाँ सुकृता यत्र लोकस्तत्रेम यज्ञं यजमाने च धेहि ॥
ओ प्रयाय इति ॥१॥ यत्रैनमामन्त्रयते ब्रह्मन् प्रोन्तिष्यामि इति तत् प्रसौति—हिं
प्रान्त यज्ञम् ॥

देवता वर्धय त्वं [नाकस्य पृष्ठे यजमानो ऋस्तु । सप्तर्षीणाॅ सुकृता यत्र लोकस्तत्रेमं यज्ञं] यजमानं च वेहि ॥

2 D || 3 ||

1 D 11 9 11

श्रों प्रोच इति ॥ २ ॥ यत्रैनमामन्त्रयते ब्रह्मन्तुत्तरं परिप्राहं परिप्रहीष्यामि इति तत् प्रसीति—

हिं बृहस्पते परिगृहागु वेदि स्वगा वो देवा सदनानि सन्तु ।

तस्यां बहिं प्रथताँ साध्वन्तरहि स्वगा वो देवा सदनानि सन्तु ।
देवता वर्षय त्वं नाकस्य पृष्ठे यज्ञमानो अस्तु ।
सप्तर्षागाँ सुकृता यत्र लोकस्तत्रेमं यज्ञं यज्ञमानं च धेहि ॥
अगं परिगृहागु इति ॥ ३ ॥ यज्ञैनमामन्त्रयते ब्रह्मन् प्रोम्हिष्यामि इति तत् प्रसौति—
हिं प्रोचे यज्ञम हन्येत्या ॥ ४ ॥ ॥ १६ ॥

यत्रैनमामन्त्रयते ब्रह्मन् सामिधेनीरनुवच्त्यामि इति तत् प्रसौति—हिं प्रजापते ऽनुबृहि यज्ञम् ॥

देवता वर्षय त्व नाकस्य पृष्ठे यजमानो श्रस्तु ।
सप्तर्षांग्रॉ सुकृता यत्र लोकस्तत्रेमं यज्ञं यजमानं च धेहि ॥
श्रोमजुत्रृहि इति ॥ १ ॥ यत्रैनमामन्त्रयते ब्रह्मत् प्रवरायाश्रावयिष्यामि इति तत्
प्रसोति—हिं वाचस्पते वाचमाश्रावयैतामाश्रावय यज्ञं देवेर्षे मा मजुष्येषु ॥

देवता वर्धय त्वं नाकस्य पृष्ठे यजमानो ऋस्तु । सप्तर्षीयाँ सकतां यत्र लोकस्तत्रेमं यज्ञ यजमानं च धेडि ॥

श्रोमाश्रावय इति ॥ २ ॥ यत्रास्मै प्राशित्रं परिहरित तत् प्रतीक्षते—सूर्यस्य त्वा चन्नुषा प्रति पश्यामि [2. 6. 8 5] इति ॥ ३ ॥ ऋतस्य पथा पर्थेहि इत्याह्वियमाण्मिममन्त्रयते ॥ ४ ॥ अप उपस्पृश्य प्रतिगृह्णाति—देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे २श्विनोर्बान्द्वस्य पूल्णो इस्ताभ्यां प्रति गृह्णामि [1. c. 6] इति ॥ ४ ॥ व्यूष्टा तृणानि पुरस्ताव् वृण्डं भूमौ प्रतिष्ठापयति—पृथिव्यास्त्वा नाभौ सादयामि इति ॥ ६ ॥ अवेक्षते— सुपर्णस्य त्वा गृहस्मतश्र्वज्ञावावपश्यामि इति ॥ ७ ॥ अथेनदङ्गुष्ठेनोपमध्यमया चाङ्गुल्यादायासंम्लेत्याविगरिति—अभेस्त्वास्येन प्राश्चामि ब्राह्मणस्योदरेण वृद्धस्पतेर्वह्मणा [2. 6. 8. 6, 7] ॥ इन्द्रस्य ध्वा जठरे सादयामि इति ॥ ६ ॥ अप आचम्य पुनरेनाप आचामिति—या अपस्वन्तदेवतात्वा इर्दे शमयन्तु ॥ स्वाहाकृतं जठरिमिन्दस्य गच्छ स्वाहा इति ॥ ६ ॥ ॥ १७ ॥

नाभिदेशमभिसृशति- चसीना मे मा संपृक्धा ॥ ऊर्ध्व मे नाभे सीद ॥ इन्द्रस्य त्वा

1 ? D प्रोच्च्यामि

4 Gae add आश्रावय

2 ? Thus all the mss.

5 D || Y ||

3 D 11 3 11

जठरे सादयामि इति ॥ १ ॥ प्राणायतनानि संसृशति—वाइ म श्रासन् नसोः प्राणा [5. 5 9] इत्येतैर्मन्त्रैर्यशारूपम् ॥२॥ ऋद्भिः पात्रं प्रज्ञालय पूरियत्वा प्राङ् निनयति ॥ ३ ॥ दिशो जिन्व इत्यपरं पुरियत्वाभ्यातमं निनयति-मा जिन्व इति ॥ ६ ॥ यत्रास्मै ब्रह्मभागं परिदृरति तन्न पुरा सँस्थायाः प्रान्नीयात् ॥ ४ ॥ यत् किंच यहे मून्मैयं भिद्येत तद्भिमशेत-

भसिभीसमगान्साता सातरसप्यगात ।

भ्यास्म प्रत्रे. पश्मियों नो द्वेष्टि स भिवताम ॥

इति ॥ ६ ॥ श्रन्तर्वेद्यन्वाहार्यमासम्मभस्याति—ब्रह्मन् ब्रह्मासि ब्रह्मग्रे त्वाहुनाय मा मा हिन्सीरहतो महाँ शिवो भव इति ॥ ७ ॥ यत्रैनमामन्त्रयते बहान प्रस्थास्याम इति तत् प्रसौति—हिं देव सवितरेतत्ते प्राह तत् प्रच सुव प्रच यज बृहर्स्पातर्बह्या , 3. 2. 7 ab ्र ॥ स यहां पाहि स यहापतिं पाहि स मा पाहि [2, 6: 9, 3] ॥ श्रों प्रतिष्ठ इति ॥ = ॥ स्रो अत्रे-वास्त ग्रा यञ्चस्य सँस्थानात् ॥ ६ ॥ सँस्थिते यञ्जे यथान्ववेतमुपनिष्कम्याहव-नीये समिधमादधाति-नमः कृताय कर्मणे ऽकृतस्य कर्मणे नमः स्वाहा इति ॥ १०॥ आधायोपतिष्रते-

श्रयाई यशं जातवेदा श्रदच्धो श्रन्तरः पूर्वो श्रस्मिन् निषद्य । सन्वन सनिक सविभवा विभन्न धेहारमास द्रविशं जातवेदो यच भद्रम् ॥ प्र गो। ' 3भिवस्यो अस्मान् सं न एज सुमत्या वाजवत्या इति ॥ ११ ॥ एवं विहितमे-वास्येष्टिपश्चबन्धेषु ब्रह्मत्वं भवति ब्रह्मत्वं भवति ॥ १२ ॥ ॥ १८ ॥

^{*}इति दर्शपूर्णमासे तृतीयः प्रश्नः॥^{*}

1 Gab #UH'

स्य॰, Ge र्घच्चीस्य॰

2 The mss. यास्य

4 D II & II

3 D यर्च्नास्य°, Ga यटचाद्त्य°, Gb यद्त्म- 5-5 D द्वितीय प्रश्न ॥, Ga ॥ ३ ॥

DIAGRAMS OF VÉDIC FIRE ALTARS

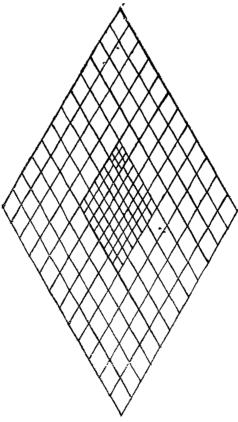
Ubhayataḥ-Prauga and Prauga-Cıtıs

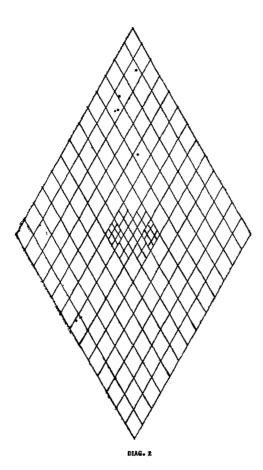
by

RAGHU VIRA

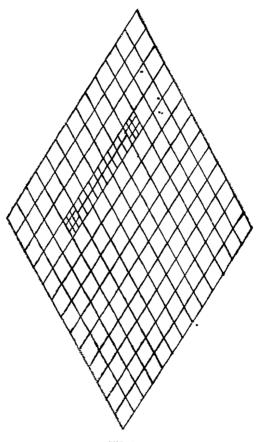
The diagrams are based on three manuscripts, viz., Panjab University Library, Lahore, Nos. 2051, 4453, 5846. Explanations of the diagrams will follow in the next number of the Journal.

(a) Ubhayatah-Prauga-Citis

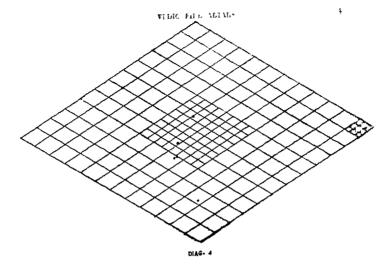

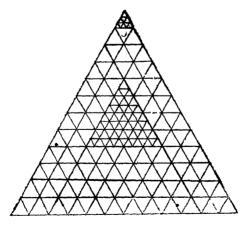
JVS+ 1 126

DIAG. 3

(b) Prauga-Citis

DIAG. 5

JV5+ 2

